

Brüsszel, 2025. június 11.
(OR. en)

6917/1/25
REV 1

Intézményközi referenciaszám:
2025/0059(COD)

MIGR 86
JAI 292
COMIX 79
RELEX 324
CODEC 231

LI
CH
NO
IS

JAVASLAT

Biz. dok. sz.:	COM(2025) 101 final/2
Tárgy:	Javaslat AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszer létrehozásáról, valamint a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2001/40/EK tanácsi irányelv és a 2004/191/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 101 final/2.

Melléklet: COM(2025) 101 final/2

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Strasbourg, 2025.3.11.
COM(2025) 101 final/2

2025/0059 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére
vonatkozó közös rendszer létrehozásáról, valamint a 2008/115/EK európai parlamenti és
tanácsi irányelv, a 2001/40/EK tanácsi irányelv és a 2004/191/EK tanácsi határozat
hatályon kívül helyezéséről**

INDOKOLÁS

A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

Az Európai Unió integrált, fenntartható és átfogó, méltányos és határozott migrációs politikát vezet be. Az Európai Parlament és a Tanács által 2024-ben elfogadott migrációs és menekültügyi paktum¹ (a továbbiakban: a paktum) jogi keretet és eszközöket biztosít az EU számára külső határai hatékony igazgatásának további javításához, valamint gyors és hatékony menekültügyi eljárások kialakításához. Teljes sebességgel dolgozunk annak érdekében, hogy az átfogó végrehajtás 2026 közepére megvalósuljon.

A hatékony és közös uniós visszaküldési rendszer létrehozása a migrációs és menekültügyi paktum központi pillére. A migrációs rendszer megfelelő működéséhez hiteles és hatékony visszaküldési politikára van szükség. Ha a tartózkodásra nem jogosult személyek az EU területén maradnak, a migrációs és menekültügyi rendszer egésze kerül veszélybe. Ez méltánytalan a szabályokat betartókkal szemben, aláássa a tehetségek vonzására és megtartására irányuló európai törekvéseket, és végső soron rontja a nyitott és toleráns társadalmak támogatottságát. Ösztönzi az illegális érkezéseket, a jogellenesen tartózkodókat pedig bizonytalanságnak és a bűnözői hálózatok általi kizsákmányolás veszélyének teszi ki. Jelenleg az Unió elhagyására kötelezett harmadik országbeli állampolgároknak csak mintegy 20 %-a tesz ténylegesen eleget e kötelezettségének. A távozásra kötelezett személyek gyakran eltűnnek a hatóságok szeme elől, és más tagállamba utaznak tovább. Emellett a 27 különböző, saját megközelítéssel és eljárásokkal rendelkező nemzeti visszaküldési rendszer jelenlegi széttagoltsága aláássa a visszaküldés hatékonyságát uniós szinten. Emiatt alaposan át kell alakítani a visszaküldési politika jogi szabályozását az EU-ban.

Ursula von der Leyen elnök a 2024–2029-es időszakra vonatkozó politikai iránymutatásában² bejelentette, hogy új közös megközelítést kíván előterjeszteni a visszaküldésre vonatkozóan, és a visszaküldési folyamat felgyorsítására és egyszerűsítésére irányuló új jogszabályi keretet kíván kidolgozni.

Az Európai Tanács rendre hangsúlyozta a visszaküldésre és visszafogadásra vonatkozó egységes, átfogó és hatékony politika szükségességét³, és 2024 októberében felkérte a Bizottságot, hogy sürgősen nyújtson be a visszaküldésre vonatkozó új jogalkotási javaslatot⁴. A paktum keretében a menedékjog iránti kérelmeket gyorsabban és hatékonyabban fogják feldolgozni. Ahhoz, hogy ez fenntartható legyen, a visszaküldés terén is sürgősen cselekedni kell, hogy megakadályozzuk rendszereink túlterhelését, elejét vegyük annak, hogy az emberek bizonytalan helyzetben maradjanak, és felszámoljuk az EU-n belüli továbbutazásra irányuló kísérleteket.

¹ Az új migrációs és menekültügyi paktum az alábbi linken található: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0609>.

² [Politikai iránymutatás a hivatalba lépő következő Európai Bizottság számára \(2024–2029\): Ambiciózusabb Unió. Programom Európa számára.](#)

³ Az Európai Tanács 2023. február 9-i következtetései, EUCO 1/23. Az Európai Tanács 2024. október 17-i következtetései, EUCO 25/24.

⁴ Az Európai Tanács 2023. február 9-i következtetései, EUCO 1/23. Az Európai Tanács 2024. október 17-i következtetései, EUCO 25/24.

A visszaküldési politikát uniós szinten a 2008/115/EK irányelv⁵ (a továbbiakban: visszatérési irányelv) szabályozza. Jelenleg számos kihívás áll a visszaküldés hatékonyságának és eredményességének útjában, a nem hatékony nemzeti szintű eljárásoktól kezdve a harmadik országok által a saját állampolgáraik visszafogadása terén tanúsított elégtelen együttműködésig. A visszaküldési folyamat gyakran számos hatóság és szereplő bevonásával jár, és számos tagállamban nagyon bonyolulttá vált. A jelenlegi visszatérési irányelv jelentős mozgásteret hagy a nemzeti jogszabályoknak az uniós szabályok végrehajtásához, a nemzeti bíróságoknak pedig azok értelmezéséhez. A tagállamok a szabályok egyértelműségének hiányával és az elhúzódó közigazgatási eljárásokkal kapcsolatos problémákról számolnak be, amelyek aláássák a jogszerű eljárást. Ez kétértelműséget és bizonytalanságot teremt az érintett harmadik országbeli állampolgárok, valamint a visszaküldést kezelő hatóságok számára. Azon harmadik országbeli állampolgárok együttműködésének hiánya, akik ellenállhatnak, elmenekülhetnek vagy más módon megghiúsíthatják a visszaküldési erőfeszítéseket, megnehezíti a kiutasítási határozatok végrehajtását. A tagállamok kihívásokkal néznek szembe a visszaküldési eljárások különböző szakaszaiban járó harmadik országbeli állampolgárok nyomon követése terén, ami lassítja vagy megakadályozza az előrehaladást.

Bár történt előrelépés az önkéntes visszatérés alkalmazása terén, ezeket az erőfeszítéseket akadályozza a hiteles kitoloncolási politika hiánya. Emellett az egyik tagállamból távozásra kötelezett és egy másik tagállamba menekülő harmadik országbeli állampolgárok tettének jelenleg kevés következménye van – a legtöbb tagállamban egyszerűen előről kezdődik a visszaküldési folyamat egy új kiutasítási határozattal. Ez alássa az első tagállamban jogszerű eljárás keretében hozott határozatok érvényesítését, és a gyakorlatban megkerüli a visszaküldési rendszert.

A nemzeti rendszerek és gyakorlatok nem állnak összhangban egymással, és jelenleg nincs szisztematikus strukturált eljárás a biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok azonosítására és visszaküldésének felgyorsítására.

A tagállami gyakorlatok közötti számos eltérés a visszafogadási folyamat különböző megközelítései terén is megmutatkozik, ami közvetlen hatással van az EU és a tagállamok harmadik országok általi visszafogadással kapcsolatos megközelítésének koherenciájára.

Az uniós visszaküldési szabályok átalakítása alapvető eleme a migrációkezelési szabályok reformjára irányuló, folyamatban lévő uniós erőfeszítéseknek. Ezen túlmenően a sikertelen menedékkérők és a vízumban engedélyezett tartózkodási időt túllépő személyek visszaküldésére irányuló hatékony, korszerű eljárások alapvető fontosságúak a szabad mozgás belső határok nélküli uniós térségének megőrzéséhez.

A visszatérési irányelv 2008-as elfogadása óta mind a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, mind az Unió migrációs politikáját jelentősen megreformálták. A migráció területén az uniós jog a minimumszabályokat tartalmazó jogszabályoktól a tagállami gyakorlatok közelítése felé mozdult el, beleértve az operatív és gyakorlati intézkedések kidolgozását, valamint a koherensebb uniós szintű megközelítés konkrét támogatását. A Bizottság proaktívan törekedett a visszaküldés hatékonyságának javítására irányuló gyakorlatok észszerűsítésére, többek között a 2017.⁶ és 2023.⁷ évi

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról.

⁶ A Bizottság (EU) 2017/2338 ajánlása (2017. november 16.) a tagállamok illetékes hatóságai által a visszatéréssel kapcsolatos feladatok ellátása során használandó közös „visszatérési kézikönyv” létrehozásáról, C/2017/6505 (HL L 339., 2017.12.19., 83. o.).

ajánlások, valamint az önkéntes visszatérésre és a visszailleszkedésre vonatkozó 2021. évi uniós stratégia⁸ révén. Uniós visszaküldési koordinátort nevezett ki, akit a visszaküldéssel foglalkozó magas szintű hálózat támogat.

A visszaküldési szabályok reformja 2018 óta politikai prioritás és célkitűzés: ekkor terjesztette elő a Bizottság a jelenlegi visszatérési irányelv átdolgozására irányuló javaslatát⁹. Bár a határon folytatott visszaküldési eljárás létrehozásáról szóló új rendelet¹⁰ a paktum jogszabályainak részeként hatályba lépett, az általános visszaküldési szabályokat továbbra is a 2008. évi visszatérési irányelv szabályozza, amely már nem felel meg a célnak. Ez a javaslat a harmadik országok jogellenesen tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló irányelvre irányuló bizottsági javaslat (COM(2018) 634 final, 2018/0329 (COD)) helyébe lép, amelyet a Bizottság 2018. szeptember 12-én fogadott el, és amelyet visszavontak. A 2018. évi kezdeményezés fennmaradó részei nem kaptak elegendő támogatást ahhoz, hogy a társjogalkotók sikeresen folytassák a tárgyalásokat, ezért azokat vissza kell vonni.

E javaslat célja a visszaküldési folyamat hatékonyságának növelése azáltal, hogy egyértelmű, korszerű, egyszerűsített és közös szabályokat biztosít a tagállamok számára a visszaküldés hatékony kezelésére vonatkozóan. Célja, hogy kötelezettségek, ösztönzők és az együttműködés hiánya esetén alkalmazandó következmények kombinációja révén biztosítsa a harmadik országbeli állampolgárok hatóságokkal való együttműködését. A javaslat célja továbbá a szabályok kijátszásának megakadályozása és a schengeni térségen belüli jogellenes továbbutazás megakadályozása. A javaslat célja annak biztosítása, hogy akit az EU-ból való távozásra köteleznek, az el is hagyja az EU-t, akár kitoloncolás útján, akár, amennyiben a feltételek ezt lehetővé teszik, önkéntesen, az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett. A javaslat célja továbbá, hogy közös szabályokat állapítson meg a tagállamok számára a biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok azonosítására és visszaküldésének felgyorsítására vonatkozóan. Emellett első alkalommal kezeli a visszafogadást a visszaküldési folyamat részeként. A javaslat továbbá egyértelmű eljárási biztosítékok révén védi a visszatérésre kötelezett személyek alapvető jogait, biztosítva, hogy a kiutasítási határozatokat vizsgálatnak vessék alá, többek között a fellebbezéshez való jog és a visszaküldés tilalma tekintetében, kellő figyelmet fordítva a kiszolgáltatott személyekre és a gyermek mindenek felett álló érdekére. A folyamat hiányosságainak megszüntetésével a javaslat megelőzi azokat a helyzeteket, amelyekben az egyik tagállamban hozott kiutasítási határozat végrehajtását egy másik tagállamba való továbbutazással kijátszhatják vagy jelentősen meghosszabbíthatják. A javaslatban bevezetett, a kiutasítási határozatok elismerésére szolgáló mechanizmus támogatni fogja ezt a célkitűzést.

A valóban európai migrációs rendszer szükséges része egy szigorú, de méltányos, az alapvető jogokat tiszteletben tartó, szilárd és korszerű jogi keret, amely felruházza az Uniót és a

⁷ A Bizottság (EU) 2023/682 ajánlása (2023. március 16.) a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtása során a kiutasítási határozatok kölcsönös elismeréséről és a visszaküldések felgyorsításáról, C/2023/1763 (HL L 86., 2023.3.24., 58. o.).

⁸ A Bizottság közleménye – Az önkéntes visszatérésre és a visszailleszkedésre vonatkozó uniós stratégia, Brüsszel, 2021. április 27., COM(2021) 120 final.

⁹ A harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló irányelvjavaslat (átdolgozás), Brüsszel, 2018. szeptember 12., COM(2018) 634 final, 2018/0329 (COD).

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1349 rendelete (2024. május 14.) a határon folytatott visszaküldési eljárás létrehozásáról és az (EU) 2021/1148 rendelet módosításáról, PE/17/2024/REV/1. (HL L 2024/1349., 2024.5.22.).

tagállamokat a tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok hatékony visszaküldéséhez szükséges eszközökkel.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

Ez a javaslat a menekültügy és a migráció kezeléséről szóló rendeletben¹¹ meghatározott, a migráció kezelésére vonatkozó átfogó megközelítés részét képezi, és kiegészíti a 2024 májusában elfogadott paktum jogalkotási keretét. A paktum kulcsfontosságú eleme a menekültügyi és a visszaküldési eljárások közelítése a menekültügyi eljárásokról szóló rendelet és a határon folytatott visszaküldési eljárásról szóló rendelet révén. Ez a javaslat kiegészíti a reformot azáltal, hogy közös szabályokat vezet be az uniós jogi keretbe a tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozóan.

A javaslat igazodik a paktumot alkotó jogi aktusokban előírt legfontosabb újdonságokhoz. Ennek során mind a harmadik országbeli állampolgárok, mind a nemzeti hatóságok számára méltányos és átlátható eljárást kíván biztosítani. Például a kiskorúak életkorának e javaslatban szereplő meghatározása tükrözi a menekültügyi eljárásról szóló rendeletben elfogadott megoldást. A javaslat arról is rendelkezik, hogy ki kell nevezni egy képviselőt a kísérő nélküli kiskorúak számára annak biztosítása érdekében, hogy a kiskorúak megfelelő bánásmódban és megfelelő támogatásban részesüljenek a migrációs folyamat során. Ezen túlmenően a harmadik országbeli állampolgár együttműködési kötelezettsége, valamint az együttműködés hiányának következményei egyensúlyban állnak az érintett harmadik országbeli állampolgár azon jogával, hogy tájékoztatást kapjon ezekről a kötelezettségekről. Ez mind a harmadik országbeli állampolgárok, mind a nemzeti hatóságok számára egyértelmű és méltányos folyamatot hoz létre.

Ez a javaslat összhangban van a paktumot alkotó jogi aktusok megerősített szabályaival is, amelyek a biztonsági kockázatot jelentő, tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárokra vonatkoznak és biztosítják, hogy valamennyi uniós szintű eszközt a lehető legteljesebb mértékben használják fel az ilyen harmadik országbeli állampolgárok helyes azonosítására, valamint gyors és hatékony visszatérésük biztosítására.

Ami a szökést illeti, ez a javaslat a befogadási feltételekről szóló új irányelv¹² részét képező egyes jogalkotási megoldásokra épül, amelyeket a szökés elleni küzdelem összehangoltabb megközelítésének biztosítása érdekében a visszaküldéshez igazítottak.

A javaslat több lehetőséget biztosít a tagállamok számára a tagállamok közötti szabálytalan továbbutazás közös kezelésére a belső határellenőrzések nélküli térség védelme érdekében.

E javaslat célja, hogy a visszaküldési szabályokat ugyanolyan ambíciószintre emelje, mint a migráció és a határigazgatás jogi keretének többi részét, hogy zökkenőmentesen és folyamatosan összekapcsolja az uniós migrációkezelési folyamat különböző szakaszait.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Ez a javaslat érvényre juttatja a Bel- és Igazságügyi Tanács által 2024. december 12-én elfogadott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségen belüli jogalkotási és operatív programok tervezésére vonatkozó stratégiai iránymutatásokat is. A stratégiai iránymutatások szerint az Európai Uniónak és tagállamainak biztosítaniuk kell az itt

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1351 rendelete (2024. május 14.) a menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 2024/1351., 2024.5.22.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1346 irányelve (2024. május 14.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról, PE/69/2023/REV/1. (HL L 2024/1346., 2024.5.22.).

tartózkodásra nem jogosult személyek tényleges visszaküldését. A stratégiai iránymutatások kimondják, hogy e célból határozottabb és átfogóbb megközelítés kidolgozása és végrehajtása szükséges a visszaküldéssel kapcsolatban, aminek keretében sürgősen korszerűsíteni kell az uniós jogi keretet és kapacitásokat, felhasználva egyúttal a rendelkezésre álló belső és külső eszközöket. Végezetül a stratégiai iránymutatások emlékeztetnek arra, hogy a sikeres visszaküldési politika az átfogó és hiteles uniós menekültügyi és migrációs rendszer alappillére, amelyet e rendelet érvényre kíván juttatni.

Ez a javaslat összhangban van az illegális bevándorlás megelőzésére és leküzdésére, az Unió külső határainak igazgatására és a belső határellenőrzések nélküli schengeni térség megőrzésére irányuló uniós fellépéssel is.

A javaslat összhangban van azzal az uniós megközelítéssel, amely szerint kiegyensúlyozott és átfogó partnerségeket kell kialakítani a harmadik országokkal, amelyekbe a migrációt központi kérdésként kell beépíteni, és amely szerint szorosan együtt kell működni a harmadik országokkal a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés terén. A visszaküldési rendszer hatékonyságának növelésével az EU jobban ki tudja használni a jobb visszafogadási együttműködést, amelyet minden releváns szakpolitika és eszköz – többek között a vízumpolitika, a kereskedelem, a fejlesztés és a diplomácia – felhasználásával támogat.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javaslat tartalmára tekintettel a javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 79. cikke (2) bekezdésének c) pontja.

A változó geometria tekintetében e javaslat a jelenlegi visszatérési irányelvhez hasonló rendszert követ.

Dánia a Szerződésekhez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően a javasolt rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapon belül határoz arról, hogy nemzeti jogában végrehajtja-e ezt javaslatot, amely a schengeni vívmányokra épül.

Írország tekintetében a jelenlegi visszatérési irányelv hibrid jellegű, amint az az irányelv preambulumbeközdéseiben is tükröződik. Ugyanezt a megközelítést követve a jelenlegi javaslatban mind a Szerződésekhez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló 19. jegyzőkönyv, mind pedig a Szerződésekhez csatolt, Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv alkalmazandó e javaslatra.

Annyiban, amennyiben a javasolt rendelet a schengeni vívmányok továbbfejlesztését képezi, rendelkezéseit Izlandra, Norvégiára, Svájcra és Liechtensteinre is alkalmazni kell, az említett országoknak a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és továbbfejlesztéséhez való csatlakozásáról szóló megállapodásokkal összhangban.

• Szubszidiaritás

E javaslat célja egy közös visszaküldési eljárás bevezetése, valamint a tagállamok által az Unióban tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése során tapasztalt főbb hiányosságok és kihívások kezelése. Az illegális bevándorlás megelőzése és leküzdése, valamint a jogszerű tartózkodásra nem jogosult személyek visszaküldésének biztosítása a tagállamok közös érdeke, amelyet egyedül nem tudnak elérni. Jelenleg a visszaküldési politika végrehajtásának számos hiányossága a nemzeti rendszerek közötti interakció hiányának következménye, amelyet csak uniós szinten lehet hatékonyan kezelni.

A cél az, hogy valamennyi tagállam zökkenőmentes és hatékony eljárással rendelkezzen, és el lehessen kerülni a tagállamok közötti olyan továbbutazásokat, amelyek megghiúsítják a visszaküldési folyamatot.

Az új eljárásra – az azokat alkalmazó tagállamtól függetlenül – azonos szabályoknak kell vonatkoznuk annak érdekében, hogy a tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárokkal kapcsolatos egyenlő és egységes megközelítésű bánásmód, valamint az egyének számára egyértelműség és jogbiztonság legyen biztosítható.

Ezenkívül nem oldaná meg hatékonyan a problémát az, ha nemzeti szinten hoznának létre szabályokat a visszaküldés megghiúsítása céljából a tagállamok közötti jogellenes továbbutazások ösztönzőinek csökkentésére. Ezért a jelenlegi javaslat célkitűzéseit a tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani, és az említett célkitűzések a rendelet léptéke és hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók. Az Unió ezért köteles fellépni, és intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően.

- **Arányosság**

Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározott arányosság elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket.

A közös visszaküldési eljárás létrehozására irányuló célkitűzés tekintetében – beleértve a kiutasítási határozat elismerésére és végrehajtására szolgáló mechanizmust, a biztonsági kockázatot jelentő személyekre vonatkozó megerősített szabályokat, valamint az eljárási biztosítékok egyértelműségét – a javaslat valamennyi eleme arra korlátozódik, ami egy ilyen közös eljárás létrehozásához és lehetővé tételéhez, egyszerűsítéséhez és egyszerűsítéséhez, az uniós és nemzetközi joggal összhangban a harmadik országbeli állampolgárok jogai és garanciái tekintetében az egyenlő bánásmód biztosításához, valamint a nemzeti eljárások közötti olyan eltérések elkerüléséhez szükséges, amelyek nem kívánt következménye a jogellenes továbbutazások ösztönzése. E változtatások célja, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsenek a harmadik országbeli állampolgárokkal való tisztességes bánásmód és annak biztosítása között, hogy harmadik országbeli állampolgárok az Unióból való kiutasításuk megakadályozása érdekében ne kerülhessék meg a rendszert. Minden szükséges biztosíték rendelkezésre áll annak biztosításához, hogy a harmadik országbeli állampolgárokkal a Charta teljes körű tiszteletben tartása mellett humánus és méltányos módon bánjanak.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A Bizottság rendeletre tesz javaslatot. Annak ellenére, hogy a 2017. és 2023. évi ajánlásokban és az időszakos schengeni értékelésekben arra ösztönözték a tagállamokat, hogy használják ki a visszatérési irányelv valamennyi rugalmassági rendelkezését, továbbra is jelentős eljárási akadályok állnak fenn.

A végrehajtás hatékonyságának javítására irányuló erőfeszítések nem bizonyultak elegendőnek az alkalmazott eljárások típusai, illetve a harmadik országbeli állampolgárok jogai és eljárási garanciái közötti különbségek kezeléséhez, valamint a tagállamok közötti koherens megközelítés biztosításához.

Az Unión belüli visszaküldésre vonatkozó közös rendszer létrehozásáról szóló rendelet – amelynek rendelkezései közvetlenül alkalmazandók – biztosítja a visszaküldésre vonatkozó új közös megközelítéshez szükséges egységesség és hatékonyság szükséges szintjét. A rendelet biztosítja, hogy a hatékonyság növelése érdekében bevezetett kulcsfontosságú újdonságokat – például az eljárási szabályokat, a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó kötelezettségeket és a kölcsönös elismerést – valamennyi tagállamban koherens módon kezeljék, ami megakadályozza az uniós visszaküldési rendszer működésében jelentkező

torzító hatásokat és joghézagokat. Összehangolná továbbá a jogellenesen itt tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó szabályokat a határon folytatott visszaküldési eljárásról szóló rendeletben meghatározott konkrét szabályokkal.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

A visszatérési irányelv hatálybalépése óta a tagállami szakértőket tömörítő, a Bizottság elnökletével működő kapcsolattartó csoportban, az Alapjogi Ügynökségen és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökségen (Frontex) belül folytatott szakértői szintű megbeszélések során elemezték az irányelv egyes elemeinek értelmezését. Ez az évek során lehetővé tette a Bizottság számára, hogy világos áttekintést kapjon a visszatérési irányelv értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos legnehezebb elemekről. A visszafogadással foglalkozó szakértői csoport és a Frontex által erre a célra szervezett munkacsoportok rendszeresen megvitatták és elemezték a visszafogadási folyamat kihívásait.

Az időszakos schengeni értékelésekből és a visszaküldésre vonatkozó 2024. évi tematikus schengeni értékelésből¹³ a Bizottság részletes képet kapott a jelenlegi visszaküldési rendszerről. A szakértői megközelítésnek köszönhetően a tagállamok és a Bizottság szakértőiből álló, uniós ügynökségek által támogatott csoport legalább hétévente egyszer értékeli a schengeni vívmányokat teljes körűen alkalmazó valamennyi tagállamot és schengeni társult országot. Ezek az értékelések gyakran rámutattak a visszatérési irányelvet átültető nemzeti jog konkrét kérdéseire, és lehetővé tették a Bizottság számára, hogy áttekintést kapjon a jelenlegi irányelv végrehajtásával kapcsolatos legfontosabb kihívásokról.

A javaslat a Migrációügyi és Uniós Belügyi Főigazgatóság megbízásából készült, és „Az uniós jog hiányosságai és szükségletei a visszaküldés területén” című tanulmány előzetes eredményeire is támaszkodik. Az ICF konzorciuma által az Európai Migrációs Politikai Intézettel (MPI Europe), az Európai Politikai Központtal (EPC) és az Odysseus hálózattal együttműködésben készített tanulmány kiváló minőségű elemzéseket készített a visszaküldésre vonatkozó új jogszabályi keret lehetséges alternatíváiról a legfontosabb érdekelt felekkel folytatott mélyreható konzultációk, munkaértekezletek és interjúk alapján. Bár a tanulmány csak 2025-ben zárul le, a tanulmány keretében folyamatban lévő konzultációs folyamat és az előzetes eredmények fontos szerepet játszottak a javaslat megalapozásában.

A Bizottság az Európai Migrációs Hálózat visszaküldéssel foglalkozó szakértői csoportján keresztül rendszeres konzultációkat folytat a tagállami szakemberekkel, nemzetközi szervezetekkel és nem kormányzati szervezetekkel. A szakértői csoport folyamatban lévő munkája értékes gyakorlati tényanyaggal biztosította, hogy a javaslat valós tapasztalatokon alapuljon. A szakértői csoport alapvető szerepet játszik a folyamatos együttműködés elősegítésében és a bevált gyakorlatok megosztásában a visszaküldés és a visszailleszkedés területén. Rendszeres munkaértekezletek és szemináriumok révén olyan kulcsfontosságú témákkal foglalkozik, mint a visszatérési tanácsadás, az önkéntes visszatérés és a visszailleszkedés, a kiszolgáltatott csoportok visszatérése és az őrizet alternatívái. Struktúrája

¹³ Schengeni tematikus értékelő jelentés – A nemzeti hiányosságok kiküszöbölése a hatékony uniós visszaküldési rendszer megvalósítása érdekében.

lehetővé tette a folyamatos visszajelzést, amely beépült az e javaslatra vonatkozó szakpolitikai alternatívákba.

A javaslat alapjául több, a visszaküldés és az irreguláris migráció területét érintő, az EU által finanszírozott (folyamatban lévő) kutatási projekt szolgált, köztük különösen a következők: az általánosságban az irreguláris migrációval és a decentralizációval foglalkozó, „Az irreguláris migráció mérése és a kapcsolódó szakpolitikák (MIRreM)” című tanulmány, „Tanulmány a migránsok visszaküldéséről és a visszafogadási politikákról Európában és máshol (GAPS)”, „A visszaküldési és visszafogadási politika motivációi, tapasztalatai és következményei: hatékony alternatívák feltárása és kidolgozása (MORE)”, valamint a visszatérésről, a visszailleszkedésről és a visszafogadásról szóló, „Megállapodás a visszaküldésről (FAIR)”. Ezek a kutatási projektek tudományos szakembereket, civil társadalmi szereplőket, kormányokat és nemzetközi szervezeteket tömörítenek, hogy megvizsgálják többek között a legalizálást, a visszaküldéssel kapcsolatos nemzetközi együttműködést hátráltató tényezőket/támogató eszközöket, a visszaküldési és visszafogadási politika motivációit, tapasztalatait és következményeit, valamint az önkéntes visszatérés és a kitoloncolás emberi jogi vonatkozásait.

Az új javaslat kidolgozása során gondosan mérlegelték az átdolgozott visszatérési irányelvre irányuló javaslatnak az Európai Parlament által készített helyettesítő hatásvizsgálatát¹⁴ és az Európai Parlament jelentését a visszatérési irányelv végrehajtásáról¹⁵.

A konzultációs folyamat részletes ismertetését és az e javaslat alapjául szolgáló bizonyítékokat a hamarosan közzéteendő bizottsági szolgálati munkadokumentum tartalmazza.

• **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A javaslat az érdekelt felek széles körével – többek között a tagállamokkal, az európai intézményekkel, a nemzetközi szervezetekkel, a nem kormányzati szervezetekkel, a civil társadalommal, a kutatóintézetekkel és harmadik országokkal – folytatott konzultációkon alapul.

2024 októbere és 2025 februárja között a Bizottság fokozta a visszaküldés és a civil társadalom területén tevékenykedő, a tagállamokból, szakértőkből és gyakorlati szakemberekből álló kulcsfontosságú érdekelt felekkel folytatott, már eleve szoros és folyamatban lévő konzultációt. A konzultációkra politikai, stratégiai és technikai szinten került sor annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi érintett fél valós helyzetét és szükségleteit figyelembe vegyék. Ezzel összefüggésben az érdekelt felek megosztották a Bizottsággal a releváns erőforrásokat és célzott hozzájárulásokat.

Az Európai Migrációs Hálózat visszaküldéssel foglalkozó szakértői csoport folyamatban lévő munkája értékes gyakorlati tényanyaggal biztosította, hogy a javaslat konkrét tapasztalatokon és gyakorlatokon alapuljon. A szakértői csoport az elmúlt évben rendszeres munkaértekezletek és szemináriumok révén olyan kulcsfontosságú témákkal foglalkozott, mint a kölcsönös elismerés, a visszatérési tanácsadás, az önkéntes visszatérés és a visszailleszkedés, a kiszolgáltatott csoportok visszatérése és az őrizet alternatívái. A csoportot 2024 novembere óta célzottan is használják a csoport álláspontjának kifejtésére, különösen a visszaküldési folyamatban részt vevő kiszolgáltatott személyek tekintetében.

¹⁴ [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_STU\(2019\)631727](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_STU(2019)631727).

¹⁵ [Elfogadott szövegek – A visszatérési irányelv végrehajtása – 2020. december 17.](#)

Az uniós visszaküldési koordinátor elnökletével működő, a visszaküldéssel foglalkozó magas szintű hálózat szintén célzott megbeszéléseket folytatott 2024 szeptemberében és 2025 januárjában, különösen a javaslattal kapcsolatos különböző szakpolitikai alternatívákról és megfontolásokról.

A Bizottság 2024 novemberében az Európai Migrációs Fórum keretében több, kifejezetten a visszaküldés területére vonatkozó jövőbeli jogszabályokkal foglalkozó ülést szervezett, amelyek lehetővé tették különösen a civil társadalom nézeteinek és ötleteinek alaposabb ismertetését.

A Bizottság migránsokkal foglalkozó szakértői csoportja 2025. január 15-én külön megbeszélést tartott a visszaküldésre vonatkozó jövőbeli jogszabályokról is.

Az elmúlt évben a soros elnökségek vezetésével a Tanács számos megbeszélést szervezett a visszaküldés területére vonatkozó jövőbeli jogszabályokról technikai, stratégiai és miniszteri szinten.

2024 novembere és 2025 februárja között intenzív konzultációs folyamat zajlott a Migrációügyi és Uniós Belügyi Főigazgatóság megbízásából készült, „Az uniós jog hiányosságai és szükségletei a visszaküldés területén” című tanulmánnyal összefüggésben. Az ICF konzorciuma által az Európai Migrációs Politikai Intézettel (MPI Europe), az Európai Politikai Központtal (EPC) és az Odysseus hálózattal együttműködésben készített tanulmány a legfontosabb érdekelt felekkel folytatott mélyreható konzultációkat, munkaértekezleteket és interjúkat eredményezett.

Végezetül, a javaslattal kapcsolatos munka intenzívebbé válásával a Bizottság számos állásfoglalást, feljegyzést és elemzést kapott, amelyek rámutattak a kihívásokra, a problémákra és a megoldásokra; a Bizottság ezek mindegyikét kellően mérlegelte és figyelembe vette a javaslat előkészítése során.

A konzultációs folyamat részletes ismertetését és az e javaslat alapjául szolgáló bizonyítékokat a hamarosan közzéteendő bizottsági szolgálati munkadokumentum tartalmazza.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

A Bizottság felhasználta a visszaküldés területén tevékenykedő számos hálózattól és szakértői csoporttól – többek között az Európai Migrációs Hálózat visszaküldéssel foglalkozó szakértői csoportjától, a visszatérési irányelvvel foglalkozó kapcsolattartó csoporttól, a visszafogadással foglalkozó szakértői csoporttól, az uniós visszaküldési koordinátor által vezetett, a visszaküldéssel foglalkozó magas szintű hálózattól, valamint „Az uniós jog hiányosságai és szükségletei a visszaküldés területén” című tanulmány keretében dolgozó szakértőktől – összegyűjtött szakértelmet.

Ezenkívül a Bizottság figyelembe vette azt a számos dokumentumot, állásfoglalást és kutatási anyagot, amelyet különösen az elmúlt hónapokban kapott, amikor a javaslattal kapcsolatos munka intenzívebbé vált.

- **Hatásvizsgálat**

Bár nem végeztek hatásvizsgálatot, mivel sürgősen új szabályokat kellett javasolni a visszaküldés területén, a javaslat alapjául a fent ismertetett konzultációk, tanulmányok és értékelések széles köre szolgál.

Hamarosan közzéteesszük a javaslathoz vezető konzultációs folyamatot ismertető bizottsági szolgálati munkadokumentumot, valamint a legfontosabb mérlegelt szakpolitikai alternatívák elemzését.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

A javaslat célja a jelenlegi jogi keret egyszerűsítése és észszerűsítése, amelyet az Európai Unió Bíróságának és a nemzeti bíróságoknak az ítélkezési gyakorlata tovább alakított, a szabályok végrehajtásának nagyfokú összetettségét eredményezve.

Az együttműködési kötelezettség csökkenteni fogja a tagállamok adminisztratív terheit, mivel a harmadik országbeli állampolgárok kötelesek lesznek aktívan részt venni a visszaküldési folyamatban azáltal, hogy minden szükséges információt megadnak, és folyamatosan jelen vannak és rendelkezésre állnak. A kiutasítási határozatok elismerésére és végrehajtására szolgáló mechanizmus elkerüli a tagállamok közötti párhuzamos erőfeszítéseket és ugyanazon harmadik országbeli állampolgár helyzetének többszöri értékelését. Ezen túlmenően az uniós kiutasítási határozat megkönnyíti a más tagállamok kiutasítási határozatainak elismeréséhez szükséges információk cseréjét.

- **Alapjogok**

Ez a javaslat tiszteletben tartja az alapvető jogokat és figyelemmel van különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában¹⁶ elismert elvekre, valamint a nemzetközi jogból, így különösen a menekültek jogállására vonatkozó genfi egyezményből¹⁷, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményből¹⁸, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányából, az Egyesült Nemzetek kínzás elleni egyezményéből¹⁹ és az Egyesült Nemzeteknek a gyermekek jogairól szóló egyezményéből²⁰ eredő kötelezettségekre.

Ez a javaslat biztosítja, hogy a visszaküldéseket oly módon hajtsák végre, amely tiszteletben tartja az emberi méltóságot, az élethez való jogot, a kínzás és az embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés tilalmát, a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a családi és magánélethez való jogot, beleértve a személyes adatok védelmét, a kitoloncolás és a kiutasítás esetén biztosított védelmet, különösen *a visszaküldés tilalmának elvét és a kollektív kiutasítással szembeni védelmet*, a megkülönböztetésmentességet és a hatékony jogorvoslathoz való jogot.

A szabadsághoz való jogot az őrizet alkalmazásának szigorú korlátozása védi: az őrizetet csak a rendeletben egyértelműen meghatározott konkrét okok indokolják, amennyiben az szükségesnek és arányosnak bizonyul, minden egyes, bírósági felülvizsgálat tárgyát képező ügy egyéni elbírálása alapján. A rendelet az őrizet alternatíváinak alkalmazását is szabályozza, mivel bár az őrizet alternatívái kevésbé korlátozó jellegűek, mint az őrizet, mégis szabadságkorlátozást vonnak maguk után. A javaslat garantálja, hogy e rendelet alkalmazása során a gyermek mindenek felett álló érdekét kelljen elsődlegesen figyelembe venni. A visszaküldési eljárás során különös szabályok vonatkoznak a kiskorúakra, különösen az őrizet körülményeinek tekintetében. Ezen túlmenően a rendelet a paktum jogszabályai által bevezetett néhány kulcsfontosságú újdonságot a visszaküldési eljárás esetében is bevezeti. Ilyen különösen a kiskorúak életkorának meghatározása és a kísérő nélküli kiskorú képviselője kijelölésének a gyakorlata. A javaslat szerint a kísérő nélküli kiskorúak és a kiskorúakat nevelő családok kivételt képeznek az olyan országokba való visszaküldés alól is, amelyekkel megállapodás vagy egyezmény van érvényben. A biztonsági kockázatot jelentő

¹⁶ Az Európai Unió Alapjogi Chartája, HL C 326., 2012.10.26., 391. o.

¹⁷ A menekültek jogállásáról szóló genfi egyezmény, 1951, az Egyesült Nemzetek Szerződéseinek Tára.

¹⁸ Az emberi jogok európai egyezménye, 1950, Európa Tanács.

¹⁹ Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya, 1966, Egyesült Nemzetek.

²⁰ Egyezmény a gyermek jogairól, 1989, Egyesült Nemzetek.

harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó szabályok megerősítésével a javaslat a biztonsághoz való jogot is előmozdítja.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A mellékelt pénzügyi és digitális kimutatásban foglaltaknak megfelelően az uniós és tagállami szinten szükséges beruházások összeegyeztethetők a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel, és a 2021–2027-es többéves pénzügyi keretben a belügyi alapok esetében finanszírozhatók a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap²¹ felhasználásával. A 2027 utáni finanszírozásról a következő többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások során kell dönten. A Bizottság javasolja, hogy szükség esetén 2025-ben, 2026-ban és 2027-ben erősítsék meg a Frontex visszaküldési költségvetését azáltal, hogy a Frontex költségvetésén belül a tényleges felhasználástól függően belső forrásokat mozgósítanak.

A tagállamok felhasználhatják a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapon belül a nemzeti programjaik keretében elkülönített forrásokat az e rendelet végrehajtásához szükséges infrastruktúra és eljárások terén szükséges beruházások támogatására. A Frontex a megbízatása körében személyzettel és tevékenységekkel támogathatja a tagállamokat, például a visszaküldési műveletek koordinálásával, többek között azáltal, hogy fedezi a visszaküldési műveletekkel, a repülőgépek bérlésével vagy a kereskedelmi légi járattal megvalósított visszaküldéshez szükséges jegyek foglalásával kapcsolatos költségeket, ugyanezen célból.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A Bizottság rendszeresen nyomon fogja követni a rendelet alkalmazását, többek között a schengeni értékelési mechanizmuson keresztül. A Bizottság a rendelet hatálybalépésétől számított öt év elteltével jelentést tesz a rendelet végrehajtásáról.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat fő célja, hogy egyszerűsítse a visszaküldési eljárást, és egyértelműbbé tegye azt a nemzeti hatóságok és az érintett harmadik országbeli állampolgárok számára.

A javaslat rendelet formáját ölti, és ezáltal biztosítja, hogy a szabályok közvetlenül alkalmazandók legyenek a tagállamokban, és hogy a visszaküldést Unió-szerte egységesen kezeljék. Ez egyértelműséget és kiszámíthatóságot teremt, és csökkenti annak lehetőségét, hogy az érintett egy másik tagállamba való továbbutazással megkerüli az egyik tagállam visszaküldési rendszerét.

A kiutasítással kapcsolatos határozatok kibocsátására vonatkozó közös eljárási szabályok: a javaslat közös szabályokat tartalmaz a kiutasítási határozatok kibocsátására és a beutazási tilalmak elrendelésére vonatkozóan. Ez biztosítja, hogy a harmadik országbeli állampolgárok minden tagállamban egyenlő bánásmódban részesüljenek, és hozzájárul annak biztosításához, hogy a tagállami rendszerek közötti eltéréseket ne lehessen kihasználni. A fogalommeghatározásokat a visszatérési irányelv elfogadása óta alkalmazott gyakorlatra tekintettel aktualizálták, és adott esetben hozzáigazították a paktumot alkotó, újonnan elfogadott jogi aktusok fogalommeghatározásaihoz, biztosítva az egységességet, az egyértelműséget és a kiszámíthatóságot a migrációs folyamat egészében. A javaslat

²¹ Amennyiben a tevékenységeket a Menekültügyi és Migrációs Alap tematikus eszközéből fogják finanszírozni, azok végrehajthatók közvetlen, közvetett vagy megosztott irányítás keretében.

egyértelmű eljárási biztosítékok révén védi a visszatérésre kötelezett személyek alapvető jogait, biztosítva, hogy a kiutasítási határozatokat vizsgálatnak vessék alá, többek között a fellebbezéshez való jog és a visszaküldés tilalma tekintetében, kellő figyelmet fordítva a kísérő nélküli kiskorúakra és a gyermek mindenek felett álló érdekére.

A kitoloncolás megerősítése és az önkéntes visszatérés ösztönzése: a javaslat egyértelművé teszi, hogy a kiutasítási határozatot mikor kell kitoloncolással végrehajtani, és meghatározza az önkéntes visszatérést, ezáltal egyértelműséget és kiszámíthatóságot teremt mind a felelős hatóságok, mind a harmadik országbeli állampolgárok számára. Ez pedig megerősíti az önkéntes visszatérést, mivel a kitoloncolás egyértelmű és hiteles eszközzé válik. A javaslat pontosítja a kitoloncolás végrehajtásának ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseket.

Eljárási biztosítékok: az e javaslatban foglalt szabályokat mindig az Alapjogi Charta teljes körű tiszteletben tartása mellett kell végrehajtani, beleértve a visszaküldés tilalmának elvét, a szabadsághoz való jogot, a hatékony jogorvoslathoz való jogot és a gyermek mindenek felett álló érdekét. A kiutasítási határozatok elleni jogorvoslati kérelmek benyújtásának határideje jelentősen eltér a tagállamok között – néhány naptól egy hónapos vagy annál hosszabb időtartamig terjed. Az alapvető jogokkal összhangban a határidőnek elegendő időt kell biztosítania a hatékony jogorvoslathoz való hozzáféréshez, ugyanakkor nem késleltetheti a visszaküldési eljárásokat. A javaslat harmonizálja továbbá az ingyenes jogi segítségnyújtás és/vagy képviselői kérésre történő biztosítására vonatkozó szabályokat, összhangban a paktum újonnan elfogadott szabályaival. Végezetül a javaslat összhangba hozza a menekültügyi vívmányoknak a kiskorúak életkorának meghatározására, valamint a kísérő nélküli kiskorúakat a visszaküldési folyamat során kísérő képviselő kinevezésére vonatkozó szabályaival. A menekültügyi eljárással való kapcsolat biztosításával a javaslat garantálja a kiskorúakkal szembeni megfelelő és koherens bánásmódot az Unió migrációkezelési szabályaiban, egyértelműbbé, egyszerűbbé és kiszámíthatóvá téve azt.

Együttműködési kötelezettség és a tájékoztatáshoz való jog: a harmadik országbeli állampolgár együttműködésének hiánya a visszaküldési eljárás során a visszaküldés kulcsfontosságú akadálya. Ez a javaslat ezért kifejezett kötelezettséget ír elő a harmadik országbeli állampolgárok számára, hogy a visszaküldési eljárás valamennyi szakaszában működjenek együtt a nemzeti hatóságokkal, különösen a személyazonosságuk megállapítása és ellenőrzése tekintetében, érvényes úti okmány megszerzése, valamint személyes, utazási és biometrikus információk megadása céljából. A javasolt szabályok leírják, hogy milyen következményekkel jár az együttműködés, illetve az együttműködés hiánya, és meghatározzák továbbá az együttműködést biztosító ösztönzőket, beleértve a visszatérési tanácsadást és az önkéntes visszatérés támogatását. Annak biztosítása érdekében, hogy a harmadik országbeli állampolgár megfelelő tájékoztatást kapjon arról, hogy mit várnak el tőle a visszaküldési folyamat során, a javaslat a tagállamok egyes gyakorlataira építve magában foglalja a harmadik országbeli állampolgár tájékoztatáshoz való jogát, és tükrözi a menekültügyi eljárásról szóló rendelet által bevezetett hasonló rendelkezéseket. A rendszer lehetőséget biztosít bizonyos határozatok megtámadására és a jogorvoslathoz való hozzáférésre.

A szökés és a tagállamok közötti jogellenes továbbutazás kezelése és megelőzése: a javaslat megerősített szabályokat ír elő a tagállamok számára annak érdekében, hogy a szökés kockázatának értékelésére és kezelésére alkalmasabb rendszer létrehozásával biztosítsák a visszatérésre kötelezett harmadik országbeli állampolgárok rendelkezésre állását. Kimerítő listát vezet be a szökés kockázatának értékelésére, biztosítva a tagállamok közötti koherens és egységes megközelítést, valamint az őrizet indokainak kimerítő felsorolását. Azok a szabályok, amelyek kiegészítik az együttműködési kötelezettséget annak biztosítása érdekében, hogy a visszatérésre kötelezett személy a visszaküldési folyamat során mindvégig

rendelkezésre álljon, részben tükrözik a paktumot alkotó jogi aktusokban a menekültügy területén elfogadott megoldásokat, például annak lehetőségét, hogy a harmadik országbeli állampolgár számára előírják, hogy egy meghatározott földrajzi helyen, például régióban tartózkodjon.

A biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése: az Unióban tartózkodásra nem jogosult és biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárokat gyorsan azonosítani kell és gyorsan vissza kell küldeni. A javaslat ezért általános kötelezettséget tartalmaz a felelős hatóságok számára, hogy a visszaküldési folyamat korai szakaszában végezzék el a szükséges ellenőrzéseket az azonosítás támogatása és az esetleges biztonsági kockázatok ellenőrzése érdekében. A javaslat meghatározza a biztonsági kockázatot jelentő személyekre vonatkozó különleges eljárási szabályok hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok bizonyos kategóriáit, például akik egy bizonyos súlyú bűncselekményt követtek el. E harmadik országbeli állampolgárokkal szemben kitoloncolást és hosszabb beutazási tilalmat alkalmaznak, emellett a biztonsági kockázat önálló örizeti ok. Ezek a szabályok tükrözik és összehangolják az újonnan elfogadott paktumban, valamint a Schengeni határellenőrzési kódexben foglalt visszaküldési szabályokat, amelyek egyaránt tartalmazzák kifejezetten a biztonsági kockázatot jelentő migránsok kezelésére vonatkozó szabályokat. A javaslat továbbá az alapvető jogok védelmére szolgáló egyértelmű biztosítékokat állapít meg.

Európai kiutasítási határozat: bár a tagállamok továbbra is kibocsátják saját kiutasítási határozataikat, a javaslat bevezeti az európai kiutasítási határozatot, amely kiegészíti a tagállamok kiutasítási határozatait annak érdekében, hogy egyértelmű helyzetet teremtsen a tagállamokban. Az európai kiutasítási határozat, amely a kiutasítási határozat kulcsfontosságú elemeit tartalmazó közös űrlap, a Schengeni Információs Rendszeren keresztül lesz elérhető. Az európai kiutasítási határozathoz való gyors hozzáférés megkönnyítéséhez szükséges technikai változtatásokat a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról szóló (EU) 2018/1860 rendelet módosításaival kapcsolatos jövőbeli megfontolások összefüggésében fogják kezelni. Az európai kiutasítási határozatot végrehajtási jogi aktus útján hozzák létre.

A más tagállam által hozott kiutasítási határozat elismerésére és végrehajtására szolgáló mechanizmus: a javaslat fontos eljárási egyszerűsítése, hogy mechanizmust vezet be a valamely másik tagállam által hozott kiutasítási határozat közvetlen végrehajtására. A jelenlegi szabályok értelmében a legtöbb tagállam köteles új kiutasítási határozatot kiadni még abban az esetben is, ha egy másik tagállam már kiadott kiutasítási határozatot az érintett személyre vonatkozóan. Ez a javaslat eszközt biztosít a tagállamok számára a másik tagállam által korábban kiadott kiutasítási határozat végrehajtásához. Ez egyfelől csökkentené a folyamat lépéseit, és kiküszöbölné a párhuzamosságokat. 2027. július 1-jéig a Bizottság felülvizsgálja, hogy a tagállamok megfelelő jogi és technikai intézkedéseket hoztak-e az európai kiutasítási határozatoknak a Schengeni Információs Rendszer révén történő hatékony kezelése érdekében, valamint végrehajtási határozatot fogad el, amely kötelezővé teszi a valamely másik tagállam által kibocsátott kiutasítási határozat elismerését és végrehajtását. A javaslatot korlátozott eltérések egészítik ki. A kiutasítási határozatot kibocsátó tagállamok felelősek a határozat végrehajtásáért, és minden megfelelő eszközt fel kell használniuk a hatékony visszaküldés biztosítása érdekében. A más tagállam által kiadott kiutasítási határozatok elismerésének mechanizmusát a fent ismertetett európai kiutasítási határozat támogatja és segíti. A javaslat a kiutasítási határozatok kölcsönös elismeréséről szóló 2023. évi bizottsági ajánlás végrehajtásából levont tanulságok alapján is pontosítja a folyamatot, valamint a vonatkozó eljárási biztosítékokat és jogorvoslatokat is.

Visszaküldés olyan országba, amellyel visszaküldési megállapodás vagy egyezmény van érvényben: a javaslat bevezeti a kiutasítási határozat hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének lehetőségét egy olyan harmadik országba, amellyel visszaküldési megállapodás vagy egyezmény van érvényben (a továbbiakban: visszaküldési központok). Az irreguláris migránsok ezen országokba való visszaküldésének lehetőségét egyedi feltételekhez kell kötni az érintett személyek alapvető jogai tiszteletben tartásának biztosítása érdekében. Megállapodás, illetve egyezmény csak akkor köthető meg egy adott harmadik országgal, ha az tiszteletben tartja a nemzetközi emberi jogi normákat és a nemzetközi jogi elveket, köztük a visszaküldés tilalmának elvét. Az ilyen megállapodásnak vagy egyezménynek meg kell határoznia az átadás módozatait, valamint a harmadik országbeli állampolgár adott országon belüli tartózkodásának időtartamára vonatkozó feltételeket, a rövid és a hosszabb távú tartózkodás esetében egyaránt. Az ilyen megállapodást vagy egyezményt nyomkövetési mechanizmusnak kell kísérnie a végrehajtás értékelése és a harmadik országban fennálló körülmények változásának figyelembevétele érdekében. A kísérő nélküli kiskorúak és a kiskorúakat nevelő családok kivételt képeznek az olyan országokba való visszaküldés alól, amelyekkel megállapodás vagy egyezmény van érvényben.

Visszafogadás mint a visszaküldési folyamat szerves része: a javaslat a visszaküldési folyamat szerves részévé teszi a visszafogadást. Közös eljárási megközelítést határoz meg a visszafogadási kérelmek benyújtására vonatkozóan, többek között azáltal, hogy bevezeti a visszafogadási kérelmek egységes űrlapját, és biztosítja, hogy a kiutasítási határozatot szisztematikusan visszafogadási kérelem kövesse. Növeli a harmadik országokkal szemben a visszafogadással kapcsolatban alkalmazott megközelítés átláthatóságát és összehangoltságát, miközben fenntartja a rugalmasságot a tagállamok számára. A javaslat a harmadik országokkal szembeni koherensebb megközelítés elemeit vezeti be, és egyértelmű jogalapot biztosít a visszafogadás céljából harmadik országokba irányuló adattovábbításhoz. Egyértelművé teszi, hogy az el nem ismert harmadik országbeli szervezetekkel a visszafogadási eljárás lefolytatása céljából folytatott kommunikáció nem minősül elismerésnek.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszer létrehozásáról, valamint a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2001/40/EK tanácsi irányelv és a 2004/191/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 79. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²²,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²³,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Uniónak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségként közös politikával kell rendelkeznie az Unióban való tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozóan. A hatékony visszaküldési politika a hiteles migrációkezelési rendszer kulcsfontosságú eleme.
- (2) Ez a rendelet létrehozza az Unióban való tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszert, amely a visszaküldésre és visszafogadásra vonatkozó közös eljáráson, a szökés veszélyének megelőzésére és kezelésére szolgáló rendszeren, valamint a tagállamok közötti kölcsönös bizalomra épülő együttműködésen alapul.
- (3) Az (EU) 2024/1351 európai parlamenti és tanácsi rendeletben²⁴ meghatározott átfogó megközelítés végrehajtásához való hozzájárulás érdekében létre kell hozni a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének hatékony kezelésére szolgáló közös rendszert. E rendszernek integrált szakpolitikai döntéshozatalon kell alapulnia, amely biztosítja az Unió és az uniós tagállamok által saját hatáskörükön belül végrehajtott fellépések és intézkedések koherenciáját és hatékonyságát.

²² HL C [...], [...], [...] o.

²³ HL C [...], [...], [...] o.

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1351 rendelete (2024. május 14.) a menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1351, 2024.5.22., 1. o.).

- (4) Az Európai Tanács következetesen hangsúlyozza, hogy minden szinten határozott fellépésre van szükség az Európai Unióból való visszaküldés megkönnyítése, növelése és felgyorsítása érdekében. Az Európai Tanács 2024 októberében felkérte a Bizottságot, hogy sürgősen nyújtson be új jogalkotási javaslatot.
- (5) A Bel- és Igazságügyi Tanács által 2024. december 12-én elfogadott, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségen belüli jogalkotási és operatív programok tervezésére vonatkozó stratégiai iránymutatások emlékeztetnek arra, hogy a sikeres visszaküldési politika az átfogó és hiteles uniós menekültügyi és migrációs rendszer sarokköve. E célból a stratégiai iránymutatások szorgalmazzák a visszaküldésre vonatkozó határozottabb és átfogó megközelítés kidolgozását és végrehajtását, a jogi keret mielőbbi korszerűsítése révén.
- (6) A hatékony visszaküldési politikának biztosítania kell a migrációs és menekültügyi paktummal való koherenciát és hozzá kell járulnia annak integritásához, továbbá elő kell segítenie az Unióba irányuló illegális bevándorlás kezelését és a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok tagállamok közötti szabálytalan továbbutazásának megelőzését a belső határellenőrzés nélküli térség védelme érdekében, az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett.
- (7) Az Unió és tagállamai fokozták a visszaküldési politikák hatékonyságának növelésére irányuló erőfeszítéseiket. E törekvések ellenére a 2001/40/EK tanácsi irányelvből²⁵ és a 2008/115/EK irányelvből²⁶ álló meglévő jogi keret már nem felel meg az uniós migrációs politika igényeinek. A 2008/115/EK irányelv 2008-as elfogadása óta mind a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség, mind az Unió migrációs politikája jelentős fejlődésen ment keresztül. A migráció területére vonatkozó uniós jog a minimumszabályokat előíró jogszabályoktól a tagállami gyakorlatok közelítése felé mozdult el. A Bizottság 2018-ban a visszatérési irányelv átdolgozására irányuló javaslattal²⁷ kívánta megreformálni a visszaküldés szabályait. A Bizottság az (EU) 2017/2338²⁸ és az (EU) 2023/682 ajánlás²⁹ révén arra is törekedett, hogy támogassa a tagállamokat a 2008/115/EK irányelv rugalmassági mechanizmusainak alkalmazásában. A jelenlegi jogi keret azonban elérte korlátait.
- (8) Szilárd és méltányos közös visszaküldési eljárást kell létrehozni annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok területére való beutazás, illetve a tagállamok területén való tartózkodás vagy letelepedés feltételeit nem vagy már nem teljesítő harmadik országbeli állampolgárokat emberséges módon, az alapvető jogok és a nemzetközi jog

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1351 rendelete (2024. május 14.) a menekültügy és a migráció kezeléséről, az (EU) 2021/1147 és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról, valamint a 604/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1351, 2024.5.22., 1. o.).

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

²⁷ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a harmadik országok jogellenesen tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (átdolgozás), Brüsszel, 2018.9.12., COM(2018) 634 final, 2018/0329 (COD).

²⁸ A Bizottság (EU) 2017/2338 ajánlása (2017. november 16.) a tagállamok illetékes hatóságai által a visszatéréssel kapcsolatos feladatok ellátása során használandó közös „visszatérési kézikönyv” létrehozásáról (HL L 339., 2017.12.19., 83. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2017/2338/oj>).

²⁹ A Bizottság (EU) 2023/682 ajánlása (2023. március 16.) a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv végrehajtása során a kiutasítási határozatok kölcsönös elismeréséről és a visszaküldések felgyorsításáról, C/2023/1763, HL L 86., 2023.3.24., 58. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/682/oj>.

teljes körű tiszteletben tartása mellett küldjék vissza. Az összes tagállamban alkalmazandó egyértelmű és átlátható szabályok jogbiztonságot teremtenek az érintett harmadik országbeli állampolgárok és az illetékes hatóságok számára. Fontos a visszaküldési eljárások egyszerűsítése, megkönnyítése és felgyorsítása, valamint annak biztosítása, hogy a visszaküldést ne akadályozza a más tagállamokba történő szabálytalan továbbutazás.

- (9) Az e rendeletben foglalt szabályok alkalmazása nem érintheti a nemzetközi védelemhez való hozzáférésre vonatkozó, az (EU) 2024/1348 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁰ szerinti szabályokat. Adott esetben az e rendeletben foglalt szabályokat kiegészítik az (EU) 2024/1348 rendeletben foglalt, az elutasító menedékjogi határozatokat és a kiutasítási határozatokat összekapcsoló, a kibocsátásra és a jogorvoslatra vonatkozó különös szabályok, valamint az (EU) 2024/1349 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³¹ meghatározott, határon folytatott visszaküldési eljárás.
- (10) A rendelet tiszteletben tartja a harmadik országbeli állampolgárok alapvető jogait, és érvényre juttatja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta), valamint az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) által elismert elveket. A rendeletet a Chartával, az uniós jog általános elveivel és a vonatkozó nemzetközi jogi elvekkel összhangban kell alkalmazni.
- (11) E rendelet alkalmazása során tiszteletben kell tartani a visszaküldés tilalmára és a kollektív kiutasítás tilalmára vonatkozó elvet, a Charta 19. cikkében előírtak szerint. Senki sem toloncolható ki vagy utasítható ki olyan harmadik országba, vagy adható ki olyan harmadik országnak, ahol komolyan fenyegeti az a veszély, hogy halálra ítélik, kínozzák, vagy más embertelen bánásmódnak vagy büntetésnek vetik alá.
- (12) A jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár visszaküldéséért az a tagállam felelős, amelynek területén észlelték az érintett személyt. A jogellenes tartózkodás észlelését követően a tagállamoknak gyorsan azonosítaniuk kell a harmadik országbeli állampolgárt, és a releváns uniós és nemzeti adatbázisok lekérdezésével ellenőrizniük kell az esetleges biztonsági kockázatok fennállását. A tagállamoknak kiszolgáltatottságra vonatkozó ellenőrzést és adott esetben egészségügyi ellenőrzést kell végezniük.
- (13) Az illetékes hatóságoknak az összes releváns körülményt figyelembe véve, egyedi értékelés alapján kell ellenőrizniük a visszaküldés tilalmára vonatkozó elv betartását. Az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a lehető leghamarabb bizonyítékokat kell szolgáltatnia saját személyes körülményeire vonatkozóan. A hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy az összes releváns körülményre kiterjedő, meglévő alapos értékelésre támaszkodjanak, amely az eljárás korábbi szakaszaiban készült. A körülményekben bekövetkezett változásokat és a kockázat fennállását alátámasztó új bizonyítékokat meg kell vizsgálni.

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete (2024. május 14.) az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 222., 2024.5.22., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1349 rendelete (2024. május 14.) a határon folytatott visszaküldési eljárás létrehozásáról és az (EU) 2021/1148 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1349, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

- (14) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – többek között új kétoldalú megállapodások vagy egyezmények révén – rugalmasabb és célirányosabb együttműködést folytassanak annak érdekében, hogy csökkenjen a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok általi, a közös belső határok átlépésével történő továbbutazások száma, megőrizve ugyanakkor a belső határellenőrzés nélküli schengeni térséget.
- (15) Amint megállapítást nyer, hogy egy harmadik országbeli állampolgár nem vagy már nem felel meg a tagállamok területére való beutazás, az ott-tartózkodás vagy a letelepedés feltételeinek, az összes tényt és körülményt figyelembe vevő egyedi értékelés alapján haladéktalanul kiutasítási határozatot kell hozni.
- (16) Biztosítani kell, hogy egy adott tagállam által hozott kiutasítási határozat lényegi elemeit feltüntessék az európai kiutasítási határozat külön űrlapján, és a kiutasításra vonatkozó figyelmeztető jelzéssel együtt elérhetővé tegyék a Schengeni Információs Rendszerben vagy egy másik tagállammal folytatott kétoldalú információcseré útján. Az európai kiutasítási határozat támogatni fogja a más tagállamok által kibocsátott kiutasítási határozatok elismerését és végrehajtását, amennyiben az érintett harmadik országbeli állampolgár szabálytalanul továbbutazik egy másik tagállamba.
- (17) Az illetékes hatóságok gyakran – különösen azokban az esetekben, amikor a harmadik országbeli állampolgár nem működik együtt – nehezen tudják azonosítani a visszaküldési célországot a kiutasítási határozat meghozatalakor. Ilyen esetekben az illetékes hatóságoknak a rendelkezésre álló információk alapján kell meghatározniuk a visszaküldési célországot, és a kiutasítási határozatban fel kell tüntetniük a legvalószínűbb országot vagy országokat.
- (18) Amennyiben egy adott tagállam területén tartózkodó harmadik országbeli állampolgár egy másik tagállam által hozott, végrehajtható kiutasítási határozat hatálya alá tartozik, ezt a határozatot el kell ismerni és végre kell hajtani. A kiutasítási határozatok elismerése és végrehajtása könnyebbé és gyorsabbá teszi a visszaküldési folyamatot a tagállamok közötti megerősített együttműködésnek és kölcsönös bizalomnak köszönhetően. Hozzájárulhat továbbá az irreguláris migráció megakadályozásához, az Unión belüli szabálytalan továbbutazások visszaszorításához, valamint a visszaküldési folyamat késedelmeinek csökkentéséhez. A kiutasítási határozatokkal szembeni jogorvoslathoz való jogot a kibocsátó tagállamban kell gyakorolni.
- (19) E rendelet alkalmazásának kezdőnapjától a tagállamoknak jogi és technikai rendelkezésekkel kell biztosítaniuk, hogy az európai kiutasítási határozatot elérhetővé lehessen tenni a Schengeni Információs Rendszeren keresztül. A Bizottságnak az (EU) 2024/1351 rendelet alkalmazásának első éve leteltével, 2027. július 1-jéig felül kell vizsgálnia, hogy a tagállamok megfelelő jogi és technikai intézkedéseket hoztak-e az európai kiutasítási határozatok Schengeni Információs Rendszerben történő hatékony feldolgozására. A Bizottságnak e felülvizsgálat alapján végrehajtási határozatot kell elfogadnia, amelyben kötelezővé teszi az európai kiutasítási határozat által támogatott végrehajtható kiutasítási határozatok elismerését.
- (20) Biztosítani kell a nemzeti visszaküldési intézkedések hatályának uniós dimenzióját egy olyan beutazási tilalom elrendelése révén, amely valamennyi tagállam területére vonatkozó beutazási és tartózkodási tilalmat állapít meg. A beutazási tilalom időtartamát az egyes esetek összes releváns körülményének alapos mérlegelése után kell meghatározni, és az főszabály szerint nem haladhatja meg a tíz évet. Amennyiben egy jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárt a külső határokon végzett kiléptetési ellenőrzések során észlelnek, helyénvaló lehet beutazási tilalmat

elrendelni a későbbi újbóli belépés megelőzése és ezáltal az illegális bevándorlás kockázatának csökkentése érdekében.

- (21) A harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése megvalósulhat kényszerintézkedések útján kitoloncolás formájában, vagy önkéntes visszatérésként, amennyiben az érintett eleget tesz távozási kötelezettségének. A rendszeren belüli hiányosságok elkerülése érdekében a visszaküldés két típusát össze kell kapcsolni. Míg az együttműködő harmadik országbeli állampolgárok visszaküldését továbbra is elsősorban önkéntes visszatérés keretében kell végrehajtani, a kitoloncolásra vonatkozó megerősített szabályok közvetlen és azonnali következményeket hivatottak biztosítani abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár nem tartja be a távozásra megállapított határidőt. A kényszerintézkedésekre alkalmazni kell az arányosság és a hatékonyság elvét, a felhasznált módszerek és a kitűzött célok szem előtt tartásával.
- (22) Közös szabályokra van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az Unióban való tartózkodásra nem jogosult, biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárokat hatékonyan azonosítsák és gyorsan visszaküldjék. Biztosítani kell, hogy releváns ellenőrzésekre kerüljön sor a biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok azonosítása és megjelölése érdekében, többek között az (EU) 2024/1356 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³² meghatározott előszűrési folyamatra támaszkodva. A biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok esetében a kitoloncolást kell főszabálynak tekinteni, és lehetővé kell tenni az általános szabályoktól való eltérést hosszabb beutazási tilalom és hosszabb őrizeti időszak elrendelése érdekében, valamint az idegenrendészeti fogdák használatától való eltérést annak érdekében, hogy az Unió biztonságát veszélyeztető személyek kitoloncolása mielőbb megtörténjen.
- (23) Az új szabályoknak több lehetőséget és több eszközt kell nyújtaniuk a tagállamoknak arra, hogy biztosítsák a harmadik országokba való visszaküldést. Lehetővé kell tenni egyedi megállapodások vagy egyezmények megkötését harmadik országokkal, hogy több visszaküldési lehetőség álljon a tagállamok rendelkezésére, azzal a feltétellel, hogy az érintett harmadik ország tiszteletben tartja a nemzetközi emberi jogi normákat és a visszaküldés tilalmának elvét. A megállapodásnak vagy egyezménynek kifejezetten meg kell határoznia az átadás módozatait, az országban való tartózkodás feltételeit, a származási országba való továbbküldés módozatait, a jogsértések vagy a harmadik országban fennálló helyzetet hátrányosan befolyásoló jelentős változások következményeit, valamint a megállapodás vagy egyezmény végrehajtásának értékelésére szolgáló független ellenőrző szervet vagy mechanizmust. Az ilyen megállapodások vagy egyezmények a Charta 51. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az uniós jog végrehajtásának minősülnek.
- (24) A belső határellenőrzések nélküli schengeni térség megfelelő működésének alapja, hogy a tagállamok hatékonyan és eredményesen alkalmazzák a releváns vívmányokat. Az (EU) 2022/922 tanácsi rendelet értékelési és monitoringmechanizmust hoz létre a schengeni vívmányok alkalmazásának időszakos, előre be nem jelentett és tematikus értékelések révén történő ellenőrzésére, többek között a tartózkodásra nem jogosult

³² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1356 rendelete (2024. május 14.) a harmadik országbeli állampolgárok külső határokon történő előszűrésének bevezetéséről, valamint a 767/2008/EK, az (EU) 2017/2226, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/817 rendelet módosításáról (HL L, 2024/1356, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

harmadik országbeli állampolgárok tényleges visszaküldése és az alapvető jogok tiszteletben tartása tekintetében. Ez a mechanizmus lehetővé teszi az olyan hiányosságok gyors azonosítását, amelyek megzavarhatják a schengeni térség megfelelő működését, és biztosítja e hiányosságok megfelelő kezelését.

- (25) A visszaküldési eljárások végrehajtása során a tagállamoknak elsődleges szempontként kell kezelniük a gyermek mindenek felett álló érdekét, a Charta 24. cikkével és a gyermek jogairól szóló 1989. évi ENSZ-egyezménnyel összhangban. A gyermek mindenek felett álló egyéni érdekének vizsgálata során a tagállamoknak különösen a kiskorú rövid, közép- és hosszú távú jóllétét és szociális fejlődését, személyi biztonságával és védelmével kapcsolatos megfontolásokat, valamint véleményét kell – életkorának és érettségének megfelelően – szem előtt tartaniuk, ideértve a kiskorú háttérét is. A kísérő nélküli kiskorút a visszaküldési folyamat valamennyi szakaszában egy képviselőnek kell támogatnia.
- (26) Amennyiben indokolt kétség merül fel azzal kapcsolatban, hogy a harmadik országbeli állampolgár kiskorú-e, el kell végezni az életkor meghatározását. A migrációkezelés Unión belüli egységességének biztosítása érdekében az (EU) 2024/1348 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³³ előírt eljárást kell követni. Az életkor meghatározása során a tagállamoknak kifejezetten figyelembe kell venniük az Európai Unió Menekültügyi Ügynökségének vonatkozó iránymutatásait.
- (27) A visszaküldési eljárás hatékonyságának fokozása érdekében egyértelműen meg kell határozni a harmadik országbeli állampolgárok kötelezettségeit. A harmadik országbeli állampolgároknak a visszaküldési eljárás valamennyi szakaszában együtt kell működniük a hatóságokkal. A harmadik országbeli állampolgároknak mindvégig rendelkezésre kell állniuk, és meg kell adniuk a visszaküldés előkészítéséhez szükséges információkat. Az együttműködési kötelezettségek be nem tartásának hatékony és arányos következményekkel kell járnia, ideértve például a nemzeti joggal összhangban nyújtott ellátások és juttatások csökkentését, az úti okmányok lefoglalását vagy a beutazási tilalom időtartamának meghosszabbítását. Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell a harmadik országbeli állampolgárt a visszaküldési eljárás különböző lépéseiről, a kötelezettségeiről és e kötelezettségek be nem tartásának következményeiről.
- (28) Ez a rendelet nem érintheti a tagállamok azon lehetőségét, hogy adott esetben a nemzeti büntetőjoggal összhangban büntetőjogi szankciókat szabjanak ki az e rendelet hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokra.
- (29) A visszaküldéssel kapcsolatos határozatokra vonatkozóan jogi biztosítékokat kell megállapítani, amelyek garantálják az érintett személyek érdekeinek hatékony védelmét. Igazságügyi hatóság előtti fellebbezés vagy felülvizsgálat esetén kérésre biztosítani kell a szükséges költségmentességet azok számára, akik nem rendelkeznek elegendő forrással.
- (30) A visszaküldési eljárások hatékonyságának javítása érdekében – a Charta 47. cikkével összhangban biztosítva a hatékony jogorvoslathoz való jog tiszteletben tartását – a visszaküldéssel kapcsolatos határozat elleni fellebbezést lehetőség szerint egyetlen bírósági szinten kell benyújtani. A fellebbezésre és a halasztó hatályra vonatkozóan e

³³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1348 rendelete (2024. május 14.) az Unión belüli nemzetközi védelem iránti közös eljárás létrehozásáról, valamint a 2013/32/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 222., 2024.5.22., 1. o.).

rendeletben megállapított szabályoknak összhangban kell állniuk az Alapjogi Charta 47. cikkében előírt hatékony jogorvoslathoz való joggal.

- (31) A tagállamok számára biztosítani kell a szökés veszélyének értékeléséhez, kezeléséhez és megelőzéséhez szükséges eszközöket. A közös szabályoknak észszerűsíteniük kell e kockázat egyedi esetekben történő értékelését, és elő kell mozdítaniuk az őrizet hatékony alternatíváinak alkalmazását a tagállamokban a visszaküldési folyamat hatékony kezelése érdekében.
- (32) Lehetővé kell tenni, hogy az egyes esetek egyedi értékelését követően – beleértve adott esetben a kiszolgáltatott helyzet figyelembevételét is – kizárólag a visszaküldés előkészítése céljából elrendelhető legyen az őrizet, amennyiben az arányos és szükséges. E célból akkor rendelhető el őrizet, ha fennáll a harmadik országbeli állampolgár szökésének veszélye, ha a harmadik országbeli állampolgár akadályozza vagy elkerüli a visszaküldést, ha biztonsági kockázatot jelent, ha nem tesz eleget az őrizet alternatíváival járó kötelezettségeknek, vagy ha az őrizet a személyazonosság vagy az állampolgárság megállapításához vagy ellenőrzéséhez szükséges. A hatóságoknak kellő gondossággal kell eljárniuk, és az őrizetet a lehető legrövidebb időtartamra kell korlátozniuk, amely nem haladhatja meg a 24 hónapot. Amennyiben a nemzeti jog rendelkezik a kiskorúak őrizetbe vételéről, elsődleges szempontnak kell tekinteni a gyermek mindenek felett álló érdekét. Az őrizet helyett más, kevésbé kényszerítő alternatív intézkedésekhez kell folyamodni, ha azok hatékonyan alkalmazhatók a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok esetében.
- (33) A biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésekor különleges intézkedésekre van szükség, amelyek mások jogainak és szabadságainak védelmére irányulnak. Ezért lehetővé kell tenni, hogy az ilyen harmadik országbeli állampolgárokat hosszabb ideig tartsák őrizetben, mindazonáltal az őrizetnek meg kell felelnie az arányosság elvének.
- (34) Az őrizetben lévő harmadik országbeli állampolgárokkal emberi méltóságukat és alapvető jogukat tiszteletben tartva, valamint a nemzetközi és nemzeti joggal összhangban kell bánni, figyelembe véve az Európa Tanács kínzás és embertelen és megalázó bánásmód megelőzésével foglalkozó bizottságának gyakorlati iránymutatásait. Az őrizetet főszabályként idegenrendészeti fogdáknak vagy más létesítmények kijelölt részlegeiben kell végrehajtani. Büntetés-végrehajtási intézetet akkor lehet igénybe venni, ha a tagállam nem tudja biztosítani, hogy a létesítményben elkülönítsék a harmadik országbeli állampolgárokat a többi fogvatartotttól.
- (35) Az őrizet e rendeletben meghatározott okai nem érintik az őrizet egyéb okait – köztük a büntetőeljárás keretében történő őrizetben tartás okait –, amelyek a nemzeti jog szerint a harmadik országbeli állampolgár jogellenes tartózkodásától függetlenül alkalmazandók.
- (36) Bármely államnak kötelessége visszafogadni saját állampolgárait, ami az állami szuverenitás és a nemzetközi együttműködés egyik alapelve. Az államoknak a saját állampolgáraik visszafogadására vonatkozó kötelessége a nemzetközi szokásjog elvének minősül. E kötelesség létezését ugyancsak bizonyítja, hogy az államok következetesen visszafogadási megállapodásokat és egyezményeket hajtanak végre, valamint ezt az elvet a migrációkezelés terén folytatott nemzetközi együttműködés szükséges elemeként ismerik el.
- (37) A harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének megkönnyítéséhez elengedhetetlen, hogy a tagállamok szisztematikus és összehangolt visszafogadási

megközelítést alkalmazzanak. A végrehajtható kiutasítási határozatok nem megfelelő nyomon követése alááshatja a visszaküldésre vonatkozó közös megközelítés hatékonyságát. A végrehajtható kiutasítási határozatok nyomán szisztematikusan meg kell hozni a visszaküldés végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést – beleértve a visszafogadási kérelmek benyújtását a harmadik országok hatóságaihoz –, amennyiben kérdéses az állampolgárság vagy úti okmányt kell beszerezni.

- (38) Bár a visszafogadás a harmadik országok együttműködésétől is függ, a tagállamoknak koherens megközelítést kell alkalmazniuk a visszafogadási eljárások hatékonyságának és eredményességének növelése, valamint a tagállamok közötti egység biztosítása érdekében. A koherens uniós megközelítés megerősítése érdekében biztosítani kell a harmadik országokkal való együttműködés átláthatóságát és összehangolását, többek között a visszafogadási eszközökről folytatott tárgyalások tekintetében is. A hatékony visszaküldés biztosítása érdekében az érintett harmadik országbeli szervezetekkel a visszafogadási eljárás céljából folytatott kommunikáció nem tekinthető az érintett harmadik országbeli szervezetek diplomáciai elismerésének.
- (39) A hatékony visszaküldési eljárások alapja a tagállamok közötti hatékony közigazgatási együttműködés és információmegosztás. Az információcserének – így a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságára, állampolgárságára és úti okmányaira vonatkozó adatok, valamint egyéb releváns információk megosztásának is – egyértelmű szabályokon kell alapulnia, beleértve az (EU) 2018/1860 európai parlamenti és tanácsi rendeletben³⁴ meghatározott szabályokat. Ezeknek a szabályoknak tiszteletben kell tartaniuk az adatvédelem elveit és az érintett személy jogait, biztosítva az információk pontosságát, kizárólag a visszaküldés, visszafogadás és visszailleszkedés céljára való felhasználását, valamint a jogosulatlan hozzáféréssel, nyilvánosságra hozatallal vagy felhasználással szembeni védelmét.
- (40) A tagállamoknak meg kell hozniuk az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy az illetékes hatóságok tiszteletben tartsák a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló 2012/29/EU irányelvet módosító [...] irányelvet a bűncselekmények bejelentésének ösztönzése és az igazságszolgáltatási rendszerbe vetett bizalom erősítése érdekében.
- (41) E rendelet alkalmazásában a személyes adatok kezelésére az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁵ alkalmazandó. E rendelet alkalmazásában a személyes adatok uniós intézmények és szervek általi kezelésére az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazandó. Tekintettel a visszafogadás mögött meghúzódó fontos közérdekre, a visszafogadás és a visszailleszkedés céljából szükség lehet a kiutasítási határozat hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok személyes adatainak továbbítására, beleértve a személyazonosságukra és úti okmányaikra vonatkozó adatokat, más releváns adatokat, valamint kellően indokolt esetekben a büntetőjogi felelősségüket megállapító ítéletekre és az egészségi állapotukra vonatkozó adatokat. Az ilyen adattovábbítást adott esetben az (EU)

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1860 rendelete (2018. november 28.) a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról (HL L 312., 2018.12.7., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1860/oj>).

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

2016/679 rendelet V. fejezetével és az (EU) 2018/1725 rendelet³⁶ V. fejezetével, továbbá a visszaküldés tilalma, az arányosság és a szükségesség elvével, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájával összhangban kell végrehajtani.

- (42) A menekültügyi és visszaküldési eljárások lefolytatásáért felelős tagállami hatóságok közötti együttműködést és kommunikációt gátló akadályok kulcsfontosságú strukturális kihívást jelentenek a visszaküldési eljárás hatékonyabbá tétele szempontjából. A visszaküldési folyamat különböző szakaszaiban részt vevő illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük és össze kell hangolniuk tevékenységüket. Amennyiben a tagállamok bűnüldöző hatóságokat jelölnek ki az e rendelet szerinti illetékes hatóságként, úgy kell tekinteni, hogy a kijelölés az említett hatóságoknak a kiutasítási határozatok végrehajtásával kapcsolatos tevékenységére korlátozódik. A büntetőeljárásban nyomozó hatóságként eljáró bűnüldöző hatóságok nem tartozhatnak ilyen kijelölés hatálya alá.
- (43) A közös uniós visszaküldési rendszernek teljes mértékben ki kell használnia a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés kezelését támogató, uniós szintű vagy a tagállamok által irányított digitális rendszereket, hangsúlyt fektetve a hatékony közigazgatási eljárásra, az együttműködésre, az információmegosztásra és az interoperabilitásra.
- (44) Az Unió pénzügyi és operatív támogatást nyújt e rendelet hatékony végrehajtásához. Amennyiben a tevékenységeket a Menekültügyi és Migrációs Alap tematikus eszközéből kell finanszírozni, azok végrehajthatók közvetlen, közvetett vagy megosztott irányítás keretében. A tagállamoknak a lehető legjobban ki kell használniuk a visszaküldés területén rendelkezésre álló, mindenekelőtt az (EU) 2021/1147 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁷ alapuló uniós pénzügyi eszközöket, programokat és projekteket, valamint az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség által az (EU) 2019/1896 európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁸ szerint nyújtott operatív támogatást. Ezt a támogatást elsősorban olyan visszaküldési ügyviteli rendszerek és programok létrehozására kell felhasználni, amelyek logisztikai, pénzügyi és egyéb anyagi vagy természetbeni támogatással járulnak hozzá a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez.
- (45) A visszaküldésre, a visszafogadásra és a visszailleszkedésre vonatkozó megbízható és összehasonlítható statisztikák gyűjtése és elemzése elengedhetetlen e rendelet eredményességének nyomon követéséhez és a javításra szoruló területek azonosításához, mivel ezek az adatok értékes betekintést nyújtanak a visszaküldési eljárások hatékonyságába, a harmadik országok együttműködésébe és a visszailleszkedési erőfeszítések eredményeibe. Közös szabályokat és fogalommeghatározásokat kell megállapítani a releváns adatok gyűjtésére és bejelentésére vonatkozóan annak érdekében, hogy a Bizottság és a tagállamok

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1147 rendelete (2021. július 7.) a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap létrehozásáról (HL L 251., 2021.7.15., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj>).

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

értékelni tudják e rendelet hatását, és hogy ezek az adatok a jövőben hozzájáruljanak a megalapozott szakpolitikai döntések meghozatalához.

- (46) Az e rendelet végrehajtására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az európai kiutasítási határozat és a visszafogadási kérelmek közös űrlapjának létrehozása céljából. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek³⁹ megfelelően kell gyakorolni.
- (47) A 2001/40/EK és a 2008/115/EK irányelvet, valamint a 2004/191/EK tanácsi határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- (48) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a visszaküldés hatékonyságának a belső határok nélküli térség védelme érdekében történő javítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, azonban a tagállamok által alkalmazandó közös és egységes megközelítés biztosítására irányuló intézkedés nagyságrendje és hatásai miatt az Unió szintjén az jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az említett cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (49) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet – amennyiben olyan harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozik, akik nem vagy már nem felelnek meg az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁰ értelmében a beutazási feltételeknek – a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (50) Ez a rendelet – amennyiben olyan harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozik, akik nem vagy már nem felelnek meg az (EU) 2016/399 rendelet értelmében a beutazási feltételeknek – a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal⁴¹ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyv 4. cikkének alkalmazására is figyelemmel, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. [Mindazonáltal, amennyiben ez a rendelet nem képezi a schengeni vívmányok továbbfejlesztését, Írország az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban [...-

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határellenőrzési kódex) (HL L 2016/399., 2016.3.15., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/399/oj>).

⁴¹ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

án/-én kelt levelében] bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.]

[vagy]

[Továbbá, amennyiben ez a rendelet nem képezi a schengeni vívmányok továbbfejlesztését, az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, és az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.]

- (51) Izland és Norvégia tekintetében e rendelet – amennyiben olyan harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozik, akik nem vagy már nem felelnek meg az (EU) 2016/399 rendelet értelmében a beutazási feltételeknek – az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás⁴² értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének C. pontjában említett területhez tartoznak.
- (52) Svájc tekintetében e rendelet – amennyiben olyan harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozik, akik nem vagy már nem felelnek meg az (EU) 2016/399 rendelet értelmében a belépési feltételeknek – az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás⁴³ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat⁴⁴ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke C. pontjában említett területhez tartoznak.
- (53) Liechtenstein tekintetében e rendelet – amennyiben olyan harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozik, akik nem vagy már nem felelnek meg az (EU) 2016/399 rendelet értelmében a belépési feltételeknek – az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról létrejött jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat⁴⁵ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke C. pontjában említett területhez tartoznak.

⁴² HL L 176., 1999.7.10., 36. o., ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

⁴³ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁴⁴ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

⁴⁵ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni

- (54) Amennyiben ez a rendelet az Európai Unió elhagyására vonatkozó kötelezettségre hivatkozik, ez az e rendelet hatálya alá tartozó valamennyi tagállam területének elhagyására vonatkozó kötelezettségként értendő, többek között az előző preambulumbekkezdések fényében is.
- (55) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos [XX]-án/én véleményt nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

- (1) Ez a rendelet létrehozza az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszert, összhangban mindenekelőtt az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta) által elismert alapvető jogokkal, valamint az alkalmazandó nemzetközi jogi kötelezettségekkel, köztük a menekültek védelmére és az emberi jogokra vonatkozó kötelezettségekkel.
- (2) E rendelet célja, hogy az (EU) 2024/1351 rendelet 3. cikkében, 4. cikkének h) pontjában és 5. cikkének e) pontjában meghatározott átfogó megközelítéssel összhangban biztosítsa a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok hatékony visszaküldését és visszafogadását.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez a rendelet a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra alkalmazandó.
- (2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározottak szerint a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személyekre.

3. cikk

Eltérések

- (1) A tagállamok eltérhetnek e rendelet rendelkezéseitől a következő harmadik országbeli állampolgárok esetében:
- a) akiknek a külső határokon megtagadták a beléptetését az (EU) 2016/399 rendelet 14. cikkével összhangban;
 - b) akiket az illetékes hatóságok valamely tagállam külső határának szárazföldi, tengeri vagy légi úton történő szabálytalan átlépése kapcsán elfogtak vagy

vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

feltartóztattak, és akik ezt követően nem kaptak engedélyt vagy jogosultságot az adott tagállamban való tartózkodásra.

- (2) A tagállamok az e cikk (1) bekezdése szerinti eltérések alkalmazásakor a nemzeti jogra támaszkodnak az említett kategóriákba tartozó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének és a visszaküldés tilalmára vonatkozó elv tiszteletben tartásának biztosítása céljából. A következő cikkek alkalmazandók: a 12. cikk (4) bekezdése, a 12. cikk (5) bekezdése, a 14. cikk (2) bekezdése, a 14. cikk (6) bekezdésének c) pontja, a 14. cikk (6) bekezdésének e) pontja, a 34. cikk és a 35. cikk.

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „harmadik országbeli állampolgár”: bármely személy, aki nem minősül az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. cikke értelmében vett uniós polgárnak és az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott, a szabad mozgás uniós jogával rendelkező személynek;
2. „jogellenes tartózkodás”: olyan harmadik országbeli állampolgár jelenléte valamely tagállam területén, aki nem vagy már nem felel meg az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében meghatározott beutazási feltételeknek vagy az adott tagállamban alkalmazandó egyéb beutazási, tartózkodási vagy letelepedési feltételeknek;
3. „visszaküldési célország”: a következők egyike:
 - a) olyan harmadik ország, amely a harmadik országbeli állampolgár származási országa;
 - b) olyan harmadik ország, amely hivatalosan a harmadik országbeli állampolgár szokásos tartózkodási helye;
 - c) az Unió felé vezető úton elhelyezkedő, az Unió vagy a tagállamok által kötött visszafogadási megállapodásokkal vagy egyezményekkel összhangban tranzitországnak számító harmadik ország;
 - d) az a), b) és g) pontban említettektől eltérő olyan harmadik ország, amely tekintetében a harmadik országbeli állampolgár beutazási és tartózkodási joggal rendelkezik;
 - e) olyan biztonságos harmadik ország, amely tekintetében a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelem iránti kérelmét elfogadhatatlanság okán elutasították, összhangban az (EU) 2024/1348 rendelet 59. cikkének (8) bekezdésével;
 - f) az első menedék országa, amely tekintetében a harmadik országbeli állampolgár nemzetközi védelem iránti kérelmét elfogadhatatlanság okán elutasították, összhangban az (EU) 2024/1348 rendelet 58. cikkének (4) bekezdésével;
 - g) olyan harmadik ország, amellyel e rendelet 17. cikkével összhangban olyan megállapodás vagy egyezmény jött létre, amelynek alapján a harmadik országbeli állampolgárt befogadják.
4. „kiutasítási határozat”: közigazgatási vagy bírósági határozat, amely megállapítja vagy kimondja egy harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának

jogellenességét, és elrendeli vagy megállapítja az Európai Unió elhagyására vonatkozó kötelezettséget;

5. „kitoloncolás”: a kiutasítási határozat illetékes hatóságok általi végrehajtása a tagállam területéről történő fizikai kiszállítás révén;
6. „önkéntes visszatérés”: a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár azon kötelezettségének teljesítése, hogy a kiutasítási határozatban meghatározott határidőn belül elhagyja a tagállamok területét, összhangban e rendelet 13. cikkével;
7. „szökés”: olyan cselekmény, amelynek következtében a harmadik ország állampolgára nem áll többé az illetékes közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok rendelkezésére, például azáltal, hogy az illetékes hatóságok engedélye nélkül, nem rajta kívül álló okok miatt elhagyja a tagállam területét;
8. „beutazási tilalom”: olyan közigazgatási vagy bírósági határozat vagy intézkedés, amely meghatározott időtartamra megtiltja a tagállamok területére való beutazást és a tagállamok területén való tartózkodást;
9. „visszafogadási eljárás”: az illetékes hatóság vagy adott esetben az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex) által a harmadik országbeli állampolgár állampolgárságának megerősítésével, a harmadik országbeli állampolgár úti okmányának kiállításával és a visszaküldési művelet megszervezésével kapcsolatban tett valamennyi lépés;
10. „visszafogadási kérelem”: az illetékes hatóság által egy harmadik ország illetékes hatóságához visszafogadás céljából benyújtott kérelem, amely adott esetben az állampolgárság megerősítésére és úti okmány kiállítására irányuló kérelemből áll;
11. „visszaküldési művelet”: az illetékes hatóság által szervezett vagy koordinált művelet, amelynek keretében egy vagy több tagállam területéről harmadik országbeli állampolgárokat küldenek vissza;
12. „visszafogadási eszköz”: olyan jogilag kötelező vagy nem kötelező erejű eszköz, amely egy tagállam vagy az Unió és egy harmadik ország közötti, visszafogadási eljárással kapcsolatos együttműködésről rendelkezik, például visszafogadási megállapodások és egyezmények vagy más nemzetközi megállapodások és egyezmények;
13. „tartózkodásra jogosító egyéb engedély”: egy tagállam által egy harmadik országbeli állampolgár számára kiállított, a tagállam területén való tartózkodást engedélyező okmány, amely nem minősül az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 16. pontja értelmében vett tartózkodási engedélynek vagy az (EU) 2018/1860 rendelet 2. cikkének 14. pontja értelmében vett hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumnak, az (EU) 2024/1346 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁶ 6. cikkében említett okmány kivételével.

⁴⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1346 irányelve (2024. május 14.) a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L, 2024/1346, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

5. cikk
Alapjogok

E rendelet alkalmazásakor a tagállamok a vonatkozó uniós jog, többek között a Charta, a vonatkozó nemzetközi jog, a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kötelezettségek – különösen a visszaküldés tilalmának elve –, valamint az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartásával járnak el.

II. fejezet
VISSZAKÜLDÉSI ELJÁRÁS

1. SZAKASZ
A VISSZAKÜLDÉSI ELJÁRÁS MEGKEZDÉSE

6. cikk
Felderítés és előzetes ellenőrzések

- (1) A tagállamok hatékony és arányos intézkedéseket vezetnek be a területükön jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldési eljárás lefolytatása céljából történő felderítése, valamint az esetlegesen szükséges további ellenőrzések elvégzése érdekében, beleértve a kiszolgáltatottságra vonatkozó és a biztonsági ellenőrzéseket is.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságok a harmadik országbeli állampolgárok tekintetében elvégzett korábbi ellenőrzésekre, köztük az (EU) 2024/1356 rendelet szerinti előszűrésre vagy a nemzeti jog szerinti egyenértékű ellenőrzésekre támaszkodnak.
- (3) Szükség esetén a visszaküldési eljárás e rendelet szerinti lefolytatása céljából további biztonsági ellenőrzések végezhetők kockázatértékelés és a nemzeti jogban meghatározott objektív kritériumok alapján.

2. SZAKASZ
VISSZAKÜLDÉS ELRENDELÉSÉRE IRÁNYULÓ ELJÁRÁS

7. cikk
Kiutasítási határozat meghozatala

- (1) A tagállamok illetékes hatóságai – a 8. cikkben említett kivételek sérelme nélkül – kiutasítási határozatot hoznak a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozóan.
- (2) A kiutasítási határozatot írásban kell meghozni, és annak tartalmaznia kell a ténybeli és jogi indokolást, valamint a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekre és az azok igénybevételének határidejére vonatkozó információkat. A harmadik országbeli állampolgárt indokolatlan késedelem nélkül értesíteni kell a kiutasítási határozatról.
- (3) Az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy a tényszerű információkat egyáltalán nem vagy csak korlátozottan adják meg, amennyiben a nemzeti jog rendelkezik a tájékoztatáshoz való jog korlátozásáról, vagy ha az a közrend, a közbiztonság vagy a nemzetbiztonság védelme, valamint a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése és a büntetőeljárás lefolytatása érdekében szükséges. Ilyen esetekben a

harmadik országbeli állampolgárt a hatékony jogorvoslathoz való hozzáférés céljából tájékoztatni kell a kiutasítási határozat alapjául szolgáló okok lényegéről.

- (4) Amennyiben az illetékes hatóságok számára a kiutasítási határozat meghozatalakor rendelkezésre álló információk alapján nem határozható meg visszaküldési célország, a kiutasítási határozatban ideiglenesen megjelölhető egy vagy több visszaküldési célország.
- (5) A harmadik országbeli állampolgár kérésére biztosítani kell számára a kiutasítási határozat (2) bekezdésben említett fő elemeinek írásbeli vagy szóbeli fordítását, a jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó információkat is beleértve, olyan nyelven, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy a harmadik országbeli állampolgár megérti.
- (6) A (2) bekezdés szerinti kiutasítási határozatot és a harmadik országbeli állampolgár jogszerű tartózkodását megszüntető határozatot egyazon jogi aktusban vagy együtt és egyidejűleg kell kibocsátani, a IV. fejezetben, valamint az uniós és a nemzetközi jog egyéb vonatkozó rendelkezéseiben előírt eljárási biztosítékok sérelme nélkül.
- (7) A kiutasítási határozat meghozatalakor annak fő elemeit fel kell tüntetni a (8) bekezdés szerint létrehozott űrlapon (a továbbiakban: európai kiutasítási határozat), és azokat az (EU) 2018/1860 rendelettel összhangban a Schengeni Információs Rendszeren keresztül vagy a 38. cikk szerinti információcsere útján rendelkezésre kell bocsátani.
- (8) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el a (7) bekezdésben említett európai kiutasítási határozat űrlapjának létrehozása céljából. A végrehajtási jogi aktust a 49. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.
- (9) Ez a cikk nem érinti a tagállamok azon lehetőségét, hogy bármikor dönthetnek úgy, hogy a területükön jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok számára könnyorületességből, humanitárius vagy egyéb okokból önálló tartózkodási engedélyt, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumot vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedélyt adnak ki. Ilyen esetekben a meghozott kiutasítási határozatot vissza kell vonni vagy fel kell függeszteni a tartózkodási engedély, a hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum vagy a tartózkodásra jogosító egyéb engedély érvényességének időtartamára.
- (10) Az e cikkel összhangban kiutasítási határozatot hozó tagállam e rendeletnek megfelelően minden szükséges intézkedést megtesz a hatékony visszaküldés biztosítása érdekében.

8. cikk

Kivételek a kiutasítási határozat meghozatalának kötelezettsége alól

- (1) Az illetékes tagállami hatóságok dönthetnek úgy, hogy nem hoznak kiutasítási határozatot az alábbi esetekben:
 - a) ha a harmadik országbeli állampolgárt az (EU) 2016/399 rendelet 23a. cikkében előírt eljárásnak megfelelően átadták egy másik tagállamnak;
 - b) ha a harmadik országbeli állampolgárt kétoldalú megállapodások vagy egyezmények alapján vagy a 44. cikk szerinti, tagállamok közötti együttműködés keretében átadták egy másik tagállamnak;

- c) ha a harmadik országbeli állampolgár olyan személy, akinek jogellenes tartózkodását az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikkével összhangban a külső határon a kilépéskor végzett határforgalom-ellenőrzés vagy a nemzeti jog szerinti, azzal egyenértékű ellenőrzések keretében észlelik, amennyiben az az egyedi eset sajátos körülményei alapján indokolt, valamint összhangban áll az arányosság elvével és a védelemhez való joggal, és a lehető legnagyobb mértékben elkerülve az érintett harmadik országbeli állampolgár távozásának elhalasztását.
- (2) Nem hozható kiutasítási határozat abban az esetben, ha a harmadik országbeli állampolgár egy másik tagállam által kiadott érvényes tartózkodási engedéllyel, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízummal vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedéllyel rendelkezik, vagy egy másik tagállamban folyamatban lévő, tartózkodási engedély, hosszú távú tartózkodásra jogosító vízum vagy tartózkodásra jogosító egyéb engedély megújítására irányuló eljárás alatt áll.
- (3) A (2) bekezdésben említett esetekben a tagállam kötelezi a harmadik országbeli állampolgárt, hogy haladéktalanul távozzon az érintett másik tagállam területére. Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár ennek nem tesz eleget, vagy ha a harmadik országbeli állampolgár azonnali távozása közrendi, közbiztonsági vagy nemzetbiztonsági okokból szükséges, a tagállam a 44. cikkkel összhangban együttműködésre kérheti a többi tagállamot, vagy a 7. cikkkel összhangban kiutasítási határozatot hozhat.
- (4) Nem hozható kiutasítási határozat azokban az esetekben, amikor a harmadik országbeli állampolgár egy másik tagállam által hozott végrehajtható kiutasítási határozat hatálya alá tartozik. Ebben az esetben a 9. cikkben ismertetett eljárás alkalmazandó.

9. cikk

Más tagállam által hozott kiutasítási határozat elismerése és végrehajtása

- (1) Az a tagállam, amelynek területén a harmadik országbeli állampolgár jogellenesen tartózkodik (a továbbiakban: végrehajtó tagállam), a 7. cikk (7) bekezdésében említett európai kiutasítási határozat alapján elismerheti egy másik tagállam (a továbbiakban: kibocsátó tagállam) által az adott harmadik országbeli állampolgárral szemben a 7. cikk (1) bekezdése alapján kibocsátott végrehajtható kiutasítási határozatot, és ennek alapján a 12. cikkkel összhangban elrendeli a kitoloncolást.
- (2) A Bizottság 2027. július 1-jéig végrehajtási határozatot fogad el a (3) bekezdés alkalmazása céljából, annak értékelése alapján, hogy a tagállamok a 7. cikk (7) bekezdésében említettek szerint hatékony jogi és technikai rendelkezéseket vezettek-e be az európai kiutasítási határozatnak a Schengeni Információs Rendszeren keresztül történő elérhetővé tétele érdekében. A Bizottság az értékelés eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot. A végrehajtási határozatot a 49. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.
- (3) A (2) bekezdéssel összhangban hozott végrehajtási határozat közzétételét követően a tagállamok a 7. cikk (7) bekezdésében említett európai kiutasítási határozat alapján elismerik a más tagállamok által a területükön jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat a 7. cikk (1) bekezdése szerint kibocsátott végrehajtható kiutasítási határozatokat, és a 12. cikkkel összhangban elrendelik az ilyen személyek kitoloncolását.

- (4) A (3) bekezdés alkalmazásában a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem ismerik el vagy nem hajtják végre a kibocsátó tagállam kiutasítási határozatát, ha a végrehajtás nyilvánvalóan ellentétes a végrehajtó tagállam közrendjével, vagy ha a harmadik országbeli állampolgárt a kibocsátó tagállam kiutasítási határozatában megjelölttől eltérő harmadik országba kell kitoloncolni.
- (5) Amennyiben egy tagállam az (1) vagy a (3) bekezdés szerint nem ismeri el vagy nem hajtja végre a kiutasítási határozatot, ez a tagállam a 7. cikkkel összhangban kiutasítási határozatot bocsát ki.
- (6) A végrehajtó tagállam felfüggeszti a kiutasítás végrehajtását, ha a kibocsátó tagállamban felfüggesztik a kiutasítási határozat joghatásait.
- (7) Amennyiben a kibocsátó tagállam visszavonja a kiutasítási határozatot, vagy ha a kiutasítási határozatot igazságügyi hatóság megsemmisíti, a végrehajtó tagállam a 7. cikkben foglalt feltételeknek megfelelően kiutasítási határozatot bocsát ki.
- (8) A kibocsátó tagállam az (EU) 2018/1860 rendelettel összhangban vagy a 38. cikk szerinti, tagállamok közötti információcsere keretében a végrehajtó tagállam rendelkezésére bocsátja a kiutasítási határozat végrehajtásához szükséges valamennyi rendelkezésre álló adatot és dokumentumot.
- (9) A végrehajtó tagállam felkérheti a Frontexet, hogy az (EU) 2019/1896 rendelet II. fejezetének 8. szakaszával összhangban támogassa a kiutasítási határozat végrehajtását. Amennyiben a Frontex nem támogatja a kiutasítási határozat végrehajtását, a kibocsátó tagállam – a végrehajtó tagállam kérésére – a végrehajtó tagállam által viselt tényleges költségeket meg nem haladó összeggel kompenzálja a végrehajtó tagállamot. A Bizottság végrehajtási határozatot fogad el a kompenzáció összegének és gyakorlati vonatkozásainak megállapítására vonatkozó megfelelő kritériumok meghatározásáról. Ezt a végrehajtási jogi aktust a 49. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.
- (10) A (2) bekezdésben említett bizottsági határozatot ki kell hirdetni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

3. SZAKASZ

BEUTAZÁSI TILALOM

10. cikk

Beutazási tilalom elrendelése

- (1) A kiutasítási határozatot beutazási tilalomnak kell kísérnie, amennyiben:
- a) a harmadik országbeli állampolgárt a 12. cikk szerint ki kell toloncolni;
 - b) a harmadik országbeli állampolgár nem tartotta be a 13. cikk szerint megállapított határidőt;
 - c) a harmadik országbeli állampolgár biztonsági kockázatot jelent a 16. cikk szerint.
- (2) Az (1) bekezdésben felsoroltaktól eltérő esetekben az illetékes hatóságok a releváns körülményeket, különösen a harmadik országbeli állampolgár együttműködésének szintjét figyelembe véve meghatározzák, hogy a kiutasítási határozatot beutazási tilalomnak kell-e kísérnie.

- (3) A beutazási tilalmat a kiutasítási határozat részeként vagy attól különállóan, írásban kell kiadni. A harmadik országbeli állampolgárt értesíteni kell a beutazási tilalomról olyan nyelven, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy megérti.
- (4) Az illetékes hatóságok kiutasítási határozat kibocsátása nélkül is elrendelhetnek beutazási tilalmat a tagállamok területén jogellenesen tartózkodó olyan harmadik országbeli állampolgárokkal szemben, akik jogellenes tartózkodását az (EU) 2016/399 rendelet 8. cikkével összhangban a kilépéskor végzett határforgalom-ellenőrzés keretében észlelték, amennyiben az az egyedi eset sajátos körülményei alapján indokolt, valamint összhangban áll az arányosság elvével és a védelemhez való joggal, és a lehető legnagyobb mértékben elkerülve az érintett harmadik országbeli állampolgár távozásának elhalasztását.
- (5) Az illetékes hatóságok egyedi esetekben eltekinthetnek a beutazási tilalom elrendelésétől humanitárius okokból vagy ha a harmadik országbeli állampolgár megfelelően együttműködik az illetékes hatóságokkal, beleértve a visszatérési és visszailleszkedési programban való részvételt is.
- (6) A beutazási tilalom időtartamát az egyedi eset valamennyi releváns körülményének megfelelő figyelembevételével kell meghatározni, és az legfeljebb 10 év lehet.
- (7) A beutazási tilalom (6) bekezdés szerinti időtartama egymást követő, legfeljebb ötéves időszakokkal meghosszabbítható. A meghosszabbításnak egyedi értékelésen kell alapulnia, kellően figyelembe véve az összes releváns körülményt és különösen az illetékes hatóságok által az arra vonatkozóan előterjesztett megalapozott indokolást, hogy miért szükséges továbbra is megakadályozni a harmadik országbeli állampolgár tagállamok területére való belépését.
- (8) A beutazási tilalom időtartama attól a naptól számítandó, amikor a harmadik országbeli állampolgár elhagyja a tagállamok területét.

11. cikk

A beutazási tilalom visszavonása, felfüggesztése vagy időtartamának lerövidítése

- (1) A beutazási tilalom visszavonható, felfüggeszthető vagy időtartama lerövidíthető, ha a harmadik országbeli állampolgár:
 - a) igazolja, hogy a kiutasítási határozatnak eleget téve önként visszatért;
 - b) tekintetében korábban még nem hoztak kiutasítási határozatot vagy kitoloncolást elrendelő határozatot;
 - c) nem lépett be a tagállamok területére, amíg a beutazási tilalom hatályban volt.
- (2) A beutazási tilalom visszavonása, felfüggesztése vagy időtartamának lerövidítése szintén lehetséges indokolt egyedi esetekben, többek között humanitárius okokból, valamennyi releváns körülmény figyelembevételével.
- (3) A harmadik országbeli állampolgár számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy kérelmezze a beutazási tilalom visszavonását, felfüggesztését vagy időtartamának lerövidítését.

4. SZAKASZ

A VISSZAKÜLDÉS VÉGREHAJTÁSA

12. cikk **Kitoloncolás**

- (1) A kiutasítási határozat hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárt ki kell toloncolni, ha:
 - a) a harmadik országbeli állampolgár nem hajlandó együttműködni a hatóságokkal a visszaküldési folyamat során;
 - b) a harmadik országbeli állampolgár engedély nélkül továbbutazik egy másik tagállamba, többek között a 13. cikk szerint megállapított időszak alatt is;
 - c) a 16. cikk hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgár;
 - d) az a harmadik országbeli állampolgár, aki a 13. cikknek megfelelően meghatározott időpontig nem hagyta el a tagállamok területét.
- (2) A tagállamok illetékes hatóságai a kitoloncolás végrehajtására külön írásbeli közigazgatási vagy bírósági határozatot adhatnak ki.
- (3) Az illetékes hatóságok a visszaküldési célországra tekintettel értékelik a visszaküldés tilalma elvének való megfelelést. A hatóságok támaszkodhatnak az eljárás korábbi szakaszaiban felmerült összes releváns körülményre kiterjedő, meglévő alapos értékelésre. Gondosan meg kell vizsgálni a körülményekben bekövetkezett változásokat és a kockázat fennállását alátámasztó új bizonyítékokat. Az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a lehető leghamarabb elő kell terjesztenie a saját személyes körülményeire vonatkozó releváns bizonyítékokat.
- (4) A kitoloncolás biztosítása érdekében hozott kényszerintézkedéseknek szükségesnek és arányosnak kell lenniük, és azok semmi esetre sem haladhatják meg az észszerű mértéket. Az intézkedéseket az alapvető emberi jogokat tiszteletben tartó nemzeti jognak megfelelően, és a harmadik ország érintett állampolgára méltóságának és testi épségének teljes mértékű tiszteletben tartása mellett kell végrehajtani.
- (5) A kitoloncolás légi úton történő végrehajtásakor a tagállamoknak figyelembe kell venniük a 2004/573/EK tanácsi határozat⁴⁷ mellékletében foglalt, a légi úton történő közös kitoloncolásokra vonatkozó biztonsági rendelkezésekről szóló közös iránymutatásokat.
- (6) Kellően indokolt esetekben és amennyiben a harmadik országbeli állampolgár egyértelműen együttműködik, az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy megjelölik azt az időpontot, ameddig a harmadik országbeli állampolgárnak a 13. cikkel összhangban el kell hagynia a tagállamok területét. Ilyen esetekben az illetékes hatóságok szorosan nyomon követik, hogy a harmadik országbeli állampolgár eleget-tesz-e ennek, többek között úgy, hogy megszervezik az Unión belüli indulási helyre irányuló szállítási segítségnyújtást.

⁴⁷

A Tanács 2004/573/EK határozata (2004. április 29.) a harmadik államok kiutasított állampolgárainak két vagy több tagállam területéről történő kitoloncolására szolgáló közös légi járatok szervezéséről (HL L 261., 2004.8.6., 28. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/573/oj>).

13. cikk
Önkéntes visszatérés

- (1) Ha a harmadik országbeli állampolgár nem áll a 12. cikk szerinti kitoloncolás hatálya alatt, a kiutasítási határozat megjelöli azt a határidőt, ameddig a harmadik országbeli állampolgárnak el kell hagynia a tagállamok területét, és biztosítja a harmadik országbeli állampolgár számára a korábbi távozás lehetőségét.
- (2) Az (1) bekezdésben említett határidőt az egyes esetek konkrét körülményeinek kellő figyelembevételével kell meghatározni. A harmadik országbeli állampolgár távozásának határideje nem haladhatja meg a kiutasítási határozatról szóló értesítés időpontjától számított 30 napot.
- (3) A tagállamok az egyes esetek konkrét körülményeinek – például a családi kapcsolatoknak, az iskolai tanulmányokat folytató gyermek jelenlétének, a 46. cikk (3) bekezdése szerinti, visszatérést és visszailleszkedést támogató programban való részvételnek, valamint a 21. cikkben meghatározott együttműködési kötelezettség teljesítésének – figyelembevételével hosszabb határidőt is megállapíthatnak a területük elhagyására, vagy meghosszabbíthatják az (1) bekezdés szerinti határidőt. A terület elhagyására vonatkozó határidő meghosszabbításáról írásban kell tájékoztatni a harmadik országbeli állampolgárt.
- (4) A harmadik országbeli állampolgárnak az (1) bekezdés szerint meghatározott határidőig el kell hagynia a tagállamok területét. Ellenkező esetben a harmadik országbeli állampolgárt a 12. cikknek megfelelően ki kell toloncolni.

14. cikk
A kitoloncolás elhalasztásának feltételei

- (1) A 12. cikk szerinti kitoloncolást a következő körülmények fennállása esetén kell elhalasztani:
 - a) ha az megsértené a visszaküldés tilalmának elvét; vagy
 - b) amennyiben és ameddig a kiutasítási határozatot a 28. cikkel összhangban felfüggesztik.
- (2) A 12. cikk szerinti kitoloncolás az egyes esetek konkrét körülményeinek figyelembevételével megfelelő időszakra elhalasztható.
- (3) Ha a harmadik országbeli állampolgár a kitoloncolás elhalasztását kéri, a kérelmet megfelelően meg kell indokolnia.
- (4) Az (1) vagy a (2) bekezdés szerinti határozat meghozatalakor a tagállamok írásbeli igazolást adnak az érintett harmadik országbeli állampolgárnak, amelyben feltüntetik a halasztás időtartamát és az ezen időszak alatt öt megillető jogokat.
- (5) A kitoloncolás elhalasztására vonatkozó, az (1) vagy (2) bekezdés szerinti határozatot rendszeresen, de legalább hathavonta felül kell vizsgálni.
- (6) A harmadik országbeli állampolgár helyzetét illetően a következő tényezőket kell figyelembe venni azokban az időszakokban, amelyekre vonatkozóan a kitoloncolást elhalasztották:
 - a) alapvető szükségletek;
 - b) a család egysége a tagállam területén tartózkodó családtagokkal;
 - c) sürgősségi egészségügyi ellátás és a betegségek alapvető kezelése;

- d) a kiskorúak alapfokú oktatásban való részvétele – tartózkodásuk időtartamától függően;
 - e) a kiszolgáltatott személyek sajátos szükségletei.
- (7) Ha a kitoloncolást elhalasztják, a feltételek teljesülése esetén alkalmazni lehet a 31. cikkben meghatározott intézkedéseket.

15. cikk

A kitoloncolás ellenőrzése

- (1) A tagállamok független mechanizmust biztosítanak annak ellenőrzésére, hogy a kitoloncolást célzó műveletek során tiszteletben tartják-e az alapvető jogokat. A tagállamok megfelelő eszközöket rendelnek a független ellenőrzési mechanizmushoz.
- (2) A független ellenőrzési mechanizmus kockázatértékelés alapján választja ki az ellenőrzendő kitoloncolást célzó műveleteket, a tevékenységét pedig dokumentumalapú ellenőrzés és esetlegesen előre be nem jelentett helyszíni ellenőrzések alapján végzi. A tagállamok előzetesen tájékoztatják az ellenőrző szervezetet a küszöbön álló kitoloncolást célzó műveletekről, és biztosítják az érintett helyszínekhez való hozzáférést.
- (3) Az ellenőrzési mechanizmus révén közölni kell az illetékes nemzeti hatósággal azokat a megalapozott állításokat, amelyek szerint a kitoloncolást célzó műveletek során nem tartják tiszteletben az alapvető jogokat. Az illetékes hatóságok hatékonyan és indokolatlan késedelem nélkül foglalkoznak ezekkel az állításokkal.

16. cikk

A biztonsági kockázatot jelentő harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése

- (1) E cikk akkor alkalmazandó a harmadik országbeli állampolgárokra, ha:
 - a) azok veszélyeztetik a közrendet, a közbiztonságot vagy a nemzetbiztonságot;
 - b) alapos okkal feltételezhető, hogy a 2002/584/IB tanácsi kerethatározat⁴⁸ 2. cikkének (2) bekezdésében említett súlyos bűncselekményt követtek el;
 - c) egyértelmű jelek utalnak arra, hogy az e bekezdés b) pontja szerinti bűncselekményt szándékoznak elkövetni egy tagállam területén.
- (2) Az e cikk hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokat a 12. cikk szerint ki kell toloncolni.
- (3) E rendelet vonatkozó rendelkezéseitől eltérve, az e cikk hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok:
 - a) a 10. cikknek megfelelően beutazási tilalom hatálya alá vonhatók, amely további legfeljebb 10 évvel meghaladja a 10. cikk (6) bekezdésében említett maximális időtartamot;
 - b) a 29. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint őrizetben tarthatók;

⁴⁸ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

- c) büntetés-végrehajtási intézetben, a többi fogvatartottól elkülönítve őrizetben tarthatók;
 - d) a 32. cikk (3) bekezdésében említett maximális időtartamot meghaladó időtartamra tarthatók őrizetben, amely időtartamot igazságügyi hatóság határozza meg az egyes esetek körülményeinek figyelembevételével, és amelyet igazságügyi hatóság legalább háromhavonta felülvizsgál.
- (4) A 28. cikk (2) és (3) bekezdésének rendelkezéseitől eltérve, az e cikk hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárral szemben hozott kiutasítási határozat végrehajtása nem függeszthető fel, kivéve, ha fennáll a kockázata annak, hogy sérül a visszaküldés tilalmának elve.

17. cikk

Visszaküldés olyan harmadik országba, amellyel megállapodás vagy egyezmény megkötésére került sor

- (1) A jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok 4. cikk első bekezdése 3. pontjának g) alpontja szerinti visszaküldéséhez megállapodást vagy egyezményt kell kötni valamely harmadik országgal. Ilyen megállapodások, illetve egyezmények csak akkor köthetők meg egy adott harmadik országgal, ha az tiszteletben tartja a nemzetközi emberi jogi normákat és a nemzetközi jogi elveket, köztük a visszaküldés tilalmának elvét.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti megállapodásban, illetve egyezményben meg kell határozni a következőket:
 - a) a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgároknak a tagállamok területéről az (1) bekezdésben említett harmadik országba történő átszállítására alkalmazandó eljárások;
 - b) a harmadik országbeli állampolgár (1) bekezdésben említett harmadik országban való tartózkodásának feltételei, beleértve a tagállam és az adott harmadik ország kötelezettségeit és feladatait;
 - c) adott esetben a származási országba vagy egy másik országba való továbbküldés módjai, ha a harmadik országbeli állampolgár az önkéntes visszatérés mellett dönt, valamint annak következményei, ha ez nem lehetséges;
 - d) az (1) bekezdés második mondatában említett harmadik ország kötelezettségei;
 - e) a megállapodás, illetve egyezmény hatékony alkalmazását nyomon követő független szerv vagy mechanizmus;
 - f) a megállapodás, illetve egyezmény megsértése vagy a harmadik országban fennálló helyzetet hátrányosan befolyásoló jelentős változások esetén levonandó következtetések.
- (3) Az (1) bekezdés szerinti megállapodás, illetve egyezmény megkötése előtt a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot.
- (4) Kísérő nélküli kiskorúak és kiskorúakat nevelő családok nem küldhetők vissza az (1) bekezdésben említett harmadik országba.

5. RÉSZ

KISKORÚAK VISSZAKÜLDÉSE

18. cikk

A gyermek mindenek felett álló érdeke

Az e rendelet szerinti rendelkezések alkalmazásakor az illetékes hatóságok a gyermek mindenek felett álló érdekét elsődlegesen szem előtt tartva kötelesek eljárni.

19. cikk

Kiskorúak életkorának meghatározása

Amennyiben a harmadik országbeli állampolgár nyilatkozatai, a rendelkezésre álló igazoló dokumentumok vagy egyéb releváns jelek alapján kétségek merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy kiskorú-e, vagy sem, az illetékes hatóság multidiszciplináris értékelést végezhet – beleértve a pszichoszociális értékelést is –, amelyet szakképesítéssel rendelkező szakembereknek kell elvégezniük abból a célból, hogy meghatározzák a harmadik országbeli állampolgár életkorát. Az (EU) 2024/1348 rendelet 25. cikke analógia útján alkalmazandó erre az értékelésre.

20. cikk

Kísérő nélküli kiskorúak visszaküldése

- (1) A kísérő nélküli kiskorúakra vonatkozó kiutasítási határozat kibocsátása előtt a gyermek mindenek felett álló érdekének kellő figyelembevételével a kiutasítást végrehajtó hatóságtól eltérő megfelelő szervek általi segítségnyújtást kell biztosítani a kiskorúak számára.
- (2) Ki kell jelölni egy képviselőt vagy a gyermek mindenek felett álló érdekének védelmére képzett személyt, hogy képviselje és segítse a kísérő nélküli kiskorút, és adott esetben eljárjon a nevében a visszaküldési folyamat során. Biztosítani kell, hogy a kijelölt képviselő megfelelően képzett legyen a gyermekbarát és az életkornak megfelelő kommunikáció terén, és olyan nyelven beszéljen, amelyet a kiskorú megért. Az említett személynek az (EU) 2024/1346 irányelv szerinti, képviselői ellátására alkalmas személyként kijelölt személynek kell lennie, amennyiben az említett irányelv 27. cikkének megfelelően kijelöltek ilyen személyt.
- (3) A kísérő nélküli kiskorút közvetlenül vagy a (2) bekezdésben említett képviselő vagy képzett személy közreműködésével meg kell hallgatni, többek között a gyermek mindenek felett álló érdekének meghatározásával összefüggésben. Kísérő nélküli kiskorúaknak a tagállam területéről történő kitoloncolása előtt a tagállam hatóságainak meg kell győződnie arról, hogy a kiskorú egy családtagjához, kijelölt felelős felnőttéhez vagy a visszaküldési célország megfelelő befogadó létesítményéhez kerül.

III. fejezet

A HARMADIK ORSZÁGBELI ÁLLAMPOLGÁR KÖTELEZETTSÉGEI

21. cikk

Együtműködési kötelezettség

- (1) A harmadik országbeli állampolgárok a visszaküldési és visszafogadási eljárások valamennyi szakaszában kötelesek együttműködni a tagállamok illetékes hatóságaival, és eleget kell tenniük a tagállamok területének elhagyására vonatkozó kötelezettségnek. A harmadik országbeli állampolgárok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az illetékes hatóságokat az egyéni helyzetükben bekövetkezett minden olyan változásról, amely lényeges az 5. cikk alkalmazása szempontjából.
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok:
- a) a harmadik országbeli állampolgárra vonatkozó visszaküldési eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező tagállam területén maradnak, és nem szöknek át egy másik tagállamba;
 - b) az illetékes hatóságok kérésére indokolatlan késedelem nélkül rendelkezésre bocsátanak minden olyan információt és fizikai dokumentációt, amely a személyazonosságuk megállapításához vagy ellenőrzéséhez szükséges, vagy más szempontból lényeges az említett hatóságok által lefolytatott visszaküldési és visszafogadási eljárás során;
 - c) nem semmisítik meg ezeket a dokumentumokat vagy nem tüntetik el azokat egyéb módon, nem használják álneveket csalárd szándékkal, nem közölnek egyéb hamis információkat szóban vagy írásban, illetve nem akadályozzák a visszaküldési vagy visszafogadási eljárást egyéb csalárd módon;
 - d) abban az esetben, ha nem rendelkeznek személyazonosító vagy úti okmánnyal, erre magyarázatot adnak;
 - e) tájékoztatást adnak arról, hogy mely harmadik országokon utaztak át;
 - f) az (EU) 2024/1358 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁹ 2. cikke (1) bekezdésének s) pontjában meghatározott biometrikus adatokat szolgáltatnak;
 - g) megadják a pontos kapcsolattartási adataikat, beleértve azt az aktuális tartózkodási helyet, címet, telefonszámot, ahol elérhetők, valamint – amennyiben rendelkezésre áll – az e-mail-címüket;

⁴⁹

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1358 rendelete (2024. május 14.) a biometrikus adatok összehasonlítására szolgáló Eurodacnak az (EU) 2024/1351 és az (EU) 2024/1350 európai parlamenti és tanácsi rendelet, valamint a 2001/55/EK tanácsi irányelv hatékony alkalmazása és a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek azonosítása érdekében történő létrehozásáról, valamint a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, az (EU) 2018/1240 és az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, továbbá a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről (HL L, 2024/1358, 2024.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

- h) indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatást nyújtanak a g) pontban említett kapcsolattartási adatokban bekövetkező változásokról;
 - i) a 23. cikkel összhangban mindvégig rendelkezésre állnak a visszaküldési és visszafogadási eljárások során, és különösen megjelennek a visszaküldésre történő szállítás céljából;
 - j) megadnak valamennyi szükséges információt és nyilatkozatot az érintett harmadik országok illetékes hatóságaihoz úti okmányok beszerzése céljából benyújtott kérelmekkel összefüggésben, és szükség szerint együttműködnek a harmadik országok említett hatóságaival;
 - k) szükség esetén személyesen vagy – nehézség esetén – videokonferencia útján megjelennek az illetékes nemzeti és harmadik országbeli hatóságok előtt az e hatóságok által megjelölt helyen, ha ez az állampolgárságuk megállapításához szükséges;
 - l) amennyiben az illetékes hatóságok előírják, visszatérési és visszailleszkedési tanácsadásban vesznek részt.
- (3) A (2) bekezdés b) pontjában említett információknak és fizikai dokumentációnak, vagy ha ezek nem állnak rendelkezésre, azok másolatainak tartalmazniuk kell különösen a harmadik országbeli állampolgárok nyilatkozatait és a birtokukban lévő dokumentumokat az alábbiak tekintetében:
- a) a harmadik országbeli állampolgárok neve, születési ideje és helye, neme és állampolgársága(i), illetve az a tény, hogy a harmadik országbeli állampolgár hontalan;
 - b) a harmadik országbeli állampolgárok családtagjai és egyéb személyes adatai, amennyiben azok a visszaküldési vagy visszafogadási eljárás lefolytatása vagy a visszatérési célország meghatározása szempontjából lényegesek;
 - c) a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosító vagy úti okmányának típusa, száma, érvényességi ideje és a kiállító ország, valamint az általuk rendelkezésre bocsátott egyéb olyan okmányok, amelyeket az illetékes hatóság lényegesnek ítél a személyazonosságuk megállapítása, a visszaküldési vagy visszafogadási eljárás lefolytatása és a visszatérési célország meghatározása szempontjából;
 - d) egy másik tagállam vagy harmadik ország által kiállított tartózkodási engedély vagy egyéb engedély, amely a harmadik országbeli állampolgárok számára tartózkodási jogot biztosít;
 - e) egy másik tagállam által kiadott kiutasítási határozat;
 - f) a korábbi tartózkodási ország(ok), hely(ek), utazási útvonalak és úti okmányok.
- (4) Ha az illetékes hatóságok úgy döntenek, hogy a (2) bekezdés b) pontjában említett, a visszaküldés előkészítéséhez szükséges valamely dokumentumot megtartanak, gondoskodniuk kell arról, hogy a harmadik országbeli állampolgár haladéktalanul fénymásolatot kapjon az eredeti dokumentumról vagy – az adott személy döntésének megfelelően – megkapja annak elektronikus példányát. A 13. cikk szerinti visszaküldés keretében az illetékes hatóságok vagy az indulás időpontjában, vagy a harmadik országba való megérkezéskor visszaszolgáltatják ezeket a dokumentumokat a harmadik országbeli állampolgárnak.

- (5) A harmadik országbeli állampolgár elfogadja az illetékes hatóságoktól telefonon, e-mailben vagy postai úton érkező azon közléseket, amelyeket az illetékes hatóságok az általa az (2) bekezdés g) és h) pontjával összhangban megadott legfrissebb kapcsolattartási adatok felhasználásával küldtek. A tagállamok nemzeti jogukban meghatározzák a kommunikáció módját és azt az időpontot, amikor a közlemény kézbesítése és a harmadik országbeli állampolgár értesítése megtörténnek tekinthető, vagy az Unió által kifejlesztett és/vagy támogatott digitális rendszereket használnak e kommunikáció céljára.
- (6) A harmadik országbeli állampolgárt meg lehet motozni, illetve személyes tárgyait át lehet vizsgálni, amennyiben ez a visszaküldési vagy visszafogadási eljárás céljából szükséges és kellően indokolt, és nem érinti a biztonsági okokból végzett átvizsgálást. A harmadik országbeli állampolgár e rendelet szerinti megmotozása során tiszteletben kell tartani az alapvető jogokat, különösen az emberi méltóság, valamint a testi és lelki épség elvét, és arra a nemzeti jogban előírt biztosítékok és jogorvoslatok vonatkoznak.

22 cikk

Az együttműködési kötelezettség be nem tartásának következményei

A tagállamok lehetővé teszik, hogy a 21. cikk (2) bekezdésének a)–k) pontjában meghatározott kötelezettségek be nem tartása esetén, egyéni értékelést követően az alábbiak közül kiválasztott, hatékony, arányos és visszatartó erejű intézkedéseket vezessenek be a harmadik országbeli állampolgárral szemben:

- (1) az érintett harmadik országbeli állampolgárnak a tagállami jog alapján biztosított egyes ellátások és juttatások csökkentése vagy megvonása, kivéve, ha ennek következtében az érintett személy nem tudná fedezni alapvető szükségleteit;
- (2) a 13. cikknek megfelelően, az önkéntes visszatérés előmozdítása érdekében nyújtott ösztönzők csökkentése vagy megvonása, vagy a 46. cikk (3) bekezdése szerinti visszatérési és visszailleszkedési programok keretében nyújtott támogatás csökkentése;
- (3) személyazonosító vagy úti okmányok lefoglalása, feltéve, hogy a harmadik országbeli állampolgár másolatot kap;
- (4) munkavállalási engedély kiadásának megtagadása vagy az engedély visszavonása a nemzeti jognak megfelelően;
- (5) a beutazási tilalom időtartamának meghosszabbítása a 10. cikk (7) bekezdésének megfelelően;
- (6) pénzbüntetés.

23. cikk

Rendelkezésre állás a visszaküldési eljárás során

- (1) A gyors, hatékony és eredményes visszaküldés biztosítása érdekében a harmadik országbeli állampolgárok a visszaküldési eljárás időtartama alatt az alábbi egy vagy több intézkedés hatálya alá tartoznak:
 - a) olyan földrajzi terület kijelölése a tagállam területén belül, amelyen belül szabadon mozoghatnak;
 - b) meghatározott lakcímen való tartózkodás;

- c) meghatározott időpontban vagy észszerű időközönként történő jelentkezés az illetékes hatóságoknál.
- (2) Az (1) bekezdés csak annyiban alkalmazható, amennyiben összeegyeztethető a kiszolgáltatott személyek sajátos szükségleteivel és a gyermek mindenek felett álló érdekével.
- (3) Az illetékes hatóságok kérésre engedélyt adhatnak a harmadik országbeli állampolgárnak arra, hogy:
- a) kellően indokolt sürgős és súlyos családi okokból vagy a földrajzi területen nem elérhető szükséges gyógykezelés céljából ideiglenesen elhagyja a földrajzi területet;
- b) ideiglenesen az (1) bekezdés b) pontja szerint kijelölt helyen kívül tartózkodjon;
- c) ideiglenesen ne tegyen eleget a jelentkezési kötelezettségnek.
- (4) A (3) bekezdés első albekezdésében felsorolt engedélyekre vonatkozó határozatokat objektíven és pártatlanul, az egyes egyedi esetek tényállása alapján kell meghozni, és amennyiben az említett engedélyt nem adják meg, azt meg kell indokolni.
- (5) A harmadik országbeli állampolgár nem köteles engedélyt kérni a hatóságok vagy bíróságok előtti megjelenéshez, ha az adott harmadik országbeli állampolgár részvételére szükség van. A harmadik országbeli állampolgár tájékoztatja az illetékes hatóságokat az ilyen megjelenések időpontjáról.
- (6) Az (1) bekezdés b) és c) pontjával összhangban elfogadott határozatokat írásban kell meghozni, azoknak arányosnak kell lenniük, és figyelembe kell venniük az érintett harmadik országbeli állampolgár sajátos körülményeit.

IV. fejezet

BIZTOSÍTÉKOK ÉS JOGORVOSLATOK

1. SZAKASZ

ELJÁRÁSI BIZTOSÍTÉKOK

24. cikk

A tájékoztatáshoz való jog

- (1) A visszaküldési eljárás hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárokat indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell a következőkről:
- a) a visszaküldési eljárás célja, időtartama és szakaszai, valamint a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekkel és az említett jogorvoslatok igénybevételére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos információk;
- b) a visszaküldési eljárás során a harmadik országbeli állampolgárokat megillető, a 21. és 23. cikkben meghatározott jogok és kötelezettségek, a 22. cikk szerinti kötelezettségszegés következményei, az adott személlyel kapcsolatos, kiutasításra vonatkozó figyelmeztető jelzés megléte a Schengeni Információs Rendszerben, valamint egy másik tagállam által a 9. cikkel összhangban kiadott kiutasítási határozat elismerése és végrehajtása;
- c) a 46. cikk szerinti visszatérési és visszailleszkedési tanácsadás és programok;

- d) e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban a visszaküldési eljárás során őket megillető jogok és kötelezettségek, különös tekintettel a 25. cikk szerinti, jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való jogra.
- (2) A tájékoztatást indokolatlan késedelem nélkül, olyan egyszerű és közérthető nyelven kell nyújtani, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy észszerűen feltételezhető, hogy megért, szükség esetén akár írásbeli vagy szóbeli fordítás és tolmácsolás útján is. Az említett tájékoztatást szabványos tájékoztató adatlapon, papíron vagy elektronikus formában kell biztosítani. Kiskorúak esetében a tájékoztatást gyermekbarát és az életkornak megfelelő módon, a szülői felelősség gyakorlójának vagy a 20. cikk (2) bekezdésében említett képviselőnek a bevonásával kell nyújtani. A harmadik országbeli állampolgárnak lehetőséget kell adni annak megerősítésére, hogy megkapta a tájékoztatást.

25. cikk

Jogi segítségnyújtás és képviselet

- (1) A tagállamok a harmadik országbeli állampolgár kérésére biztosítják, hogy a 27. cikk szerinti, igazságügyi hatóság előtti fellebbezés vagy felülvizsgálat esetén a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog biztosításához szükséges mértékben ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet lehessen igénybe venni.
- (2) A kísérő nélküli kiskorúak számára automatikusan ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet kell biztosítani.
- (3) A jogi segítségnyújtást és képviseletet a fellebbezés vagy felülvizsgálati kérelem elkészítése képezi, és az magában foglalja legalább a nemzeti jog szerint előírt eljárási iratok elkészítését, valamint meghallgatás esetén, az igazságügyi hatóságok előtti meghallgatáson való részvételt a védelemhez való jog hatékony érvényesülése érdekében. E segítségnyújtás nem érinti az (EU) 2024/1348 rendeletben előírt segítségnyújtást.
- (4) Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet jogi tanácsadóknak vagy a nemzeti jog alapján elfogadott vagy engedélyezett, megfelelően képzett olyan személyeknek kell biztosítaniuk, akiknek az érdekei nem állnak, illetve esetlegesen nem állhatnak összeütközésben a harmadik országbeli állampolgár érdekeivel.
- (5) A tagállamok kizárhatják az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet biztosítását a fellebbezési eljárásban, amennyiben:
- a) úgy tekinthető, hogy a harmadik országbeli állampolgár elegendő anyagi forrással rendelkezik ahhoz, hogy saját költségén vegyen igénybe jogi segítséget és képviseletet;
 - b) úgy ítélik meg, hogy a fellebbezésnek nincs kézzelfogható esélye a pozitív eredményre, vagy a fellebbezés visszaélészerű;
 - c) a fellebbezésre vagy felülvizsgálatra, ideértve az újratárgyalásokat vagy a fellebbezés felülvizsgálatát, a nemzeti jog szerint második vagy magasabb szintű jogorvoslatként került sor;
 - d) a harmadik országbeli állampolgárt már jogi tanácsadó segíti vagy képviseli.
- (6) Az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet kérelmező harmadik országbeli állampolgárnak fel kell tárnia pénzügyi helyzetét.

- (7) A kísérő nélküli kiskorúaknak biztosított segítségnyújtás kivételével és a hatékony jogorvoslathoz való jog lényegi tartalmának tiszteletben tartásával a tagállamok:
- a) pénzügyi vagy időbeli korlátozásokat állapíthatnak meg az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet biztosítására vonatkozóan, feltéve, hogy az említett korlátozások nem önkényesek, és nem korlátozzák indokolatlanul az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való hozzáférést, továbbá nem ássák alá a védelemhez való jog gyakorlását;
 - b) megkövetelhetik a jogi segítségnyújtás és képviselet biztosításával összefüggésben felmerült költségek teljes vagy részleges megtérítését, amennyiben a harmadik országbeli állampolgár pénzügyi helyzete javult a visszaküldési eljárás során, vagy amennyiben a harmadik országbeli állampolgár által nyújtott hamis információk alapján került sor az ingyenes jogi segítségnyújtás és képviselet biztosítására;
 - c) előírhatják, hogy a díjak, valamint egyéb költségek és költségtérítések tekintetében a harmadik országbeli állampolgárokkal szembeni bánásmód azonos – de nem kedvezőbb – legyen azzal a bánásmóddal, amelyben a jogi segítségnyújtás terén saját állampolgáraik általában részesülnek.
- (8) A tagállamok különös eljárási szabályokat állapítanak meg az ingyenes jogi segítségnyújtásra és képviseletre irányuló kérelmek benyújtásának és elbírálásának módjára vonatkozóan, vagy a hasonló jellegű belföldi keresetekre vonatkozó meglévő szabályokat alkalmazzák, feltéve, hogy az említett szabályok nem nehezítik meg rendkívüli módon vagy lehetetlenné teszik az ingyenes jogi segítségnyújtáshoz és képviselethez való hozzáférést.
- (9) Ha valamely – igazságügyi hatóságtól eltérő – hatóság úgy határoz, hogy nem biztosítja az ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet, mivel úgy ítéli meg, hogy a fellebbezésnek nincs kézzelfogható esélye a sikerre, vagy a fellebbezés visszaélészerű, a kérelmező számára biztosítani kell a jogot, hogy e határozattal szemben igazságügyi hatóság előtt hatékony jogorvoslattal élhessen. A kérelmező e célból jogosult ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet igénybe venni.
- (10) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban ingyenes jogi segítségnyújtást és képviseletet biztosíthatnak a közigazgatási eljárás során.

2. SZAKASZ JOGORVOSLATOK

26. cikk

A hatékony jogorvoslathoz való jog

- (1) Az érintett harmadik országbeli állampolgár számára biztosítani kell a hatékony jogorvoslathoz való jogot, hogy a 7. cikkben, a 10. cikkben és a 12. cikk (2) bekezdésében említett határozatokat megtámadhassa az illetékes igazságügyi hatóság előtt.
- (2) A hatékony jogorvoslatnak mind a ténybeli, mind a jogi kérdések legalább egy elsőfokú bíróság általi, teljes körű, *ex nunc* vizsgálatát magában kell foglalnia.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes igazságügyi hatóság a harmadik országbeli állampolgár kérésére vagy hivatalból ellenőrizze a visszaküldés tilalmának elvéből eredő követelményeknek való megfelelést.

27. cikk

Fellebbezés az illetékes igazságügyi hatóság előtt

- (1) A 26. cikk szerinti hatékony jogorvoslathoz való jog biztosítása érdekében a tagállamok nemzeti jogukban észszerű határidőt állapítanak meg, amelyen belül az elsőfokú illetékes igazságügyi hatóságnak meg kell vizsgálnia a 7. cikkben, a 10. cikkben és a 12. cikk (2) bekezdésében említett határozatokat, és előírják a fellebbezés megfelelő és teljes körű vizsgálatát. Az elsőfokú igazságügyi hatóság előtti fellebbezés benyújtására rendelkezésre álló határidő nem haladhatja meg a 14 napot.
- (2) Az (1) bekezdésben említett határidőket attól a naptól kezdődően kell számítani, amikor a harmadik országbeli állampolgár részére kézbesítik a 7. cikkben, a 10. cikkben és a 12. cikk (2) bekezdésében említett határozatok valamelyikét, vagy a nemzeti jog által meghatározandó más időponttól, különösen amennyiben az érintett harmadik országbeli állampolgár megszökött.
- (3) Ha a kiutasítási határozat ugyanabban a jogi aktusban kap helyet, mint a harmadik országbeli állampolgár jogszerű tartózkodásának megszüntetéséről vagy elutasításáról szóló határozat, vagy ha a kiutasítási határozatot az említett határozat alapján adták ki, a kiutasítási határozat elleni fellebbezés határidejének a nemzeti jogban a jogszerű tartózkodásának megszüntetéséről vagy elutasításáról szóló határozat megfellebbezésére megállapított határidőnek kell lennie.
- (4) Amennyiben a 7. cikkben említett kiutasítási határozattal együtt beutazási tilalmat rendelnek el, azt a kiutasítási határozattal együttesen, ugyanazon igazságügyi hatóság előtt, azonos bírósági eljárás keretében és azonos határidőkön belül kell megfellebbezni. Ha a beutazási tilalmat a kiutasítási határozattól elkülönítve rendelik el, vagy az az egyetlen megtámadható határozat, a beutazási tilalom ellen külön lehet fellebbezni. Az e külön bírósági eljárás megindítására vonatkozó határidők megegyeznek az abban az esetben megállapított határidőkkel, ha a kiutasítási határozattal együttesen fellebbeznek a beutazási tilalom ellen.
- (5) Az igazságügyi hatóság megtagadhatja az említett dokumentumok figyelembevételét abban az esetben, ha a fordításról a kérelmezőnek kell gondoskodnia, és a dokumentumokat nem nyújtják be az illetékes igazságügyi hatóság által meghatározott határidőn belül, illetve abban az esetben, ha a fordításról az igazságügyi hatóságnak kell gondoskodnia, és a dokumentumokat nem nyújtják be kellő időben ahhoz, hogy az illetékes igazságügyi hatóság biztosítani tudja a dokumentumok lefordítását.

28. cikk

Halasztó hatály

- (1) A 7. cikk, a 10. cikk és a 12. cikk (2) bekezdése alapján hozott határozatok végrehajtását fel kell függeszteni azon határidő lejártáig, ameddig a harmadik országbeli állampolgárok gyakorolhatják a 27. cikkben említett, elsőfokú igazságügyi hatóság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogukat.
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok számára biztosítani kell azt a jogot, hogy kérelmet nyújtsanak be a kiutasítási határozat azon határidőig történő felfüggesztése iránt, ameddig a 27. cikkben említett elsőfokú igazságügyi hatóság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogukat gyakorolhatják. Az igazságügyi hatóság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy – a ténybeli és a jogi kérdések vizsgálatát követően – döntsön

arról, hogy a jogorvoslati kérelem elbírálásáig fel kell-e függeszteni a kiutasítási határozat végrehajtását. A kiutasítási határozat végrehajtását fel kell függeszteni, ha fennáll a kockázata annak, hogy sérül a visszaküldés tilalmának elve.

- (3) Ha az első vagy későbbi fellebbezés tárgyában hozott határozat ellen újabb fellebbezést nyújtanak be, a kiutasítási határozat végrehajtása nem függeszthető fel, kivéve, ha a harmadik országbeli állampolgár kérelmezi a felfüggesztést, és az illetékes igazságügyi hatóság az egyedi eset konkrét körülményeinek figyelembevételével úgy határoz, hogy helyt ad a kérelemnek.
- (4) A kiutasítási határozat végrehajtásának felfüggesztésére irányuló kérelemről 48 órán belül határozatot kell hozni. Összetett ténybeli vagy jogi kérdéseket érintő ügyekben ez a határidő túlléphető.

V. fejezet

A SZÖKÉS MEGELŐZÉSE ÉS AZ ŐRIZET

29. cikk

Az őrizet indokai

- (1) E rendelet értelmében a tagállamok az egyes ügyek egyedi elbírálása alapján, és kizárólag akkor tarthatnak őrizetben harmadik országbeli állampolgárt, ha az őrizet arányos.
- (2) A tagállamok kizárólag a visszaküldés előkészítése vagy a kitoloncolás végrehajtása céljából tarthatnak őrizetben harmadik országbeli állampolgárt.
- (3) Harmadik országbeli állampolgárt kizárólag az őrizet alábbi indokai közül egy vagy több alapján lehet őrizetben tartani:
 - a) fennáll a szökés veszélye, amely a 30. cikk szerint került megállapításra;
 - b) a harmadik országbeli állampolgár megghiúsítja vagy akadályozza a kiutasítás előkészítését vagy a kitoloncolási eljárást;
 - c) a harmadik országbeli állampolgár a 16. cikk szerinti biztonsági kockázatot jelent;
 - d) személyazonosságának vagy állampolgárságának meghatározása vagy ellenőrzése céljából;
 - e) a 31. cikk értelmében elrendelt intézkedések be nem tartása esetén.
- (4) Az őrizet ezen indokait a nemzeti jogban kell meghatározni.
- (5) Az őrizetet közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok rendelik el. Az őrizetet írásbeli határozattal kell elrendelni, feltüntetve az annak alapjául szolgáló ténybeli és jogi indokokat, valamint a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket. A határozatról olyan nyelven kell értesíteni a harmadik országbeli állampolgárt, amelyet a harmadik országbeli állampolgár megért, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megért.
- (6) A harmadik országbeli állampolgár (2) bekezdés szerinti őrizete során a tagállamok figyelembe vesznek minden olyan, a harmadik országbeli állampolgárral kapcsolatos látható jelet, általa tett nyilatkozatot vagy tanúsított magatartást, amely arra utal, hogy az illető kiszolgáltatott személy.

30. cikk
A szökés veszélye

- (1) Egyedi esetben a szökés veszélye a következő kritériumok legalább egyikének teljesülése esetén áll fenn, ha ennek ellenkezője nem bizonyított:
- a) a harmadik országbeli állampolgár engedély nélkül egy másik tagállam vagy más tagállamok területére utazik tovább, akár harmadik országon keresztül történő átutazást követően is, vagy kísérletet tesz erre;
 - b) a harmadik országbeli állampolgár attól eltérő tagállam által hozott kiutasítási határozat vagy végrehajtási határozat hatálya alá tartozik, amelynek területén a személy jelenleg jogellenesen tartózkodik, ideértve az (EU) 2018/1860 rendelet értelmében a Schengeni Információs Rendszerbe bevitt figyelmeztető jelzések alapján felderített eseteket is;
 - c) a 23. cikk szerinti intézkedések be nem tartása.
- (2) Az (1) bekezdés által nem szabályozott esetekben a szökés veszélyét az egyedi ügy konkrét körülményeinek átfogó értékelése alapján kell megállapítani, ha az érintett harmadik országbeli állampolgár tekintetében teljesül a következő kritériumok egyike:
- a) tartózkodási hely, állandó lakhely vagy megbízható cím hiánya;
 - b) az e rendeletben meghatározottak szerint alkalmazott, kiutasításhoz kapcsolódó intézkedések be nem tartására vonatkozó szándék egyértelmű kifejezése vagy olyan tevékenységek, amelyek egyértelműen az említett intézkedések be nem tartására irányuló szándékot jelzik;
 - c) a kiutasítási határozatban foglalt kötelezettségek be nem tartása addig az időpontig, ameddig a 13. cikkben meghatározottak szerint a harmadik országbeli állampolgárnak el kell hagynia a tagállamok területét;
 - d) a tagállamok illetékes hatóságaival az e rendelet szerinti eljárások valamennyi szakaszában való együttműködésre vonatkozó, a 21. cikk (2) bekezdésének a)–k) pontjában említett kötelezettség be nem tartása;
 - e) ha az indulás küszöbön áll, és alapos okkal feltételezhető, hogy a harmadik országbeli állampolgár meg szándékozik sérteni a 21. cikk (2) bekezdésének (1) pontjában meghatározott együttműködési kötelezettséget;
 - f) hamis vagy hamisított személyazonosító okmányok, úti okmányok, tartózkodási engedélyek vagy vízumok vagy beutazási feltételeket igazoló dokumentumok használata, ilyen okmányok megsemmisítése vagy egyéb módon történő eltüntetése, álnevek csalárd szándékkal történő használata, egyéb hamis információk szóbeli vagy írásbeli közlése, vagy a visszaküldési vagy visszafogadási eljárást egyéb csalárd módon történő akadályozása;
 - g) a visszaküldési eljárás erőszakos akadályozása;
 - h) újbóli belépés az Unióba az érvényes beutazási tilalom megsértésével.

31. cikk
Az őrizet alternatívái

- (1) A tagállamok nemzeti jogukban rendelkeznek az őrizetet helyettesítő alternatív intézkedésekről. Ezeket az intézkedéseket az érintett harmadik országbeli

állampolgár egyedi körülményeinek – így kiszolgáltatott helyzetének – a figyelembevételével kell elrendelni, és azoknak arányosnak kell lenniük a szökés veszélyének a 30. cikknek megfelelően értékelt mértékével.

- (2) E célból a tagállamok a következő intézkedések valamelyikét írják elő:
- a) az illetékes hatóságoknál való rendszeres, legfeljebb 3 napos gyakorisággal történő jelentkezésre vonatkozó, egyedi körülményeken alapuló kötelezettség;
 - b) a személyazonosító vagy úti okmányoknak az illetékes hatóságok részére történő átadására vonatkozó kötelezettség;
 - c) az illetékes hatóságok által kijelölt helyen való tartózkodásra vonatkozó kötelezettség;
 - d) megfelelő pénzügyi biztosíték letétbe helyezése;
 - e) elektronikus távfelügyelet alkalmazása, beleértve a nemzeti jogban előírt garanciákat és eljárásokat is.
- (3) A (2) bekezdésben említett intézkedések alkalmazásáról szóló határozatnak tartalmaznia kell a vonatkozó ténybeli és jogi indokolást.
- (4) A harmadik országbeli állampolgárokat értesíteni kell az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések alkalmazására vonatkozó valamennyi határozatról, és tájékoztatni kell őket az említett – akár a 29. cikk (3) bekezdésének e) pontján alapuló – határozat be nem tartásának következményeiről, valamint az e cikk (5) bekezdésében említett jogorvoslati lehetőségekről.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy az érintett személy kérelmére vagy hivatalból valamely igazságügyi hatóság gyorsan, de legkésőbb két hónapon belül felülvizsgálja az e cikk (2) bekezdésével összhangban hozott határozatokat.

32. cikk

Az őrizet időtartama

- (1) Az őrizetet a lehető legrövidebb ideig és addig kell fenntartani, ameddig a 29. cikkben megállapított feltételek fennállnak, és az őrizet a sikeres visszaküldés biztosításához szükséges.
- (2) Amennyiben úgy látszik, hogy a 29. cikkben megállapított feltételek már nem állnak fenn, akkor az őrizet többé nem indokolt, és a harmadik országbeli állampolgárt szabadon kell bocsátani. E szabadon bocsátás nem zárja ki a szökés veszélyének megelőzésére irányuló, a 31. cikk szerinti intézkedések alkalmazását.
- (3) Az őrizet időtartama egy adott tagállamban nem haladhatja meg a 12 hónapot. Az őrizet legfeljebb további 12 hónappal meghosszabbítható egy adott tagállamban, amennyiben a visszaküldési eljárás valószínűleg tovább tart az érintett harmadik országbeli állampolgár együttműködésének hiánya vagy a szükséges okmányok harmadik országoktól való beszerzésének késedelve miatt.
- (4) Az őrizet (3) bekezdés szerinti maximális időtartamának letelte nem zárja ki a 31. cikk szerinti intézkedések alkalmazását.

33. cikk

Az őrizetet elrendelő határozatok felülvizsgálata

- (1) Az őrizetet az érintett harmadik országbeli állampolgár kérelmére vagy hivatalból rendszeres időközönként, de legalább háromhavonta felül kell vizsgálni.
- (2) A kísérő nélküli kiskorúak őrizetét rendszeres időközönként, de legalább háromhavonta hivatalból felül kell vizsgálni.
- (3) Amennyiben az őrizetet közigazgatási hatóságok rendelték el vagy hosszabbították meg, a tagállamok a következőkkel biztosítják az eljárás során benyújtott releváns tények, bizonyítékok és érvek bírósági felülvizsgálatát:
 - a) az őrizetben tartás jogszerűségére vonatkozó bírósági felülvizsgálatnak az őrizet kezdetétől számított lehető legrövidebb időn belüli, de legkésőbb 15 napon belüli befejezése; vagy
 - b) az őrizetben tartás jogszerűségét felülvizsgáló bírósági eljárás megindításához való jog biztosítása a harmadik országbeli állampolgár számára, amely eljárást a megindításától számított lehető legrövidebb időn belül, de legkésőbb 15 napon belül be kell fejezni. Ilyen esetekben a tagállamok az őrizetbe vételt követően haladéktalanul tájékoztatják az érintett harmadik országbeli állampolgárt az említett eljárás megindításának lehetőségéről.

34. cikk

Az őrizet körülményei

- (1) Az őrizetet főszabály szerint idegenrendészeti fogdában kell végrehajtani, ideértve a más létesítmények kijelölt részlegeiben található fogdákat is. Ha egy tagállam nem tud ilyen létesítményekben történő őrizetet elrendelni, és kénytelen büntetés-végrehajtási intézetben való elhelyezéshez folyamodni, a harmadik országbeli állampolgárokat a többi fogvatartottól elkülönítve kell tartani.
- (2) Az őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok számára biztosítani kell a szabadban való tartózkodás lehetőségét.
- (3) Az őrizet alatt álló harmadik országbeli állampolgároknak – kérésükre – biztosítani kell, hogy megfelelő időn belül kapcsolatba léphessenek a jogi képviselőjükkel, családtagjaikkal és az illetékes konzuli hatóságokkal.
- (4) Különös figyelmet kell fordítani az őrizetben tartott kiszolgáltatott személyek sajátos szükségleteire, és különleges bánásmódot kell biztosítani számukra. Az őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok számára biztosítani kell a sürgősségi ellátást és a betegségek alapvető kezelését.
- (5) A jogi képviselők, a családtagok, az illetékes konzuli hatóságok, valamint az érintett és illetékes nemzeti, nemzetközi és nem kormányzati szervezetek és testületek részére lehetőséget kell biztosítani az idegenrendészeti fogdák meglátogatására, és a harmadik országbeli állampolgárokkal való kommunikációra, valamint arra, hogy a magánéletet tiszteletben tartó körülmények között látogathassák meg a fogvatartottakat. Az ilyen látogatásokat engedélyhez lehet kötni.
- (6) Az őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok számára írásbeli tájékoztatást kell nyújtani, amelyben egy általuk értett nyelven, egyszerűen és közérthetően ismertetik az intézményben alkalmazott szabályokat, és az őket megillető jogokat és a kötelezettségeiket. Ebbe beletartozik az arról való tájékoztatás, hogy az őrizetben

lévők a nemzeti jog alapján jogosultak a (3) és (5) bekezdésben említett személyekkel és testületekkel való kapcsolattartásra.

35. cikk

A kiskorúak és családok őrizetben tartásának feltételei

- (1) A kísérő nélküli kiskorúakat és a kiskorúakat nevelő családokat csak végső intézkedésként és a lehető legrövidebb ideig, a gyermek mindenképp felett álló érdekeinek figyelembevételével lehet őrizetben tartani.
- (2) A visszaküldés előkészítése során őrizetben tartott családok és kísérő nélküli kiskorúak számára gondoskodni kell a magánéletük megfelelő védelmét biztosító elkülönített elhelyezésről. A személyzetnek megfelelő képzettséggel kell rendelkeznie, és a létesítményeket úgy kell kialakítani, hogy figyelembe vegye az érintett személyek életkorának és nemének megfelelő szükségleteit, beleértve a megfelelő higiénés körülményeket, élelmiszereket, egészségügyi szolgáltatásokat és egyéb infrastruktúrát.
- (3) Az őrizetben tartott kiskorúaknak lehetőséget kell adni szabadidős tevékenységek végzésére, beleértve a koruknak megfelelő játék- és rekreációs tevékenységeket, és – őrizetben tartásuk időtartamához képest a legmegfelelőbb formában – biztosítani kell számukra az oktatáshoz való hozzáférést.

VI. fejezet VISSZAFOGADÁS

36. cikk

Visszafogadási eljárás

- (1) A 28. cikktől eltérve, végrehajtható kiutasítási határozat kibocsátásakor az illetékes hatóságok – adott esetben a Frontex támogatásával – szisztematikusan és indokolatlan késedelem nélkül megindítják a visszafogadási eljárást.
- (2) Amennyiben valamely úti okmányt harmadik ország hatóságaitól kell beszerezni, az illetékes hatóságok visszafogadás iránti kérelmet nyújtanak be. E visszafogadás iránti kérelemnek adott esetben tartalmaznia kell az állampolgárság megerősítésére és az úti okmány kiállítására irányuló megkeresést. A visszafogadás iránti kérelmet haladéktalanul, és lehetőség szerint a (6) bekezdés szerinti űrlap használatával kell benyújtani.
- (3) Az illetékes hatóságok külön is benyújthatják az úti okmány iránti megkeresést, ha jogi vagy operatív indokok miatt – többek között a kiállítandó úti okmány érvényességének időtartama és a harmadik országbeli állampolgár rendelkezésre állásának hiánya okán – célszerűbb az úti okmányt közvetlenül az állampolgárság megerősítését követően beszerezni. Az alkalmazandó visszafogadási eszköznek és az (EU) 2016/1953 rendeletnek⁵⁰ megfelelően adott esetben a visszaküldés végrehajtásához kiállított európai úti okmányt kell használni.

⁵⁰

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1953 rendelete (2016. október 26.) a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez kiállított európai úti okmány létrehozásáról, valamint az 1994. november 30-i tanácsi ajánlás hatályon kívül helyezéséről (HL L 311., 2016.11.17., 13. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1953/oj>).

- (4) Az állampolgárság megerősítése iránti megkeresés eredményére és a beszerzett úti okmányra vonatkozó információkat az érintett illetékes hatóság feltölti a Schengeni Információs Rendszerbe. Ezeket az információkat és az úti okmányt kérésre a többi tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére kell bocsátani.
- (5) A tagállamok megfelelő megállapodásokat köthetnek annak érdekében, hogy – többek között a 44. cikk végrehajtása céljából – megkönnyítsék a személyazonosítási meghallgatások megszervezését egy másik tagállamban.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 49. cikk (2) bekezdésének megfelelően végrehajtási jogi aktust fogadjon el a (2) bekezdésben említett, visszafogadás iránti kérelmek benyújtásához használandó űrlap meghatározása céljából. Ez az űrlap a következőket tartalmazza:
- a) a visszafogadás iránti kérelmek formátuma;
 - b) a visszafogadás iránti kérelem elemei, beleértve az állampolgárság megerősítésére irányuló megkeresést és az úti okmány kiállítására irányuló megkeresést.
- (7) A harmadik országokban lefolytatott visszafogadási eljárást az Unió által finanszírozott, szakosított uniós visszatérési összekötő tisztviselők segítik. Ezek az összekötő tisztviselők az uniós küldöttségek szervezetének részét képezik, és szorosan együttműködnek a Bizottsággal a vonatkozó uniós szakpolitikai prioritások megvalósítása során.

37. cikk

Kommunikáció el nem ismert harmadik országbeli szervezetekkel

- (1) Az illetékes hatóságok szükség esetén kommunikálhatnak a visszafogadási eljárás egy vagy több szakaszáért felelős, el nem ismert harmadik országbeli szervezetekkel.
- (2) E kommunikációnak a visszafogadási eljárás lefolytatásához szükséges mértékre kell korlátozódnia, és nem jelenti az érintett szervezetek diplomáciai elismerését.

VII. fejezet

SZEMÉLYES ADATOK MEGOSZTÁSA ÉS TOVÁBBÍTÁSA

38. cikk

A tagállamok közötti információmegosztás

- (1) A tagállamok e rendelet végrehajtása során az együttműködés és információcsere minden megfelelő eszközt felhasználják.
- (2) Az információcserére valamely tagállam kérésére, és kizárólag a tagállamok illetékes hatóságai között kerülhet sor.
- (3) A tagállamok kérésre közlik egymással az e rendelet hatálya alá tartozó személyekre vonatkozó információkat a visszaküldési eljárás és a visszafogadási eljárás lefolytatása, valamint visszailleszkedési támogatás nyújtása céljából.
- (4) Ha a (3) bekezdésben említett információk kicserélhetők az (EU) 2019/818 európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkének 15. pontjában említett uniós információs

rendszereken keresztül vagy az (EU) 2018/1860 rendeletnek⁵¹ megfelelő kiegészítő információk segítségével, az ilyen információk cseréjére kizárólag ezen eszközök útján kerülhet sor.

- (5) A kért adatoknak megfelelőnek, relevánsnak és pontosnak kell lenniük, a kívánt cél eléréséhez szükséges mértékre kell korlátozódniuk, és fel kell tüntetni a megkeresés alapjául szolgáló indokokat.
- (6) A (3) bekezdésben említett információk mindenekelőtt az alábbiakat foglalják magukban:
- a) a harmadik országbeli állampolgár személyazonosságának és adott esetben családtagjai, hozzátartozói, illetve a vele egyéb családi kapcsolatban álló személyek személyazonosságának megállapításához szükséges információk, különösen a vezetéknév (vezetéksorok); utónév (utónévek); adott esetben korábbi név (nevek) és egyéb név (nevek) (felvett név (nevek)), álnév (álnevek); születési idő, hely és ország; nem;
 - b) a harmadik országbeli állampolgártól az (EU) 2024/1358 rendelettel összhangban felvett biometrikus adatokra, különösen arcképmás(ok)ra vonatkozó információk; daktiloszkópiai adatok; a biometrikus adatok felvételének dátuma; az adatbeküldő tagállam által használt Eurodac-referenciaszám;
 - c) a harmadik országbeli állampolgár állampolgárságára és úti okmányára (okmányaira) vonatkozó információk, különös tekintettel a jelenlegi állampolgárság(ok)ra és a korábbi állampolgárság(ok)ra; az úti okmány(ok) típusa, száma és az okmány(oka)t kibocsátó ország; az úti okmány(ok) kiállításának dátuma és lejáratának dátuma;
 - d) a harmadik országbeli állampolgár tartózkodási helyére, a megtett útvonalakra, a beszélt nyelvekre és a kapcsolattartási adatokra (elektronikus levelezési cím(ek) és telefonszám(ok)) vonatkozó információk;
 - e) a valamely tagállam vagy harmadik ország által kibocsátott tartózkodási okmányokra vagy vízumokra vonatkozó információk;
 - f) a harmadik országbeli állampolgárt érintő visszaküldési művelettel kapcsolatos információk, különösen a légi járat adatai; egyéb utazási szolgáltatások; annak feltüntetése, hogy a harmadik országbeli állampolgár olyan különösen veszélyes személy-e, akivel szemben különleges intézkedéseket kell tenni a visszaküldési művelet során; a kísérésre vonatkozó információk;
 - g) a harmadik országbeli állampolgár visszailleszkedésére vonatkozó információk, különös tekintettel a család összetételére, a családi állapotra, a családtagok elérhetőségére a visszaküldési célországban, a munkatapasztalatra, az iskolai végzettségre, az oklevelekre;
 - h) a harmadik országbeli állampolgárral kapcsolatban hozott kiutasítási határozat indokai;

⁵¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/818 rendelete (2019. május 20.) az uniós információs rendszerek közötti interoperabilitás kereteinek megállapításáról a rendőrségi és igazságügyi együttműködés, a menekültügy és a migráció területén, valamint az (EU) 2018/1726, az (EU) 2018/1862 és az (EU) 2019/816 rendelet módosításáról (HL L 135., 2019.5.22., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/818/oj>).

- i) arra vonatkozó információk, hogy a harmadik országbeli állampolgárt őrizetbe vették-e, vagy az őrizet alternatíváit alkalmazták-e vele szemben;
 - j) a bűnügyi nyilvántartásra, illetve arra vonatkozó információk, hogy a harmadik országbeli állampolgár veszélyt jelent a közrendre, a közbiztonságra vagy a nemzetbiztonságra nézve;
 - k) a harmadik országbeli állampolgár kiszolgáltatottságára, egészségügyi vagy orvosi szükségleteire vonatkozó információk.
- (7) A megkeresett tagállam köteles a lehető leghamarabb, de legkésőbb három héten belül válaszolni.
- (8) A megosztott információk csak a (3) bekezdésben megállapított célokra használhatók fel. Az ilyen információ – a típusától és a címzett hatóság hatáskörétől függően – minden egyes tagállamban csak a visszaküldési eljárással, a visszafogadási eljárással vagy a visszailleszkedési támogatás nyújtásával megbízott hatóságokkal vagy igazságügyi hatóságokkal közölhető.

39. cikk

Harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó adatok harmadik országok részére történő továbbítása visszafogadás és visszailleszkedés céljából

- (1) A 40. és a 41. cikk sérelme nélkül, az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti és valamely harmadik ország illetékes hatósága részére továbbíthatja a 38. cikk (6) bekezdésének a)–h) pontjában említett adatokat, ha az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a személyes adatait továbbítják, tájékoztatást kapott arról, hogy személyes adatait megoszthatják egy harmadik ország hatóságaival, amennyiben ez a visszafogadási eljárás végrehajtása céljából szükséges.
- (2) A 40. és a 41. cikk sérelme nélkül, az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti és a visszailleszkedési támogatásra hatáskörrel rendelkező harmadik felek részére továbbíthatja a 38. cikk (6) bekezdésének a), c), f) és g) pontjában említett adatokat, ha az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a személyes adatait továbbítják, tájékoztatást kapott arról, hogy személyes adatait megoszthatják a visszailleszkedési támogatásra hatáskörrel rendelkező harmadik felekkel, amennyiben ez a visszailleszkedési támogatás nyújtása céljából szükséges.
- (3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján személyes adatokat továbbító tagállamok és a Frontex biztosítják, hogy ezek az adattovábbítások megfeleljenek az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének, illetve az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetének.
- (4) Amennyiben az (1) vagy (2) bekezdés alapján adattovábbításra kerül sor, az ilyen továbbítást dokumentálni kell, és a dokumentációt – beleértve a továbbítás napját és időpontját, valamint a harmadik ország átvevő illetékes hatóságára vonatkozó információkat – kérésre az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkének (1) bekezdésével és az (EU) 2018/1725 rendelet 52. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott illetékes felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

Harmadik országbeli állampolgárok büntetőjogi felelősségét megállapító ítéletekre vonatkozó adatok harmadik országok részére történő továbbítása visszafogadás és visszailleszkedés céljából

- (1) A harmadik országbeli állampolgár büntetőjogi felelősségét megállapító egy vagy több ítéletre vonatkozó adatokat az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti és a következő feltételek teljesülése esetén egyedi ügyekben továbbíthatja valamely harmadik ország illetékes hatóságának:
 - a) azt a harmadik országbeli állampolgárt, akinek a személyes adatait továbbítják, az előző 25 évben terrorista bűncselekmény vagy az előző 15 évben az (EU) 2018/1240 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵² mellékletében felsorolt bármely más bűncselekmény miatt elítélték, amennyiben e bűncselekmény esetében az ítélethozatal szerinti tagállam nemzeti joga értelmében a kiszabható büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés;
 - b) az adattovábbítás a 36. cikkben említett visszafogadási eljárás lefolytatása céljából szükséges;
 - c) az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a személyes adatait továbbítják, tájékoztatást kapott arról, hogy személyes adatait megoszthatják egy harmadik ország hatóságaival a visszafogadási eljárás lefolytatása céljából;
 - d) a továbbítást megelőzően az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex meggyőződött arról, hogy nem áll fenn annak a kockázata, hogy az adattovábbítás miatt sérül a visszaküldés tilalmának elve;
 - e) a továbbítást megelőzően az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex meggyőződött arról, hogy nem áll fenn annak a kockázata, hogy az adattovábbítás miatt sérül a Charta 50. cikke.
- (2) A harmadik országbeli állampolgár büntetőjogi felelősséget megállapító egy vagy több ítéletre vonatkozó adatokat az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti és a következő feltételek teljesülése esetén egyedi ügyekben továbbíthatja valamely, a visszailleszkedési támogatásra hatáskörrel rendelkező harmadik félnek:
 - a) azt a harmadik országbeli állampolgárt, akinek a személyes adatait továbbítják, az előző 25 évben terrorista bűncselekmény vagy az előző 15 évben az (EU) 2018/1240 rendelet mellékletében felsorolt bármely más bűncselekmény miatt elítélték, amennyiben e bűncselekmény esetében az ítélethozatal szerinti tagállam nemzeti joga értelmében a kiszabható büntetési tétel felső határa legalább háromévi szabadságvesztés vagy szabadságelvonással járó intézkedés;
 - b) az adattovábbítás a 46. cikkben említett, testre szabott és nem pénzügyi visszailleszkedési támogatás nyújtása céljából szükséges;
 - c) az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a személyes adatait továbbítják, tájékoztatást kapott arról, hogy személyes adatait testre szabott és nem

52

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1240 rendelete (2018. szeptember 12.) az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS) létrehozásáról, valamint az 1077/2011/EU rendelet, az 515/2014/EU rendelet, az (EU) 2016/399 rendelet, az (EU) 2016/1624 rendelet és az (EU) 2017/2226 rendelet módosításáról (HL L 236., 2018.9.19., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

pénzügyi visszailleszkedési támogatás nyújtása céljából megoszthatják valamely, a visszailleszkedési támogatásra hatáskörrel rendelkező harmadik féllel;

- d) a továbbítást megelőzően az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex meggyőződött arról, hogy nem áll fenn annak a kockázata, hogy az adattovábbítás miatt sérül a visszaküldés tilalmának elve.
- (3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján személyes adatokat továbbító tagállamok és a Frontex biztosítják, hogy ezek az adattovábbítások megfeleljenek az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének, illetve az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetének.
- (4) Amennyiben az (1) vagy (2) bekezdés alapján adattovábbításra kerül sor, az ilyen továbbítást dokumentálni kell, és a dokumentációt – beleértve a továbbítás napját és időpontját, a harmadik ország átvevő illetékes hatóságára vonatkozó információkat, annak igazolását, hogy a továbbítás megfelel az (1) vagy a (2) bekezdésben megállapított feltételeknek, valamint a továbbított személyes adatokat – kérésre az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkének (1) bekezdésével és az (EU) 2018/1725 rendelet 52. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott illetékes felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

41. cikk

Harmadik országbeli állampolgárok egészségügyi adatainak harmadik országok részére történő továbbítása visszaküldési művelet végrehajtása és visszailleszkedés céljából

- (1) A visszaküldési művelet során harmadik országbeli állampolgároknak biztosítandó orvosi segítségnyújtásra vonatkozó adatokat az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti és egyedi ügyekben továbbíthatja valamely harmadik ország illetékes hatóságának a következő feltételek teljesülése esetén:
- a) az adattovábbítás a visszaküldési művelet végrehajtása céljából szükséges;
 - b) az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a személyes adatait továbbítják, tájékoztatást kapott arról, hogy személyes adatait a visszaküldési művelet végrehajtása céljából megoszthatják egy harmadik ország hatóságaival;
 - c) a továbbítást megelőzően az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex meggyőződött arról, hogy nem áll fenn annak a kockázata, hogy az adattovábbítás miatt sérül a visszaküldés tilalmának elve.
- (2) A harmadik országbeli állampolgárok egészségügyi adatait az illetékes hatóság és adott esetben a Frontex kezelheti és a következő feltételek teljesülése esetén egyedi ügyekben továbbíthatja valamely, a visszailleszkedési támogatásra hatáskörrel rendelkező harmadik félnek:
- a) az adattovábbítás a 46. cikkben említett, a harmadik országbeli állampolgár egészségügyi szükségleteihez igazított visszailleszkedési támogatás nyújtása céljából szükséges;
 - b) az a harmadik országbeli állampolgár, akinek a személyes adatait továbbítják, tájékoztatást kapott arról, hogy személyes adatait megoszthatják valamely, a visszailleszkedési támogatásra hatáskörrel rendelkező harmadik féllel annak érdekében, hogy ezt a támogatást hozzáigazíthassák az egészségügyi szükségleteihez.

- (3) Az (1) vagy (2) bekezdés alapján személyes adatokat továbbító tagállamok és a Frontex biztosítják, hogy ezek az adattovábbítások megfeleljenek az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének, illetve az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetének.
- (4) Amennyiben az (1) vagy (2) bekezdés alapján adattovábbításra kerül sor, az ilyen továbbítást dokumentálni kell, és a dokumentációt – beleértve a továbbítás napját és időpontját, a harmadik ország átvevő illetékes hatóságára vonatkozó információkat, annak igazolását, hogy a továbbítás megfelel az (1) vagy a (2) bekezdésben megállapított feltételeknek, valamint a továbbított személyes adatokat – kérésre az (EU) 2016/679 rendelet 51. cikkének (1) bekezdésével és az (EU) 2018/1725 rendelet 52. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott illetékes felügyeleti hatóság rendelkezésére kell bocsátani.

VIII. fejezet

KÖZÖS VISSZAKÜLDÉSI RENDSZER

42. cikk

A közös visszaküldési rendszer alkotóelemei

- (1) Az e rendelet szerinti közös visszaküldési rendszer a következőkből áll:
- a) az Unióban való tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös eljárás, beleértve az annak szerves részét képező közös visszafogadási eljárást is;
 - b) a tagállami kiutasítási határozatok kölcsönös elismerésének és végrehajtásának rendszere;
 - c) az e rendelet – többek között az őrizet – végrehajtásához szükséges források és kellően hozzáértő személyzet;
 - d) a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldését, visszafogadását és visszailleszkedését kezelő digitális rendszerek;
 - e) a tagállamok közötti együttműködés;
 - f) a 43. cikk (4) bekezdése értelmében és megbízatásukkal összhangban támogatást nyújtó uniós szervek, hivatalok és ügynökségek.
- (2) Az Unió és a tagállamok közös prioritásokat határoznak meg a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén, és biztosítják a szükséges nyomon követést, figyelembe véve az (EU) 2024/1351 rendelet 8. cikke alapján elfogadott európai menekültügyi és migrációkezelési stratégiát, a határon folytatott visszaküldési eljárás (EU) 2024/1351 rendelet szerinti végrehajtását, a harmadik országok által a visszafogadás terén a tagállamokkal folytatott együttműködés szintjének a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵³ 25a. cikke szerinti értékelését, valamint az uniós visszafogadási eszközöket és bármely más, a visszafogadással kapcsolatos együttműködés szempontjából releváns uniós eszközt.
- (3) Az Unió és a tagállamok biztosítják az illetékes hatóságok közötti, valamint az Unió és a tagállamok közötti lojális együttműködést és szoros koordinációt, továbbá a

⁵³ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közöségi Vízumkódex létrehozásáról (Vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>).

belső és külső alkotóelemek közötti szinergiát, szem előtt tartva a menekültügy és migráció kezelésére vonatkozó uniós szakpolitikák hatékony működéséhez fűződő közös érdeket.

43. cikk

Illetékes hatóságok és források

- (1) Minden tagállam kijelöli – a nemzeti joggal összhangban – az e rendeletről eredő kötelezettségek teljesítéséért felelős illetékes hatóságokat.
- (2) Minden tagállam az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátja a szükséges erőforrásokat, beleértve a megfelelően képzett személyzetet is, amelynek tagjai iránymutatást kapnak az e rendeletben meghatározott kötelezettségeik teljesítéséhez.
- (3) A tagállamok a tényleges szükségleteket és a következő 12 hónapban valószínűsíthető visszaküldéseket figyelembe véve megfelelő szintű őrizeti kapacitást biztosítanak, különösen az (EU) 2024/1351 rendelet 7. cikke szerinti jól felkészült rendszerek és készenléti tervezés megvalósítása céljából.
- (4) A tagállamokat ebben támogatják a 44. cikk értelmében egy másik tagállam illetékes hatóságai, valamint – többek között a 45. cikkel összhangban – az uniós ügynökségek illetékes személyzete is.

44. cikk

A tagállamok közötti együttműködés

- (1) A 43. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatóságok közötti együttműködésre és kölcsönös segítségnyújtásra a következő célok érdekében kerül sor:
 - a) a területükön történő átutazás lehetővé tétele annak érdekében, hogy elősegítsék egy másik tagállam kiutasítási határozatának való megfelelést vagy az úti okmányok beszerzését;
 - b) logisztikai, pénzügyi vagy egyéb anyagi, illetve természetbeni támogatás nyújtása;
 - c) a harmadik országok hatóságaival a visszafogadás megkönnyítése érdekében folytatott szakpolitikai párbeszéd és eszmecsere irányítása vagy támogatása;
 - d) kapcsolatfelvétel harmadik országok illetékes hatóságaival a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságának ellenőrzése és érvényes úti okmány beszerzése céljából;
 - e) a kiutasítás végrehajtására vonatkozó gyakorlati intézkedések megszervezése a megkereső tagállam nevében;
 - f) a 8. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett átadás elősegítése;
 - g) a harmadik országbeli állampolgár abba a tagállamba való távozásának támogatása, amelyben a 8. cikk (1) bekezdésének első albekezdése szerint tartózkodási joggal rendelkezik.

45. cikk
Frontex-támogatás

- (1) A tagállamok kérhetik, hogy illetékes hatóságait az (EU) 2019/1896 rendelettel összhangban a Frontex által küldött vagy támogatott szakértők – többek között visszaküldési összekötő tisztviselők és más összekötő tisztviselők – segítsék.
- (2) A tagállamok közlik a Frontexszel az igényelni tervezett Frontex-támogatással kapcsolatos releváns információkat, amelyek szükségesek az Ügynökség által nyújtott támogatás megtervezéséhez, összhangban a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területére vonatkozó uniós prioritásokkal, az (EU) 2024/1349 rendelet szerinti, határon folytatott visszaküldési eljárás végrehajtásával, az (EU) 2024/1351 rendelet 8. cikke szerinti európai menekültügyi és migrációs stratégiával, valamint a visszafogadási együttműködésnek a 810/2009/EK rendelet 25a. cikke szerinti rendszeres értékelésével összefüggő prioritásokkal.

46. cikk
Visszatérési és visszailleszkedési támogatás

- (1) A tagállamok a visszatérést és a visszailleszkedést segítő tanácsadási struktúrákat alakítanak ki annak érdekében, hogy a visszaküldési folyamat lehető legkorábbi szakaszában tájékoztatást és iránymutatást nyújtsanak a harmadik országbeli állampolgárok számára a visszatérési és visszailleszkedési lehetőségekről, beleértve a (3) bekezdésben említett programokat is. A visszatérési és visszailleszkedési tanácsadás kombinálható a tagállam más migrációs eljárásai keretében nyújtott egyéb tanácsadással.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a visszatérésre és visszailleszkedésre vonatkozó információk a kiutasítási határozat meghozatala előtt is rendelkezésre álljanak, különösen akkor, ha az (EU) 2024/1348 rendelet 37. cikke alkalmazandó.
- (3) A tagállamok nemzeti programokat hoznak létre a visszatérés és a visszailleszkedés támogatására, és főszabály szerint igénybe veszik az Unió által biztosított programokat. A nemzeti programok és az Unió által nyújtott visszailleszkedési támogatás a harmadik országbeli állampolgárnak nyújtott logisztikai, pénzügyi és egyéb anyagi vagy természetbeni támogatásból vagy ösztönzőkből áll, beleértve a visszaküldési célországban nyújtott visszailleszkedési támogatást is.
- (4) A visszailleszkedési támogatás nem lehet személyhez fűződő jog, és nem előfeltétele a visszafogadási eljárásnak.
- (5) A visszatérési és visszailleszkedési programok keretében nyújtott támogatásnak tükröznie kell a harmadik országbeli állampolgár együttműködésének és jogkövetésének mértékét, és az idővel csökkenhet. A visszatérési és visszailleszkedési támogatás jellegének és mértékének meghatározásakor adott esetben a következő kritériumokat kell figyelembe venni:
 - a) az érintett harmadik országbeli állampolgár együttműködése a visszaküldési és visszafogadási eljárás során, a 21. cikkben előírtak szerint;
 - b) az, hogy a harmadik országbeli állampolgár önkéntesen tér-e vissza, vagy ki kell toloncolni;
 - c) az, hogy a harmadik országbeli állampolgár az (EU) 2018/1806 rendelet II. mellékletében felsorolt valamely harmadik ország állampolgára-e;

- d) az, hogy a harmadik országbeli állampolgárt elítélték-e bűncselekmény miatt;
 - e) az, hogy a harmadik országbeli állampolgárnak vannak-e sajátos szükségletei, mivel kiszolgáltatott személy, kiskorú, kísérő nélküli kiskorú vagy családtag.
- (6) Az e cikkben említett támogatás nem nyújtható olyan harmadik országbeli állampolgároknak, akik már részesültek valamely tagállam vagy az Unió által nyújtott más vagy ugyanazon támogatásban. Az Unió, a tagállamok és a Frontex biztosítják a koherenciát és koordinációt a visszailleszkedési támogatás tekintetében.

IX. fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

47. cikk

Szükséghelyzetek

- (1) Azokban az esetekben, amikor a kiutasítandó harmadik országbeli állampolgárok kivételesen nagy száma előre nem látott, súlyos terhet ró valamely tagállam idegenrendészeti fogdáinak kapacitására, illetve közigazgatási vagy igazságügyi alkalmazottaira, akkor ez a tagállam – ameddig a kivételes helyzet fennáll – dönthet úgy, hogy a bírósági felülvizsgálatra a 33. cikk (3) bekezdésében előírtnál hosszabb időtartamot engedélyez, és – a 34. cikk (1) bekezdésében és a 35. cikk (2) bekezdésében előírtaktól eltérve – sürgős lépéseket tesz az őrizet körülményei tekintetében.
- (2) Amikor a tagállam ilyen kivételes intézkedéseket tesz, haladéktalanul tájékoztatnia kell a Bizottságot. Amint a kivételes intézkedések alkalmazásának okai megszűnnek, ismét tájékoztatnia kell a Bizottságot.
- (3) E cikk egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy a tagállamok eltérhetnének attól az általános kötelezettségüktől, hogy minden – általános vagy egyedi – megfelelő intézkedést megtegyenek az e rendeletből eredő kötelezettségeik teljesítésének biztosítása érdekében.

48. cikk

Statisztika

- (1) A 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵⁴ sérelme nélkül a tagállamok negyedévente közlik a Bizottsággal (Eurostat) a következő adatokat:
 - a) a többi tagállam által kiadott, általa elismert kiutasítási határozatok hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok száma;
 - b) az őrizetet helyettesítő alternatív intézkedések hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok száma;
 - c) az őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok száma.
- (2) A közölt adatokat életkor, nem és állampolgárság szerinti bontásban kell megadni. Az adatok negyedéves referencia-időszakra vonatkoznak. A tagállamok az egyes

⁵⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 862/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a migrációra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról, valamint a külföldi állampolgárságú munkavállalókra vonatkozó statisztikák összeállításáról szóló 311/76/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 199., 2007.7.31., 23. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/862/oj>).

negyedévek végétől számított két hónapon belül szolgáltatnak adatokat a Bizottságnak (Eurostat) három naptári hónapra, vagyis az adott negyedévre vonatkozóan. Az első referencia-időszak [az e rendelet alkalmazásának kezdőnapját követő második negyedév].

- (3) A tagállamok minden egyes harmadik országra vonatkozóan havonta közlik a Frontexszel a következő adatokat, valamint az azoknak megfelelő adatkészleteket:
- a) a benyújtott visszafogadás iránti kérelmek száma;
 - b) az állampolgárság megerősítésére irányuló kérelmek száma, valamint az állampolgárság megerősítésére irányuló kérelmekkel kapcsolatban kapott pozitív és negatív válaszok száma;
 - c) az úti okmányok kiállítása iránti kérelmek száma, a harmadik országbeli hatóságok által kiállított úti okmányok száma, valamint az úti okmányok iránti kérelemre adott elutasító válaszok száma;
 - d) a visszailleszkedési támogatás kedvezményezettjeinek száma harmadik országok szerinti bontásban.
- (4) A Frontex hozzáférést biztosít a Bizottság számára az e bekezdésben említett adatokhoz.
- (5) Az (1) és (3) bekezdésben említett adatokat – többek között az uniós visszafogadási eszközök keretében – tagállamonkénti bontásban közölni lehet harmadik országokkal a visszafogadás elve érvényesítésének és betartásának nyomon követése céljából.

49. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni. Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

50. cikk

Jelentéstétel

- (1) A Bizottság [dátum]-ig, majd azt követően ötvenként jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára e rendeletnek a tagállamokban történő alkalmazásáról, és adott esetben módosításokra tesz javaslatot.
- (2) A tagállamok a Bizottság kérésére legkésőbb az említett határidő lejártá előtt kilenc hónappal megküldik a jelentés elkészítéséhez szükséges információkat.

51. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A 2008/115/EK irányelv hatályát veszti azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez a rendelet kötelező. A 2001/40/EK irányelv és a 2004/191/EK tanácsi határozat a 9. cikk (2) bekezdésében említett végrehajtási határozat kihirdetésének

napjától hatályát veszti azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ez a rendelet kötelező.

- (2) A hatályon kívül helyezett irányelvekre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

52. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI ÉS DIGITÁLIS KIMUTATÁS

1.	A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI	3
1.1.	A javaslat/kezdemenyezés címe.....	3
1.2.	Az érintett szakpolitikai terület(ek).....	3
1.3.	Célkitűzés(ek)	3
1.3.1.	Általános célkitűzés(ek)	3
1.3.2.	Konkrét célkitűzés(ek)	3
1.3.3.	Várható eredmény(ek) és hatás(ok)	3
1.3.4.	Teljesítménymutatók.....	3
1.4.	A javaslat/kezdemenyezés tárgya:	4
1.5.	A javaslat/kezdemenyezés indoklása	4
1.5.1.	Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével	4
1.5.2.	Az uniós részvételből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E szakaszban „az uniós részvételből származó hozzáadott érték” azt az uniós fellépésből adódó értéket jelenti, amely többletként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.....	4
1.5.3.	Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága	4
1.5.4.	A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergiák egyéb megfelelő eszközökkel	5
1.5.5.	A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is	5
1.6.	A javaslat/kezdemenyezés és az abból származó pénzügyi hatás időtartama.....	6
1.7.	Tervezett költségvetés-végrehajtási módszer(ek)	6
2.	IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK	8
2.1.	A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések	8
2.2.	Irányítási és kontrollrendszer(ek).....	8
2.2.1.	A költségvetés-végrehajtási módszer(ek)nek, a finanszírozás-végrehajtási mechanizmus(ok)nak, a kifizetési feltételeknek és a javasolt kontrollstratégiának az indokolása	8
2.2.2.	Az azonosított kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk.....	8
2.2.3.	A kontrollok költséghatékonyságának becslése (a kontroll költségeinek és az érintett forrásoknak az aránya) és indokolása, valamint a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)	8
2.3.	A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére irányuló intézkedések	9
3.	A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA	10

3.1.	A többéves pénzügyi keret érintett fejezete(i) és a költségvetés érintett kiadási sora(i)	10
3.2.	A javaslatnak az előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása	12
3.2.1.	Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása	12
3.2.1.1.	A megszavazott költségvetésből származó előirányzatok	12
3.2.1.2.	Külső címzett bevételekből származó előirányzatok	17
3.2.2.	Operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet	22
3.2.3.	Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása	24
3.2.3.1.	A megszavazott költségvetésből származó előirányzatok	24
3.2.3.2.	Külső címzett bevételekből származó előirányzatok	24
3.2.3.3.	Előirányzatok összesen	24
3.2.4.	Becsült humánerőforrás-szükségletek	25
3.2.4.1.	A megszavazott költségvetésből finanszírozott	25
3.2.4.2.	Külső címzett bevételekből finanszírozott	26
3.2.4.3.	Becsült humánerőforrás-szükségletek összesen	26
3.2.5.	A digitális technológiával kapcsolatos beruházásokra gyakorolt becsült hatás áttekintése	28
3.2.6.	A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség	28
3.2.7.	Harmadik felek finanszírozási hozzájárulása	28
3.3.	Becsült bevételi hatás	29
4.	DIGITÁLIS VETÜLETEK	29
4.1.	Digitális vonatkozású követelmények	30
4.2.	Adatok	30
4.3.	Digitális megoldások	31
4.4.	Interoperabilitási értékelés	31
4.5.	A digitális végrehajtást támogató intézkedések	32

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Javaslat
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE
az Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok
visszaküldésére vonatkozó közös rendszer létrehozásáról

1.2. Az érintett szakpolitikai terület(ek)

Migráció

1.3. Célkitűzés(ek)

1.3.1. Általános célkitűzés(ek)

E javaslat általános célja a visszaküldési folyamat hatékonyságának növelése azáltal, hogy egyértelmű, korszerű, egyszerűsített és közös szabályokat biztosít a tagállamok számára a visszaküldés hatékony kezelésére vonatkozóan, valamint egyértelműbbé teszi a folyamatot mind az illetékes hatóságok, mind az érintett harmadik országbeli állampolgárok számára.

1.3.2. Konkrét célkitűzés(ek)

1. konkrét célkitűzés

Egységesebb megközelítés érvényesítése a visszaküldésre vonatkozó tagállami szabályok tekintetében, az eltérő gyakorlatok kiküszöbölése egy közös uniós visszaküldési rendszer létrehozása révén, valamint annak elkerülése, hogy a harmadik országbeli állampolgárok kijátsszák a visszaküldési szabályokat.

2. konkrét célkitűzés

A visszaküldési eljárás észszerűsítése, egyszerű és könnyen alkalmazható visszaküldési szabályok kialakítása, valamint az egyértelműség fokozása – többek között az eljárási biztosítékok tekintetében.

3. konkrét célkitűzés

Az érintett harmadik országbeli állampolgárok együttműködésre való ösztönzése kötelezettségek, ösztönzők és az együttműködés hiánya esetén alkalmazandó következmények kombinációja révén.

1.3.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdemenyezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

Továbbfejlesztett jogi architektúra a visszaküldési folyamatok felgyorsítása és észszerűsítése érdekében, mindeközben biztosítva az alapvető jogok védelmét. A javaslat célja, hogy közös szabályok révén fokozza az eljárások hatékonyságát, egyszerűsítse az eljárásokat, valamint megkönnyítse a más tagállamok által hozott kiutasítási határozatok elismerését és végrehajtását, előmozdítva ezáltal a koherenciát és az egyértelműséget a végrehajtás terén. Ez várhatóan felgyorsítja a visszaküldési folyamatot, végső soron pedig növeli a visszaküldések számát.

Az Európai Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszer létrehozásáról szóló európai parlamenti és

tanácsi rendelet választ ad a visszaküldés kezelésére vonatkozó új uniós megközelítést sürgető politikai felhívásokra.

Biztosítani fogja, hogy minden tagállam koherens módon kezelje az olyan kulcsfontosságú újdonságokat, mint az együttműködési kötelezettség, a szökés kockázatának értékelése, valamint az őrizet és az őrizet alternatívái. Míg rövid távon ez néhány tagállam gyakorlatában kiigazítást igényel, idővel az egyértelműbb szabályoknak köszönhetően jelentős hatékonyságnövekedés várható.

A kezdeményezés értelmében a tagállami kiutasítási határozatok kulcsfontosságú elemeit fel kell tüntetni az „európai kiutasítási határozatnak” nevezett közös űrlapon. Ez hozzájárul a kiutasítási határozatok elismeréséhez, határozott jelzést küld a harmadik országbeli állampolgároknak, és előmozdítja a továbbutazások kezelését.

A harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó kötelezettségek valamennyi tagállamban egységesek lesznek, ami segíteni fog a jelenlegi rendszer bizonyos torzulásainak kezelésében, amelyeket kihasználva a harmadik országbeli állampolgárok visszaélhetnek a tagállamok közötti különbségekkel. A rendelet várhatóan az összehangoltabb, uniós szintű visszaküldési rendszer alapját fogja képezni, amely a tagállamok, az Unió, az ügynökségek és a harmadik országbeli állampolgárok tekintetében közvetlenül alkalmazandó és nekik szól. A javaslat elő fogja segíteni a Frontex által a visszaküldés területén nyújtott támogatás jobb, összehangoltabb és stratégiai felhasználását, például a közös visszaküldési műveletekkel összefüggésben. A kezdeményezés közös eljárási megközelítést határoz meg a visszafogadási kérelmek benyújtására vonatkozóan, és fokozza a harmadik országokkal szembeni, visszafogadással kapcsolatos megközelítés átláthatóságát és koordinációját. A javaslat bevezeti a visszafogadási kérelem egységes űrlapjának lehetőségét, meghatározva a visszafogadási kérelem formátumát és alapvető elemeit, nevezetesen az állampolgárság megerősítésére irányuló kérelmet és az úti okmányok kiállítása iránti kérelmet. Ez elősegíti a harmadik országbeli hatóságokkal való együttműködésre vonatkozó koherens megközelítés kialakítását, valamint megkönnyíti az adatgyűjtést és javítja annak minőségét, jobb bizonyítékokkal alátámasztva a döntéshozatalt. A rendelet célja a paktum végrehajtásának támogatása. Megfelelő egyensúlyt teremt a visszaküldésre vonatkozó közös uniós szabályok szükségessége és a tagállamok számára biztosított, bizonyos fokú rugalmasság között. Lehetővé teszi a nemzeti realitásokhoz és a migrációkezelés nemzeti kontextusához való igazodást, különösen az együttműködési kötelezettség, az együttműködés hiányának következményei, az őrizet alternatíváinak megválasztása és módzatai, valamint a folyamat eljárási vonatkozásai, többek között a fellebbezés tekintetében.

A javaslat teljes mértékben tiszteletben tartja az emberi méltóságot, az élethez való jogot, a kínzás és az embertelen és megalázó bánásmód vagy büntetés tilalmát, a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a kitoloncolás esetén biztosított védelmet, különösen a visszaküldés tilalmának elvét, a megkülönböztetésmentességet és a hatékony jogorvoslathoz való jogot.

A szabadsághoz és a szabad mozgáshoz való jog védelemben részesül, mivel az őrizet csak a rendeletben egyértelműen meghatározott konkrét okok alapján minősíthető indokoltnak. A rendelet az őrizet alternatíváinak alkalmazását is szabályozza, szem előtt tartva, hogy az őrizet alternatívái kevésbé korlátozó jellegűek, mint az őrizet, mégis szabadságkorlátozással járnak.

A rendelet értelmében a visszaküldési eljárás során megfelelően figyelembe kell venni a kiszolgáltatott személyek, köztük a kiskorúak szükségleteit. A rendelet garantálja, hogy alkalmazása során a gyermek mindenek felett álló érdeke legyen az elsődleges szempont. A visszaküldési eljárás során különös szabályok vonatkoznak a kiskorúakra, különösen az őrizet körülményeinek tekintetében. Ezen túlmenően a rendelet az új paktum jogszabályai által bevezetett néhány kulcsfontosságú újdonságot a visszaküldési eljárás esetében is bevezeti. Ilyen különösen a kiskorúak életkorának meghatározása és a kísérő nélküli kiskorú képviselője kijelölésének a gyakorlata.

1.3.4. Teljesítménymutatók

Határozza meg az előrehaladás és az eredmények nyomon követésére szolgáló mutatókat.

A Bizottság [dátum]-ig, majd azt követően ötévenként jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács számára e rendeletnek a tagállamokban történő alkalmazásáról.

A következő fő mutatók lehetővé teszik a konkrét célkitűzések végrehajtásának és teljesítésének nyomon követését.

1. konkrét célkitűzés: Egységesebb megközelítés érvényesítése a visszaküldésre vonatkozó tagállami szabályok tekintetében, az eltérő gyakorlatok kiküszöbölése és az értelmezés szükségességének felszámolása egy közös uniós visszaküldési rendszer létrehozása révén, valamint annak elkerülése, hogy a harmadik országbeli állampolgárok kijátsszák a visszaküldési szabályokat.

– a többi tagállam által kiadott, általa elismert kiutasítási határozatok hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok száma;

– a közös visszaküldési műveletek éves aránya a Frontex támogatásával szervezett, charterjáratok segítségével végrehajtott visszaküldések teljes számán belül.

2. konkrét célkitűzés: A visszaküldési eljárás egyszerűsítése, egyszerű és könnyen alkalmazható visszaküldési szabályok kialakítása, a fogalommeghatározások frissítése és pontosítása, valamint az egyértelműség fokozása – többek között az eljárási biztosítékok tekintetében.

– a visszaküldési arányok emelkedésére vonatkozó statisztikai adatok.

3. konkrét célkitűzés: Az érintett harmadik országbeli állampolgárok együttműködésre való ösztönzése kötelezettségek, ösztönzők és az együttműködés hiánya esetén alkalmazandó következmények kombinációja révén.

– a tényleges visszaküldésekre vonatkozó éves adatok (kitoloncolás és önkéntes visszatérés szerinti bontásban);

– az őrizetet helyettesítő alternatív intézkedések hatálya alá tartozó harmadik országbeli állampolgárok száma;

– az őrizetben tartott harmadik országbeli állampolgárok száma.

1.4. A javaslat/kezdeményezés tárgya:

☒ új intézkedés

- ☐ kísérleti projektet / előkészítő intézkedést követő új intézkedés⁵⁵
- ☐ meglévő intézkedés meghosszabbítása
- ☐ egy vagy több intézkedés összevonása vagy átalakítása egy másik/új intézkedéssé

1.5. A javaslat/kezdemenyezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek) a kezdeményezés végrehajtásának részletes ütemtervével

Miután a társjogalkotók elfogadják a javaslatot (lehetőség szerint 2026-ban), a jogalkotási kezdeményezés végrehajtásához uniós és nemzeti szintű technikai és eljárási intézkedésekre van szükség, amelyeket a jogszabály hatálybalépésekor kell megkezdeni.

A rendelet végrehajtásához két végrehajtási jogi aktust kell elfogadni a rendelet alkalmazásának kezdőnapjától számított 3–6 hónapon belül – az egyiket az európai kiutasítási határozat közös űrlapjának létrehozása, a másikat pedig a visszafogadási kérelmek benyújtásához használandó űrlap létrehozása céljából.

A tagállamoknak a Frontex rendelkezésére kell bocsátaniuk a tervezett támogatási igényeikkel kapcsolatos szükséges információkat annak biztosítása érdekében, hogy a Frontex stratégiaileg megtervezhesse a támogatást.

Idővel bővíteni kell a Frontex releváns erőforrásait – különösen az emberi és pénzügyi erőforrásokat –, igazodva megbízatásának kiterjesztéséhez és a visszaküldésekkel kapcsolatos támogatás iránti igény növekedéséhez. Az alkalmazás megkezdését követően a tevékenységek végrehajtása fokozatosan valósul meg, összhangban a Frontex szolgálataival és tevékenységeivel kapcsolatos igények várható fokozatos növekedésével, valamint az új erőforrások felhasználásához szükséges idővel.

1.5.2. Az uniós részvételből származó hozzáadott érték (adódhat többek között a koordinációból eredő előnyökből, a jogbiztonságból, a fokozott hatékonyságból vagy a kiegészítő jellegből). E szakaszban „az uniós részvételből származó hozzáadott érték” azt az uniós fellépésből adódó értéket jelenti, amely többetként jelentkezik ahhoz az értékhez képest, amely a tagállamok egyedüli fellépése esetén jött volna létre.

Az uniós szintű fellépés indokai (előzetes)

A tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárok biztonságos és méltóságteljes visszatérése a menekültügyre és a migrációra vonatkozó átfogó uniós megközelítésnek alapvető eleme. A hatékony visszaküldés elengedhetetlen a migrációs és menekültügyi politikák hitelességének megőrzéséhez. A visszaküldési politikát uniós szinten a 2008/115/EK irányelv⁵⁶ (a továbbiakban: visszatérési irányelv) szabályozza. Jelenleg számos kihívás áll a visszaküldés hatékonyságának és eredményességének útjában, a nem hatékony nemzeti szintű eljárásoktól kezdve a harmadik országok által a saját állampolgáraik visszafogadása terén tanúsított elégtelen együttműködésig. A jelentős politikai és operatív szintű erőfeszítések

⁵⁵ A költségvetési rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontja szerint.

⁵⁶ 2008/115/EK irányelv a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról.

ellenére a visszaküldés végrehajtásának jelenlegi szintje korántsem tekinthető kielégítőnek: az Unió elhagyására kötelezett harmadik országbeli állampolgároknak csak mintegy 20 %-a távozik ténylegesen.

E rendelet célja, hogy valamennyi tagállam számára gördülékeny és hatékony eljárásokat biztosítson, és kiküszöbölje, hogy a harmadik országbeli állampolgárok a tagállamok közötti szabálytalan továbbutazással megghiúsítsák a visszaküldési eljárást.

Az új eljárásokra – az azokat alkalmazó tagállamtól függetlenül – azonos szabályok vonatkoznának a hatékonyság biztosítása, valamint az egyének számára az egyértelműség és a jogbiztonság garantálása érdekében.

A tagállamok önmagukban nem képesek közös szabályokat megállapítani a szabálytalan továbbutazások ösztönzőinek csökkentése érdekében. Ezért a jelenlegi javaslat célkitűzéseit a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és az említett célkitűzések a rendelet léptéke és hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók. Az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően tehát az Uniónak fel kell lépnie, és intézkedéseket fogadhat el.

A várható uniós hozzáadott érték (utólagos):

Az Európai Unióban jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös rendszer létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat választ ad a visszaküldés kezelésére vonatkozó új uniós megközelítést sürgető politikai felhívásokra.

Átdolgozott jogi keretet vázol fel, amely a visszaküldésre vonatkozó 2008-as jogszabályt naprakészé teszi, hozzáigazítja a migráció területén bekövetkezett fejleményekhez, többek között a migrációs és menekültügyi paktumhoz, és alkalmassá teszi napjaink szükségleteinek és kihívásainak kezelésére. A javaslat célja, hogy egyszerűbbé és hatékonyabbá tegye a visszaküldési folyamatot, miközben biztosítja az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartását, és ezáltal megerősíti az EU elkötelezettségét a kiegyensúlyozott és hiteles migrációs politika mellett. A javaslat biztosítani kívánja a tagállamok számára az ahhoz szükséges eszközöket, hogy az Unióban való tartózkodásra nem jogosult harmadik országbeli állampolgárokat hatékonyan visszaküldhessék, maradéktalanul kihasználva az uniós szintű együttműködésben rejlő lehetőségeket. Előírányozza továbbá az érintett harmadik országbeli állampolgárok jogaira vonatkozó minimális biztosítékok harmonizálását, megszilárdítva a tagállamok visszaküldési rendszereivel kapcsolatos kölcsönös bizalmat. A javaslat egyértelmű eljárási biztosítékok révén védi a visszatérésre kötelezett személyek alapvető jogait, biztosítva, hogy a kiutasítási határozatokat vizsgálatnak vessék alá, többek között a fellebbezéshez való jog és a visszaküldés tilalmának tiszteletben tartása tekintetében, kellő figyelmet fordítva a kiszolgáltatott személyekre és a gyermek mindenek felett álló érdekére. A javaslat várhatóan felgyorsítja a visszaküldési folyamatot, végső soron pedig növeli a visszaküldések számát.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

A visszatérési irányelv 2008-as elfogadása óta a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség és az Unió migrációs politikája jelentős reformokon ment keresztül, és a minimumszabályok meghatározása helyett a koherencia és az operatív gyakorlatok uniós szinten történő javítása került előtérbe. Ennek nyomán a visszatérési irányelv felülvizsgálatára irányuló 2018. évi javaslat⁵⁷ a jogi keret aktualizálására és a hatékonyság javítására irányult. Bár a Tanács 2019-ben részleges általános megközelítést fogadott el⁵⁸, az Európai Parlamenten belső megbeszélései nem vezettek elfogadott állásponthez⁵⁹, és a tárgyalások az előző Bizottság hivatali idejének nagy részében holtpontra maradtak.

2020 szeptemberében a Bizottság új migrációs és menekültügyi paktumra⁶⁰ tett javaslatot. A paktum egyik fő célkitűzése egy olyan közös uniós visszaküldési rendszer létrehozása, amely az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett biztosítja a hatékony visszaküldést. A paktumról szóló jogszabályt 2024. május 14-én elfogadták. A paktum egyik fő célkitűzése egy olyan közös uniós visszaküldési rendszer létrehozása, amely az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartása mellett biztosítja a hatékony visszaküldést.

1.5.4. A többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergiák egyéb megfelelő eszközökkel

Az Európai Tanács 2024 októberében felszólította a Bizottságot, hogy sürgősen nyújtson be új jogalkotási javaslatot a visszaküldésre vonatkozóan.

Ursula von der Leyen elnök 2024–2029-es politikai iránymutatásában bejelentette a visszaküldésről szóló új jogalkotási javaslat előterjesztését.

A javaslat a migrációs és menekültügyi paktumra épít, amely szerint a visszaküldés a migráció átfogó megközelítésének kulcsfontosságú részét képezi.

Az uniós és tagállami szinten szükséges beruházások összeegyeztethetők a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi kerettel. Az uniós és tagállami szinten szükséges beruházások a 2021–2027-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret időszakában támogathatók a Menekültügyi és Migrációs Alapból (MMIA). A 2027 utáni finanszírozásról a következő többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások során kell dönteni.

⁵⁷ Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve a harmadik országok jogellenesen tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (átdolgozás), COM/2018/634 final.

⁵⁸ Az Európai Unió Tanácsa (2019), Migrációs politika: a Tanács részleges tárgyalási álláspontjára az Unió Tanácsa, Brüsszel, <https://www.consilium.europa.eu/en/press/2019/06/07/migration-policy-council-agrees-partial-negotiating-position-on-return-directive>.

⁵⁹ Európai Parlament, Javaslat a visszatérési irányelv átdolgozására, jogalkotási menetrend, Európai Parlament, Brüsszel, <https://www.europarl.europa.eu/legislative-train/theme-a-new-era-for-european-defence-and-security/file-proposal-for-a-recast-of-the-return-directive>.

⁶⁰ Európai Bizottság (2020), Új migrációs és menekültügyi paktum, Európai Bizottság, Brüsszel, https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_hu.

1.5.5. *A rendelkezésre álló különböző finanszírozási lehetőségek értékelése, ideértve az átcsoportosítási lehetőségeket is*

A jelenlegi többéves pénzügyi kereten belül a tagállami szinten szükséges beruházások a meglévő MMIA-programon belüli átcsoportosítással teljesíthetők. A 2027 utáni időszakra vonatkozó költségek indikatív jellegűek, és nem befolyásolják a jövőbeli többéves pénzügyi keretben a kezdeményezés számára rendelkezésre álló költségvetést. A javaslat ugyanakkor szinergiákat teremt az uniós ügynökségek, elsősorban az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség tevékenységeivel is. Az elmúlt évek tendenciája azt mutatja, hogy exponenciálisan nőtt a tagállamok igénye a Frontex által nyújtott visszaküldési támogatás iránt, ami az eredetileg tervezett szintet meghaladó éves költségvetés-emelésekhez vezetett. Mivel a javaslat értelmében a Frontex jóval kiterjedtebb tevékenységet folytatna a visszaküldés területén, a javaslatot a pénzügyi és emberi erőforrások bővítésének kell kísérnie. Az e bővítés finanszírozásához szükséges előirányzatok nem szerepelnek a többéves pénzügyi keretből a Frontex számára elkülönített összegben, mivel új javaslatról van szó, amelynek költségvetési vonzata a javaslat kidolgozásakor még nem volt ismert. A Bizottság javasolja, hogy szükség esetén 2025-ben, 2026-ban és 2027-ben erősítsék meg a Frontex visszaküldéssel kapcsolatos költségvetését azáltal, hogy a Frontex költségvetésén belül belső forrásokat csoportosítanak át a tényleges felhasználástól függően. A 2027 utáni finanszírozásról a következő többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások során kell dönteni.

1.6. **A javaslat/kezdeményezés és az abból származó pénzügyi hatás időtartama**

☐ **határozott időtartam**

- ☐ időtartam: ÉÉÉÉ [HH/NN]-tól/-től ÉÉÉÉ [HH/NN]-ig
- ☐ pénzügyi hatás: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kötelezettségvállalási előirányzatok esetében és ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig a kifizetési előirányzatok esetében

☒ **határozatlan időtartam**

- beindítási időszak: ÉÉÉÉ-től/-től ÉÉÉÉ-ig
- azt követően: rendes ütemű végrehajtás

1.7. **Tervezett költségvetés-végrehajtási módszer(ek)⁶¹**

☒ **Közvetlen irányítás** a Bizottság által

- ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét
- ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☒ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☒ **Közvetett irányítás** a költségvetés végrehajtásával kapcsolatos feladatoknak a következőkre történő átruházásával:

- ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek

⁶¹ Az egyes költségvetés-végrehajtási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletre való megfelelő hivatkozások megtalálhatók a BUDGpedia oldalon: <https://myintracomm.ec.europa.eu/corp/budget/financial-rules/budget-implementation/Pages/implementation-methods.aspx>.

- ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)
- ☐ az Európai Beruházási Bank és az Európai Beruházási Alap
- ☒ a költségvetési rendelet 70. és 71. cikkében említett szervek
- ☐ közjogi szervek
- ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkeznek
- ☐ valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákkal rendelkező szervek
- ☐ az Európai Unióról szóló szerződés V. címének értelmében a közös kül- és biztonságpolitika terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban ekként megjelölt szervek vagy személyek
- ☐ valamely tagállamban létrehozott, valamely tagállam magánjoga vagy uniós jog alapján működő szervek, amelyek az ágazatspecifikus szabályokkal összhangban megbízást kaphatnak uniós források vagy költségvetési garanciák végrehajtására, amennyiben e szervek közjogi szervek vagy közfeladatot ellátó magánjogi intézmények ellenőrzése alá tartoznak, és az ellenőrző szerv által vállalt egyetemleges felelősség formáját öltő vagy azzal egyenértékű pénzügyi garanciával rendelkeznek, amely pénzügyi garancia minden intézkedés esetében az uniós támogatás maximális összegére korlátozódhat.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

Gyakoriság és feltételek

A rendelet végrehajtását és működését jelentések útján rendszeres időközönként felül kell vizsgálni és értékelni kell.

A strukturált folyamatokból és az e rendeletben előírt átláthatósági mechanizmusokból összegyűjtött statisztikákra és információkra építve a Bizottságnak a rendelet hatálybalépésétől számított öt éven belül, majd azt követően ötévente el kell végeznie e rendelet értékelését. A Bizottság az értékelés eredményeiről be fog számolni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A közvetlen és közvetett irányítás keretében végrehajtott finanszírozást az MMA tematikus eszköz keretében hajtják végre, amely szintén az MMA általános nyomonkövetési és értékelési mechanizmusának hatálya alá tartozik. Egyszerűsített sablonok és szabályok kerülnek kidolgozásra annak érdekében, hogy a támogatási és hozzájárulási megállapodások kedvezményezettjeitől ugyanolyan ütemben lehessen összegyűjteni a mutatókat, mint a megosztott irányítás esetében, biztosítva az összehasonlítható adatok közzétételét. Amennyiben az uniós hozzájárulás nyújtására megosztott irányítás keretében kerül sor, a következő szabályokat kell alkalmazni: A tagállamok által megosztott irányítás keretében végrehajtott finanszírozás a 2021. június 24-i (EU) 2021/1060 rendeletben (a továbbiakban: közös rendelkezésekről szóló rendelet), az (EU) 2018/2016 rendeletben (költségvetési rendelet) és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap létrehozásáról szóló, 2021. július 7-i (EU) 2021/1147 rendeletben (a továbbiakban: AMIF-rendelet) meghatározott szabályokat követi. Minden egyes tagállam – a közös rendelkezésekről szóló rendelettel összhangban – már létrehozta a saját programjának irányítási és kontrollrendszerét, hogy biztosítsa a nyomonkövetési rendszer minőségét és megbízhatóságát. Ezért a megosztott irányítás esetében koherens és hatékony jelentéstételi, nyomonkövetési és értékelési keret áll rendelkezésre. A tagállamoknak fel kell állítaniuk egy monitoringbizottságot, amelyben a Bizottság is részt vehet tanácsadói minőségben. A monitoringbizottság áttekinti mindazokat a problémákat, amelyek befolyásolják a program előrehaladását a célkitűzéseinek megvalósítása felé. A belügyi alapok tekintetében a tagállamok éves teljesítményjelentést nyújtanak be a Bizottságnak a program végrehajtásáról, valamint a mérföldkövek és célok eléréséről. Emellett a jelentésnek említést kell tennie a program megvalósítását érintő problémákról, és ismertetnie kell az azok kezelése céljából hozott intézkedéseket.

Ami a Frontexet illeti, a javaslat nyomon követése és az azzal kapcsolatos jelentéstétel az Európai Határ- és Parti Őrségről szóló rendeletben⁶² és a költségvetési rendeletben⁶³ meghatározott elveket követi, és összhangban áll a decentralizált ügynökségekre vonatkozó közös megközelítéssel. Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökségnek minden évben el kell küldenie a Bizottságnak, az

⁶² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről.

⁶³ Europol:
https://www.europol.europa.eu/sites/default/files/documents/decision_of_the_europol_management_board_on_the_adoption_of_the_financial_regulation_applicable_to_europol_.pdf

Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy egységes programozási dokumentumot, amely tartalmazza az éves és többéves munkaprogramokat és a források programozását. A dokumentum meghatározza a célkitűzéseket, a várt eredményeket, továbbá a célkitűzések és eredmények elérésének nyomon követését szolgáló teljesítménymutatókat. A Frontexnek továbbá összevont éves tevékenységi jelentést kell benyújtania az igazgatótanácsnak. Ez a jelentés különösen az egységes programozási dokumentumban meghatározott célkitűzések és eredmények eléréséről tartalmaz információkat. A jelentést a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak is meg kell küldeni.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer(ek)

2.2.1. *A költségvetés-végrehajtási módszer(ek)nek, a finanszírozás-végrehajtási mechanizmus(ok)nak, a kifizetési feltételeknek és a javasolt kontrollstratégiának az indokolása*

A kontrollstratégia a költségvetési rendeleten és a közös rendelkezésekről szóló rendeleten alapul majd. A tematikus eszköz keretében közvetlen és közvetett irányítással végrehajtott rész esetében az irányítási és kontrollrendszer a jelenlegi többéves pénzügyi keret végrehajtása során az uniós intézkedések és a szükséghelyzeti támogatás terén szerzett tapasztalatokra fog épülni.

A megosztott irányítás esetében a közös rendelkezésekről szóló rendelet a 2014–2020-as programozási időszakban hatályos irányítási és kontrollstratégiára épít, azonban bevezet egyes olyan intézkedéseket, amelyek célja a végrehajtás egyszerűsítése, valamint a kedvezményezettekre és a tagállamokra egyaránt nehezedő felügyeleti terhek csökkentése.

E javaslat végrehajtása részben az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség költségvetéséből, közvetett irányítással fog megvalósulni.

A hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elve alapján az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség költségvetését a hatékony és eredményes belső kontrollal összhangban kell végrehajtani. Az ügynökség ezért köteles az ellenőrzési láncban részt vevő megfelelő szereplők által koordinált, megfelelő ellenőrzési stratégiát alkalmazni.

Ami az utólagos ellenőrzéseket illeti, az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség decentralizált ügynökségként az alábbiak hatálya alá tartozik:

- a Bizottság Belső Ellenőrzési Szolgálatával végzett belső ellenőrzés,
- az Európai Számvevőszék éves jelentései, amelyek keretében megbízhatósági nyilatkozat igazolja az éves beszámoló megbízhatóságát, valamint az alapul szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét,
- az Európai Parlament által adott éves mentesítés,
- az OLAF által különösen annak biztosítása érdekében végzett esetleges vizsgálatok, hogy az ügynökségek számára elkülönített forrásokat megfelelően használják fel.

Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség partnereként a Migrációügyi és Unió Belügyi Főigazgatóság megvalósítja a decentralizált ügynökségekre vonatkozó ellenőrzési stratégiáját, és így éves tevékenységi jelentése keretében biztosítja a megbízható jelentéstételt. Jóllehet a decentralizált ügynökségek teljes mértékben felelősek költségvetésük végrehajtásáért, az uniós költségvetési hatóságok által

megállapított éves hozzájárulások rendszeres kifizetéséért a Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság felel.

Végezetül az európai ombudsman szintén hozzájárul az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökséggel kapcsolatos ellenőrzés és elszámoltathatóság biztosításához.

2.2.2. *Az azonosított kockázatokkal és a csökkentésükre létrehozott belső kontrollrendszerekkel kapcsolatos információk*

A megosztott irányítás alá tartozó rész tekintetében a jelenlegi programok végrehajtásával kapcsolatos általános kockázatok az Alap tagállamok általi kihasználatlanságával, valamint az irányítási és kontrollrendszerek összetett szabályaiból és hiányosságaiból eredő lehetséges hibákkal kapcsolatosak. A közös rendelkezésekről szóló rendelet a megosztott irányítás keretében végrehajtott különböző alapok szabályainak, irányítási és kontrollrendszereinek harmonizálása révén egyszerűsíti a szabályozási keretet. Továbbá egyszerűsíti a kontrollkövetelményeket (pl. kockázatalapú irányítási ellenőrzések, a nemzeti eljárásokon alapuló arányos kontrollintézkedések lehetősége, az ellenőrzési munka korlátozásai az időzítés és/vagy az egyedi műveletek tekintetében).

Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség által végrehajtott költségvetéshez külön belső ellenőrzési keretrendszerre van szükség, amely az Európai Bizottság belső ellenőrzési keretrendszerén alapul. Az egységes programozási dokumentumnak a belső kontrollrendszerekről, míg a konszolidált éves tevékenységi jelentésnek a belső kontrollrendszerek hatékonyságáról és eredményességéről kell tájékoztatást nyújtania, a kockázatértékelés tekintetében is.

Ezen túlmenően az európai adatvédelmi biztos és a Frontex adatvédelmi tisztviselője (közvetlenül az igazgatótanácshoz tartozó független feladatkör) felügyeli a személyes adatok Frontex általi kezelését.

Végezetül a Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség partnereként éves kockázatkezelési eljárást folytat az ügynökségek műveleteihez kapcsolódó potenciális magas kockázatok azonosítása és értékelése céljából. A kritikusnak tekintett kockázatokról évente jelentés készül a Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság kockázatkezelési tervének keretében, a kockázatok enyhítésére irányuló intézkedéseket tartalmazó cselekvési terv kíséretében.

Operatív szinten a következő kockázatokat azonosították:

- az operatív erőforrások szűkössége a tagállamok növekvő operatív igényei miatt;
- az operatív igényeknek megfelelő pénzügyi és emberi erőforrások hiánya.

2.2.3. *A kontrollok költséghatékonyságának becslése (a kontroll költségeinek és az érintett forrásoknak az aránya) és indokolása, valamint a hibakockázat várható szintjeinek értékelése (kifizetéskor és záráskor)*

A megosztott irányítás alá tartozó rész tekintetében a tagállamok magasabb kontrollköltségekre számíthatnak. A tagállamok kontrollköltségei várhatóan csökkenni fognak az irányítás és a kontrollok – a közös rendelkezésekről szóló rendeletben bevezetett – kockázatalapú megközelítése révén, amelyhez az egyszerűsített költségelszámolási módszerek bevezetésének fokozott ösztönzése társul. Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség esetében a „kontrollköltségek/a

kezelt kapcsolódó források értéke” arányról a Bizottság számol be. A Migrációügyi és Uniói Belügyi Főigazgatóság 2023. évi éves tevékenységi jelentése szerint a közvetett irányítású megbízott szervezetek és a decentralizált ügynökségek, így az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség esetében ez az arány 0,08 %.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére irányuló intézkedések

A Migrációügyi és Uniói Belügyi Főigazgatóság a csalás elleni stratégiáját továbbra is a Bizottság csalás elleni stratégiájával összhangban alkalmazza többek között annak biztosítása érdekében, hogy a belső csalás megelőzését célzó kontrolljai teljes mértékben összhangban legyenek a Bizottság csalás elleni stratégiájával, és a csalással kapcsolatos kockázatkezelési megközelítése a csalás kockázatát magában hordozó területek azonosítására és a megfelelő válaszlépésekre irányuljon.

A megosztott irányítás tekintetében a tagállamok biztosítják a Bizottságnak benyújtott beszámolóban szereplő kiadások jogszerűségét és szabályszerűségét. E tekintetben a tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek a szabálytalanságok megakadályozása, észlelése és korrigálása érdekében.

A közvetett irányítás esetében a csalás, a korrupció és más jogellenes tevékenységek elleni küzdelemmel kapcsolatos intézkedéseket többek között az Európai Határ- és Parti Őrségről szóló rendelet 117. cikke ismerteti. A Frontex mindenekelőtt részt vesz az Európai Csalás Elleni Hivatal csalásmegelőzési tevékenységeiben, és – belső csalás elleni stratégiájával összhangban – haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot a feltételezett csalásokról és egyéb pénzügyi szabálytalanságokról.

Emellett a Migrációügyi és Uniói Belügyi Főigazgatóság az OLAF által rendelkezésre bocsátott módszertan alapján saját csalás elleni stratégiát dolgozott ki és hajt végre. A decentralizált ügynökségek, köztük az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség, a stratégia hatálya alá tartoznak.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret érintett fejezete(i) és a költségvetés érintett kiadási sora(i)

- Meglévő költségvetési sorok

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési sorok sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési sor	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
	Szám	diff./nem diff. ⁶⁴	EFTA-országoktól ⁶⁵	tagjelölt országoktól és potenciális tagjelöltektől ⁶⁶	más harmadik országoktól	egyéb címzett bevétel
4	10 01 01 00	diff./nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
4	10 02 01 00	diff./nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM
4	11 10 01 00	diff./nem diff.	NEM	NEM	NEM	NEM

⁶⁴ diff. = differenciált előirányzatok / nem diff. = nem differenciált előirányzatok.

⁶⁵ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁶⁶ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelöltek.

3.2. A javaslatnak az előirányzatokra gyakorolt becsült pénzügyi hatása

3.2.1. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

3.2.1.1. A megszavazott költségvetésből származó előirányzatok

millió EUR (három tizedesjegyig)

A többéves pénzügyi keret fejezete			4				
Migrációügyi és Uniós Belügyi Főigazgatóság			Év	Év	Év	A 2021– 2027-es többéves pénzügyi keretből ÖSSZESEN	
			2025	2026	2027		
Operatív előirányzatok							
10 02 01 00	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1a)	0,000	75,044	122,240	197,284	
	Kifizetési előirányzatok	(2a)	0,000	8,005	8,514	16,519	
Meghatározott egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok							
10 01 01 00		(3)	0,000	0,832	1,610	2,442	
A Migrációügyi és Uniós Belügyi Főigazgatósághoz tartozó	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=(1a)+(1b)+(3)	0,000	75,876	123,850	199,726	
előirányzatok ÖSSZESEN	Kifizetési előirányzatok	=(2a)+(2b)+(3)	0,000	8,837	10,124	18,961	

Ügynökség: Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex)	Év	Év	Év	2021–2027 ÖSSZESEN
	2025	2026	2027	

Költségvetési sor: 11 10 01 00 / Az ügynökségnek az uniós költségvetésből nyújtott hozzájárulás	0,148	0,599	1,124	1,871
---	-------	-------	-------	-------

A Bizottság javasolja, hogy szükség esetén 2025-ben, 2026-ban és 2027-ben erősítsék meg a Frontex visszaküldési költségvetését azáltal, hogy a Frontex költségvetésén belül a tényleges felhasználástól függően belső forrásokat mozgósítsanak. A belső átcsoportosítás kompenzálható az MMIA-program keretének / a 10 02 01 00 költségvetési sornak a csökkentése révén a 2025–2027 közötti években.

			Év	Év	Év	A 2021– 2027-es többéves pénzügyi keretből ÖSSZESEN
			2025	2026	2027	
Operatív előirányzatok ÖSSZESEN (beleértve a decentralizált ügynökségnek nyújtott hozzájárulást)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)	0,148	75,643	123,364	199,155
	Kifizetési előirányzatok	(5)	0,148	8,604	9,637	18,390
Meghatározott egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási jellegű előirányzatok ÖSSZESEN		(6)	0,000	0,832	1,610	2,442
A többéves pénzügyi keret 4. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok	Kötelezettségvállalási előirányzatok	= (4)+(6)	0,148	76,475	124,974	201,597
ÖSSZESEN	Kifizetési előirányzatok	= (5)+(6)	0,148	9,436	11,247	20,832
A többéves pénzügyi keret 1–6. fejezetéhez tartozó	Kötelezettségvállalások	= (4)+(6)	0,148	76,475	124,974	201,597

előirányzatok						
ÖSSZESEN (referenciaösszeg)	Kifizetési előirányzatok	= (5)+(6)	0,148	9,436	11,247	20,832

A többéves pénzügyi keret fejezete		7	„Igazgatási kiadások”			
			Év	Év	Év	A 2021– 2027-es többéves pénzügyi keretből ÖSSZESEN
			2025	2026	2027	
Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság						
Humán erőforrás			0,958	1,146	1,334	3,438
Egyéb igazgatási kiadások			0,000	0,000	0,000	0,000
Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok		0,958	1,146	1,334	3,438
A többéves pénzügyi keret 7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)		0,958	1,146	1,334	3,438

	Év	Év	Év	A 2021–
--	----	----	----	----------------

		2025	2026	2027	2027-es többéves pénzügyi keretből ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–7. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok	Kötelezettségvállalási előirányzatok	1,106	77,621	126,308	205,035
ÖSSZESEN	Kifizetési előirányzatok	1,106	10,582	12,581	24,270

3.2.2. *Az operatív előirányzatokból finanszírozott becsült kimenet (decentralizált ügynökségek esetében nem kell kitölteni)*

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a kimeneteket			Év	Év	Év	2021–2027 ÖSSZESEN
			2025	2026	2027	

	KIMENETEK									
	Típus	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS: <i>Az európai dimenzió erősítése a visszaküldés kezelése terén, valamint a visszaküldési folyamat egyszerűsítése és hatékonyságának növelése</i>										
– Az európai visszaküldési határozat közös űrlapjának bevezetése						0,087			0	0,087
– A visszafogadási kérelmek egységes űrlapjának bevezetése						0,087				0,087
1. konkrét célkitűzés részösszege			0	0,000	0	0,174	0	0,000	0	0,174
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS: A visszaküldési eljárás egyszerűsítése										
– A kitoloncolások számának növekedése						17,070		34,140	0	51,210
2. konkrét célkitűzés részösszege			0	0,000	0	17,070	0	34,140	0	51,210
3. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS: A visszatérésre kötelezett személyek együttműködésének ösztönzése										
– Az önkéntes visszatérés ösztönzői						2,800		5,600	0	8,400
– Őrizeti kapacitás						55,000		82,500	0	137,500
3. konkrét célkitűzés részösszege			0	0,000	0	57,800	0	88,100	0	145,900
ÖSSZESEN			0	0,000	0	75,044	0	122,240	0	197,284

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás összefoglalása

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási jellegű előirányzatok felhasználását vonja maga után:

3.2.3.1. A megszavazott költségvetésből származó előirányzatok

MEGSZAVAZOTT ELŐIRÁNYZATOK	Év	Év	Év	2021–2027 ÖSSZESEN
	2025	2026	2027	
7. FEJEZET				
Humánerőforrás	0,958	1,146	1,334	3,438
Egyéb igazgatási kiadások	0,000	0,000	0,000	0,000
7. FEJEZETI részösszeg	0,958	1,146	1,334	3,438
7. FEJEZETEN kívül				
Humánerőforrás	0,000	0,805	1,610	2,415
Egyéb igazgatási jellegű kiadások	0,000	0,027	0,000	0,027
7. FEJEZETEN kívüli részösszeg	0,000	0,832	1,610	2,442
ÖSSZESEN	0,958	1,978	2,944	5,880

A humánerőforrással és más igazgatási jellegű kiadásokkal kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további allokációkkal.

3.2.4. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

3.2.4.1. A megszavazott költségvetésből finanszírozott

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kell kifejezni⁶⁷

MEGSZAVAZOTT ELŐIRÁNYZATOK	Év 2025	Év 2026	Év 2027
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)			
20 01 02 01 (a központokban és a bizottsági képviselőket)	4	5	6
20 01 02 03 (az Unió küldöttségeinél)	0	0	0
01 01 01 01 (közvetett kutatás)	0	0	0
01 01 01 11 (közvetlen kutatás)	0	0	0

⁶⁷ Kérjük, a táblázat alatt jelezze, hogy a teljes munkaidős egyenértékben megadott humánerőforrás-szükségletből hány teljes munkaidős egyenérték van már most a tevékenység irányításához rendelve és/vagy hány csoportosítható át az Ön főigazgatóságán belül, valamint adja meg a nettó humánerőforrás-igényt.

Egyéb költségvetési sorok (kérjük megnevezni)		0	0	0
• Külső munkatársak (teljes munkaidős egyenértékben)				
20 02 01 (CA, SNE a teljes keretből)		2	2	2
20 02 03 (CA, LA, SNE és JPD az Unió küldöttségeinél)		0	0	0
Igazgatási támogatási sor [XX.01.YY.YY]	- a központokban	0	0	0
	- az Unió küldöttségeinél	0	5	10
01 01 01 02 (CA, SNE – közvetett kutatás)		0	0	0
01 01 01 12 (CA, SNE – közvetlen kutatás)		0	0	0
Egyéb költségvetési sorok a 7. fejezetben (kérjük megnevezni)		0	0	0
Egyéb költségvetési sorok a 7. fejezeten kívül (kérjük megnevezni)		0	0	0
ÖSSZESEN		6	12	18

A kezdeményezéshez szükséges emberi erőforrások 6 AD besorolású tisztviselőből és 12 külső munkatársból állnak (10 szerződéses alkalmazott és 2 kirendelt nemzeti szakértő).

A Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóságon belül teljes munkaidős egyenértéken számítva jelenleg 4 AD besorolású tisztviselő és 2 külső munkatárs (kirendelt nemzeti szakértő) dolgozik a visszaküldésre vonatkozó jogalkotási javaslaton. Amint azt a Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság a 2026. évi költségvetési tervezetre vonatkozó beadványában már említette és kifejtette, 3 további AD besorolású tisztviselőre van szükség a tárgyalások folytatásához és ezen új kezdeményezés végrehajtásának nyomon követéséhez, valamint a visszaküldési, visszafogadási és visszailleszkedési folyamat digitalizációját szolgáló jövőbeli új ökoszisztémához. A 2026. évi költségvetési tervezetben kért 3 AD besorolású tisztviselőből 2 AD besorolású tisztviselőre van szükség a rendelet hatálybalépése előtti tárgyalások/előkészítő munka támogatásához, a végrehajtási/felhatalmazáson alapuló jogi aktusok megszövegezéséhez, a jelenlegi javaslathoz tartozó pénzügyi és digitális kimutatásban feltüntetettek szerint. A Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság a beadványában tisztázta, hogy a belső átcsoportosítás jelenleg miért nem jöhet szóba (a Belügyi Főigazgatóság már kimerítette az átcsoportosítási lehetőségeket a prioritások és a szükséges személyzet más munkaterületeken való céljából). Ez a javaslat emellett a harmadik országbeli uniós küldöttségeknél 10 szerződéses alkalmazott felvételét teszi szükségessé, akiket a Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóságon belül nem lehet átcsoportosítani, és akiket az éves allokáción felül kell biztosítani a Migrációügyi és Uniók Belügyi Főigazgatóság számára.

A javaslat végrehajtásához szükséges személyzet (teljes munkaidős egyenértékben):

	A Bizottság szolgálatainál jelenleg rendelkezésre álló személyzet	További személyzet*			
		A 7. fejezetből vagy a kutatási keretből finanszírozandó	A BA sorból finanszírozandó	Díjakkal finanszírozandó	Kivételesen, a Bizottság átcsoportosítási keretéből a szervezetiirányító tanács* iránymutatását követően.
Létszámtervi álláshelyek	4		N/A		2
Külső munkatársak (CA, SNE, INT)	2		10 CA		

A következők által elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	– 2 fő: Az Európai Parlament és a Tanács által a jogalkotási javaslatról folytatott tárgyalások támogatása – 1 fő: Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok megszövegezése + tárgyalások – 2 fő: A tagállamok és a Frontex támogatása a végrehajtás során – 1 fő: Kézikönyv kidolgozása
Külső munkatársak	– 1 SNE: Az Európai Parlament és a Tanács által a jogalkotási javaslatról folytatott tárgyalások támogatása – 1 SNE: Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok megszövegezése + tárgyalások, kézikönyv kidolgozása, valamint a tagállamok és a Frontex támogatása a végrehajtás során – 10 CA: A tagállamok és a Frontex támogatása a harmadik országokba történő visszafogadás végrehajtás során

3.2.5. A digitális technológiával kapcsolatos beruházásokra gyakorolt becsült hatás áttekintése

Kötelező: a javaslat/kezdeményezés által érintett, digitális technológiával kapcsolatos beruházásokra vonatkozó legjobb becslést fel kell tüntetni az alábbi táblázatban.

Kivételes esetben a 7. fejezethez tartozó előirányzatokat – amennyiben azokra a javaslat/kezdeményezés végrehajtásához szükség van –, a kijelölt sorban kell feltüntetni.

Az 1–6. fejezethez tartozó előirányzatokat „operatív programokkal kapcsolatos szakpolitikai informatikai kiadások”-ként kell feltüntetni. Ez a kiadás a kezdeményezés végrehajtásához közvetlenül kapcsolódó informatikai platformok/eszközök újrafelhasználására/vásárlására/fejlesztésére és az azokhoz kapcsolódó beruházásokra (pl. engedélyek, tanulmányok, adattárolás stb.) felhasználandó operatív költségvetést takarja. Az e táblázatban megadott információknak összhangban kell lenniük a 4. szakaszban („Digitális vetületek”) bemutatott részletes információkkal.

Digitális és informatikai előirányzatok ÖSSZESEN	Év 2024	Év 2025	Év 2026	Év 2027	A 2021– 2027-es többéves pénzügyi keretből ÖSSZES EN
7. FEJEZET					
Információs és kommunikációs technológiákkal kapcsolatos kiadások (szervezeti)	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
7. FEJEZETI részösszeg	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
7. FEJEZETEN kívül					
Operatív programokkal kapcsolatos szakpolitikai informatikai kiadások	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
7. FEJEZETEN kívüli részösszeg	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
ÖSSZESEN					
	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000

3.2.6. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

A javaslat/kezdeményezés

- ☒ teljes mértékben finanszírozható a többéves pénzügyi keret érintett fejezetén belüli átcsoportosítás révén.

Az MMIA és a Frontex által fedezett költségeket a meglévő többéves pénzügyi keretből finanszírozzák.

- ☐ a többéves pénzügyi keret lekötetlen mozgásterének és/vagy a többéves pénzügyi keretről szóló rendeletben meghatározott különleges eszközöknek a felhasználását teszi szükségessé.

Fejtse ki, mire van szükség, meghatározva az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat, a megfelelő összegeket és a felhasználni javasolt eszközöket.

- ☐ a többéves pénzügyi keret módosítását teszi szükségessé.

Fejtsse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési sorokat és a megfelelő összegeket.

3.2.7. Harmadik felek finanszírozási hozzájárulása

A javaslat/kezdeményezés

- ☐ nem irányoz elő harmadik felek általi társfinanszírozást.
- ☐ előirányoz harmadik felek általi társfinanszírozást az alábbi becslések szerint:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	2024. év	2025. év	2026. év	2027. év	Összesen
Tüntesse fel a társfinanszírozó szervet					
Társfinanszírozott előirányzatok ÖSSZESEN					

3.2.8. Becsült humánerőforrás- és előirányzat-szükséglet decentralizált ügynökségnél

Személyzeti szükségletek (teljes munkaidős egyenértékben)

Ügynökség: Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex)	Év	Év	Év
	2025	2026	2027
Ideiglenes alkalmazottak (AD besorolású)	2	4	7
Ideiglenes alkalmazottak (AST besorolású)	0	1	1
<i>Ideiglenes alkalmazottak (AD+AST besorolású összesen)</i>	2	5	8
Szerződéses alkalmazottak	0	1	1
Kirendelt nemzeti szakértők	0	1	2
<i>Szerződéses alkalmazottak és kirendelt nemzeti szakértők részösszege</i>	0	2	3
ÖSSZES alkalmazott	2	7	11

Uniók költségvetési hozzájárulásból biztosított előirányzatok (adott esetben), millió EUR (három tizedesjegyig)

Ügynökség: Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex)	Év	Év	Év	2021–2027 ÖSSZESEN
	2025	2026	2027	
1. cím: Személyzeti kiadások	0,148	0,599	1,124	1,871
2. cím: Infrastrukturális és működési kiadások				0,000
3. cím: Működési kiadások				0,000
Az uniós költségvetésből biztosított előirányzatok ÖSSZESEN	0,148	0,599	1,124	1,871

A javaslattal/kezdeményezéssel összefüggésben egy decentralizált ügynökségnél jelentkező humánerőforrás- és előirányzat-szükségletek áttekintése/összefoglalása (millió EUR-ban)

Ügynökség: Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex)	Év	Év	Év	2021–2027 ÖSSZESEN
	2025	2026	2027	

Ideiglenes alkalmazottak (AD+AST)	2	5	8	
Szerződéses alkalmazottak	0	1	1	
Kirendelt nemzeti szakértők	0	1	2	
Összes alkalmazott	2	7	11	
Az uniós költségvetésből biztosított előirányzatok	0,148	0,599	1,124	1,871
Díjakból biztosított előirányzatok	0,000	0,000	0,000	0,000
Társfinanszírozott előirányzatok (adott esetben)	0,000	0,000	0,000	0,000
Előirányzatok ÖSSZESEN	0,148	0,599	1,124	1,871

A Bizottság javasolja, hogy szükség esetén 2025-ben, 2026-ban és 2027-ben erősítsék meg a Frontex visszaküldési költségvetését azáltal, hogy a Frontex költségvetésén belül a tényleges felhasználástól függően belső forrásokat mozgósítanak. A 2027 utáni finanszírozásról a következő többéves pénzügyi keretről folytatott tárgyalások során kell dönteni.

3.3. Becsült bevételi hatás

- ☒ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást
 - ☐ kérjük, adja meg, hogy a bevétel kiadási sorokhoz van-e rendelve

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési sor:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ⁶⁸			
		2024. év	2025. év	2026. év	2027. év
... jogcímcsoport					

A címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési sor(oka)t.

[...]

Egyéb megjegyzések (pl. a bevételi hatás számítására használt módszer/képlet vagy egyéb más információ).

[...]

⁶⁸ A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összeget kell megadni, amely a beszedési költségekre levont 20 %-kal csökkentett bruttó összegnek felel meg.

4. DIGITÁLIS VETÜLETEK

4.1. Digitális vonatkozású követelmények

Ez a kezdeményezés szorosan kapcsolódik egy másik kezdeményezéshez, amely a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálására irányul (a visszaküldésre vonatkozó új közös megközelítés jegyében). Ez a különálló, hamarosan bemutatandó kezdeményezés részletesen foglalkozik majd a jelen kezdeményezés által létrehozott folyamatok digitalizálásával.

Hivatkozás a követelményre	A követelmény ismertetése	A követelmény által érintett szereplő(k)	Magas szintű eljárások	Kategóriák
42. cikk (1) d) bekezdés pont	A közös uniós visszaküldési rendszernek rendelkeznie kell a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének, visszafogadásának és visszailleszkedésének kezelésére szolgáló digitális rendszerekkel.	Tagállamok	Digitális rendszerek létrehozása	Digitális megoldás
7. cikk (7) bekezdés	A kiutasítási határozat fő elemeit tartalmazó európai kiutasítási határozatnak a Schengeni Információs Rendszerben való rendelkezésre bocsátására vonatkozó kötelezettség.	Tagállamok	Az adatok rögzítése	Adatok
21. cikk (5) bekezdés	A tagállamoknak nemzeti jogukban meg kell határozniuk a harmadik országbeli állampolgárokkal való kommunikáció módját és azt az időpontot, amikor a közlemény kézbesítése és a harmadik országbeli állampolgár értesítése megtörténtnek tekinthető, vagy az EU által kifejlesztett és/vagy támogatott digitális rendszert kell használniuk e kommunikáció céljára.	Tagállamok	Értesítés	Adatok
36. cikk (4)	Az állampolgárság	Tagállamok	Az adatok	Adatok

bekezdés	megegerősítése iránti megkeresés eredményére és a beszerzett úti okmányra vonatkozó információkat az érintett illetékes hatóságnak fel kell töltenie a Schengeni Információs Rendszerbe. Ezeket az információkat és az úti okmányt kérésre a többi tagállam illetékes hatóságainak rendelkezésére kell bocsátani.		rögzítése	
----------	---	--	-----------	--

4.2. Adatok

Adat típusa	Hivatkozás követelmény(ek)re	a Standard és/vagy előírás (adott esetben)
Az EU-ban jogszerűtlenül tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös uniós rendszer létrehozására irányuló jelen kezdeményezés alkalmazásához szükséges adatok.	42. cikk (1) bekezdés d) pont	n/a
A kiutasítási határozat fő elemeit tartalmazó közös űrlap (európai kiutasítási határozat)	7. cikk (7) bekezdés	n/a
Az illetékes hatóságok és a harmadik országbeli állampolgárok által egymással közölt adatok.	21. cikk (5) bekezdés	n/a
Tájékoztatás az állampolgárság megerősítésére és az úti okmány kibocsátására irányuló kérelem eredményéről.	36. cikk (4) bekezdés	n/a

Az európai adatstratégiának való megfelelés

Tekintettel a kezelt adatok típusára és arra, hogy ezen adatokat konkrét célokból fogják kezelni, a javasolt kezdeményezés igen csekély mértékben releváns az adatok valódi egységes piacának megvalósítására irányuló célkitűzés szempontjából, amely az európai adatstratégia alapvető célkitűzése.

Az európai adatstratégiának való megfelelés

Tekintettel a kezelt adatok típusára és arra, hogy ezen adatokat konkrét célokból fogják kezelni, a javasolt kezdeményezés igen csekély mértékben releváns az adatok valódi egységes

piacának megvalósítására irányuló célkitűzés szempontjából, amely az európai adatstratégia alapvető célkitűzése.

Az egyszerű adatszolgáltatás elvének való megfelelés

Az egyszerű adatszolgáltatás elvét a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálására irányuló külön kezdeményezés keretében fogják mérlegelni. Ez a külön kezdeményezés a politikai döntéshozatal javítása érdekében a megbízható és részletes statisztikák előállításának automatizálásával fog foglalkozni. Kitér továbbá a visszatérés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén meglévő és jövőbeli digitális rendszerek interoperabilitásának kérdésére is.

Adatszolgáltatás

Adat típusa	Hivatkozás(ok) a követelmény(ek)re	Az adatokat szolgáltató szereplő	Az adatokat fogadó szereplő	Az adatcsere kiváltó oka	Gyakoriság (adott esetben)
Az EU-ban jogszerűtlenül tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére vonatkozó közös uniós rendszer létrehozására irányuló jelen kezdeményezés alkalmazásához szükséges adatok.	42. cikk (1) bekezdés d) pont	Tagállamok	Tagállamok	Az eljárási követelmények betartására vonatkozó kötelezettség	n/a
A kiutasítási határozat fő elemeit tartalmazó közös űrlap (európai kiutasítási határozat)	7. cikk (7) bekezdés	A tagállamok a Schengeni Információs Rendszeren keresztül.	A tagállamok a Schengeni Információs Rendszeren keresztül.	Az eljárási követelmények betartására vonatkozó kötelezettség	n/a
Az illetékes hatóságok és a harmadik országbeli állampolgárok által egymással közölt adatok.	21. cikk (5) bekezdés	Tagállamok	Harmadik országbeli állampolgárok	A harmadik országbeli állampolgárokkal való kommunikáció szükségessége	n/a

Tájékoztatás az állampolgárság megerősítésére és az úti okmány kibocsátására irányuló kérelem eredményéről.	36. cikk (4) bekezdés	A tagállamok a Schengeni Információs Rendszeren keresztül.	A tagállamok a Schengeni Információs Rendszeren keresztül.	Az eljárási követelmények betartására vonatkozó kötelezettség	n/a
---	-----------------------	--	--	---	-----

4.3. Digitális megoldások

Digitális megoldás	Hivatkozás(ok) a követelmény(ek)re	Fő meghatározott funkciók	Illetékes szerv	Hogyan biztosítják az akadálymentességet?	Hogyan veszik figyelembe az újrafelhasználhatóságot?	MI-technológiák használata (adott esetben)
A harmadik országbeli állampolgárok visszaküldését, visszafogadását és visszailleszkedését kezelő digitális rendszerek.	42. cikk (1) bekezdés d) pont	Ezek a rendszerek a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésének, visszafogadásának és visszailleszkedésének kezelésére szolgálnak.	Tagállamok	Az ilyen rendszereknek hozzáférhetőnek kell lenniük a tagállamok illetékes hatóságai számára.	Az adatok megosztását és újrafelhasználását a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja részletesen szabályozni.	n/a

A harmadik országbeli állampolgárok visszaküldését, visszafogadását és visszailleszkedését kezelő digitális rendszerek.

Digitális és/vagy ágazati szakpolitika (adott esetben)	Megfelelés
<i>A mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály</i>	n/a – adott esetben a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja ismertetni a megfelelést.
<i>Uniók kibebiztonsági keret</i>	n/a – adott esetben a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló

	külön kezdeményezés fogja ismertetni a megfelelést.
<i>eIDAS</i>	n/a – adott esetben a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja ismertetni a megfelelést.
<i>Egységes digitális kapu és IMI</i>	n/a – adott esetben a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja ismertetni a megfelelést.
<i>Egyéb</i>	n/a – adott esetben a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja ismertetni a megfelelést.

4.4. Interoperabilitási értékelés

Digitális közszolgáltatás vagy a digitális közszolgáltatások kategóriája	Leírás	Hivatkozás(ok) a követelmény(ek)re	Interoperábilis Európa megoldás(ok) (NEM ALKALMAZANDÓ)	Egyéb interoperabilitási megoldás(ok)
Bevándorlási hatóságok	A visszaküldésre vonatkozó szabályok végrehajtásáért felelős illetékes hatóságok.	42. cikk (1) bekezdés d) pont, 7. cikk (7) bekezdés, 21. cikk (5) bekezdés, 36. cikk (4) bekezdés	n/a	Az e kezdeményezésben említett digitális ügyviteli rendszer interoperabilitását a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja részletezni.

1. sz. digitális közszolgáltatás: A harmadik országbeli állampolgárok visszaküldését, visszafogadását és visszailleszkedését kezelő digitális rendszerek.

Értékelés	Intézkedés(ek)	Potenciális fennmaradó
-----------	----------------	------------------------

		akadályok (adott esetben)
A meglévő digitális és ágazati szakpolitikáknak való megfelelés. Az e kezdeményezésben említett digitális ügyviteli rendszer interoperabilitását a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja részletezni.	n/a	n/a
A határokon átnyúló digitális közszolgáltatások zökkenőmentes nyújtását célzó szervezeti intézkedések. Az e kezdeményezésben említett digitális ügyviteli rendszer irányítását a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja részletezni.	n/a	n/a
Az adatok közös értelmezésének biztosítása érdekében hozott intézkedések. Az e kezdeményezésben említett digitális ügyviteli rendszerben kezelt adatok megosztását és újrafelhasználását a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja részletezni.	n/a	n/a
A közösen elfogadott nyílt műszaki előírások és standardok alkalmazása.	n/a	n/a

4.5. A digitális végrehajtást támogató intézkedések

A Bizottság és az egyéb szereplők (pl. az uniós ügynökségek) szerepét a visszaküldés, a visszafogadás és a visszailleszkedés területén az ügyvitel

digitalizálásáról szóló külön kezdeményezés fogja részletezni.